

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
PŘÍRODOVĚDECKÁ FAKULTA
KATEDRA GEOGRAFIE

**Migrační krize jako indikátor
společenských hodnot v zemích Evropské
unie ve výuce na středních školách v České
republice**

Rigorózní práce

Vypracoval: Mgr. Petr Stehlík

Vedoucí práce: RNDr. Miloš Fňukal, Ph.D.

Olomouc 2019

Prohlašuji, že jsem rigorózní práci vypracoval samostatně a veškeré zdroje uvedl v seznamu literatury.

Olomouc, 2.6. 2019

PODĚKOVÁNÍ

Rád bych touto cestou poděkoval vedoucímu své rigorózní práce RNDr. Miloši Fňukalovi za rady a podnětné konzultace v průběhu rigorózního řízení. Dále bych rád poděkoval PhDr. et PaedDr. Jiřímu Dvořákovi, Ph.D. za pomoc při výběru odborné literatury a Mgr. Evě Nejedlé za korekturu anglického jazyka. Dále je mou milou povinností poděkovat řediteli SOU Trhové Sviny panu Ing. Tomáši Kalenovi, zástupci ředitelky Soukromé střední školy a jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky České Budějovice, s.r.o. panu PhDr. Václavu Švepešovi, Mgr. Janu Kaňkovi z VOŠ, SPŠ automobilní a technické České Budějovice, dále panu RNDr. Jaroslavu Pustinovi řediteli Gymnázia Jana Valeriána Jirsíka České Budějovice a jeho zástupci panu a RNDr. Petru Sokolovi. V neposlední řadě bych rád poděkoval všem učenkám, učňům, studentkám a studentům, kteří se výzkumu zúčastnili.

Obsah

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK.....	6
ÚVOD.....	9
CÍLE PRÁCE.....	11
1 Migrace a její základní charakteristika.....	12
1.1 Členění migrace	13
2 Migrace v Evropě po roce 1945	15
2.1 Migrace v poválečné Evropě.....	15
2.2 Migrace ze zemí Východního bloku	16
2.3 Migrace v důsledku války v Jugoslávii	17
2.3.1 Migrace do Evropy z islámského civilizačního okruhu ve druhé polovině 20. století	19
2.3.2 Evropské integrační procesy	19
3 Vznik evropské migrační krize.....	21
3.1 Pozadí Arabského jara.....	21
3.2 Syrská občanská válka jako epicentrum migrační krize	23
4 První migrační vlna a její dopady na Evropskou unii	27
4.1 Ekonomické dopady.....	31
4.2 Sociální dopady.....	34
5. Multikulturalismus – obohacení, nebo zkáza Evropy?.....	35
5.1. Politická korektnost – slušnost, nebo snaha maskovat selhání evropských hodnot?	37
5.2. Multikulturalismus a politická korektnost jako zdroj napětí uvnitř Evropské unie	40
5.3. Integrace muslimů do Evropy: realita nebo utopická představa?	43
5.4. Přípona „Ismů“ hlavní myšlenkový proud Evropské unie?	44
6. Role Evropské unie v migrační krizi	46
6.1. Civilizační okruhy	46
6.2. Přístup Evropské unie k migrantům z islámského civilizačního okruhu	48
6.3. Evropská unie pohledem migrantů z islámského civilizačního okruhu.....	50
6.4. Konfrontace kultur uvnitř Evropské unie.....	52
6.5. Migrační krize a terorismus	54
6.6. Migranti a jejich spojení s terorismem.....	56
6.7. Radikalizace evropských muslimů za migrační krize	56

7.	Pád Islámského státu - konec evropské migrační krize?	58
7.1.	Migrační krize pohledem nemuslimských menšin v islámském civilizačním okruhu	58
7.2.	Žaloba Bruselu: útok na svrchovanost České republiky a Maďarska	60
7.3.	Země Visegrádské čtyřky jako budoucnost Evropy	60
8.	Problematika migrační krize ve výuce na středních školách	63
8.1.	Předpokládaný způsob výuky o migrační krizi	63
8.2.	Předpokládaný postoj studentů k migrační krizi	64
9.	Samotný výzkum na institucích středního stupně vzdělávání	65
9.1.	Výzkum na odborných učilištích a středních odborných učilištích	66
9.2.	Výzkum na středních odborných školách s maturitou	75
9.3.	Výzkum na víceletém gymnáziu	82
10.	Závěr	86
11.	Seznam literatury	89
12.	Články	91
13.	Periodika	92
14.	Internetové zdroje	93
15.	Přílohy	94

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

CDU	Křesťanskodemokratická unie Německa
ČLR	Čínská lidová republika
ČR	Česká republika
EU	Evropská unie
IVČRN	Islám v České republice nechceme
JAR	Jihoafrická republika
KLDR	Korejská lidově demokratická republika
RVHP	Rada vzájemné hospodářské pomoci
USA	Spojené státy americké
V4	Země Visegrádské čtyřky

Anotace

Rigorózní práce se zabývá aspekty evropské migrační krize, popisuje její příčiny a možné dopady pro Evropskou unii, respektive pro celý evropský kontinent. Hlavní teoretickou částí práce je přístup k migrační krizi ze strany jednotlivých států EU, analýza možných scénářů, které migrační krize přináší. Hlavní výzkumnou částí práce je zjistit, jak vnímají tuto problematiku studenti a učni na středním stupni vzdělávání v České republice, protože právě v tomto období dospívání se utvářejí hodnoty a postoje mladých lidí k životu, kritické myšlení, které je nezbytné k mediální gramotnosti a chápání současného světa. Výzkumná část práce je analýzou znalostí učňů a studentů o této aktuální problematice, která vychází z dotazníků, na kterých se podílelo 200 respondentů. Cílem výzkumu je také zjistit na kolik, a zda se vůbec na středních školách této problematice věnuje pozornost. Schopnost mladé generace orientovat se v aktuálním domácím a mezinárodním dění, používat kritické myšlení a osvojit si mediální gramotnost je z velké části úkolem středoškolských učitelů, především pak učitelů zeměpisu a občanské výchovy. Do výzkumu byli zahrnuti studenti a studentky ve věku 15 – 19 let ze všech typů škol středního vzdělávání, tedy středních odborných učilišť, středních odborných škol a gymnázií.

Annotation

This rigorous thesis deals with the aspects of European migration crisis. It describes briefly its causes and possible impacts of The European Union, or rather for the whole continent. The main theoretical part of the thesis concentrates on the approach of individual European states to migration crisis, and on an analysis of possible scenarios that the crisis is causing. The main research part, as the name of the thesis tells, is perception of this topic on the level of secondary education in The Czech Republic because in this period of adolescence, the values and attitudes of young people to life are shaped, critical thinking is developing, which is essential for media literacy and for understanding how the current world works. The research part is an analysis of knowledge of apprentices and students about this topic, which is based on the questioning 200 respondents. The main aim of the research is how much attention, and if at all, is given to this topic in high schools in general. The ability of young generation to be able to orient themselves in current national and international affairs, to develop critical thinking and media literacy is a big task of high school teachers of geography and civics. The research was attended by a

group of students between 15-19 years old from all types of schools of secondary education – secondary vocational schools, high schools, grammar schools.

Klíčová slova

Migrační krize, migrace, multikulturalismus, islám, Evropská unie, terorismus, civilizační okruh, svoboda, politická korektnost, výuka, učitel, škola

Key Words

Migration crisis, migration, multiculturalism, Islam, European Union, terrorism, civilization circuit, freedom, political correctness, teaching, teacher

ÚVOD

V průběhu posledních let zasáhla Evropu rozsáhlá migrační vlna ze zemí Blízkého Východu a Severní Afriky, která rozděluje obyvatelstvo a vlády evropských zemí podle promigračních a protimigračních postojů. Zmiňovaná migrační vlna vyvolala první vnitřní rozpor v jinak dlouhodobě stabilních vztazích uvnitř Evropské unie. Onen rozpor je zapříčiněn dvojitým pohledem na migrační krizi nejen Evropské unie jako celku, ale i uvnitř jednotlivých členských zemí. Na jedné straně stojí striktní zastánci hodnot, jako je multikulturalismus, humanismus a solidarita, které prosazují bez ohledu na rizika. Na druhé straně jsou zastánci pragmatického pohledu, kteří vnímají migrační krizi jako bezpečnostní riziko kvůli odlišnosti kultur, tradic a náboženství, ke kterým se migranti hlásí, což podle odpůrců přijímání muslimských migrantů vylučuje jejich úspěšnou integraci ve větší míře. Častým argumentem pro odmítání muslimských migrantů také bývá obava, že stoupenci Islámského státu mohou využít migrační krizi k cestě do Evropy. Pohled na postoje jednotlivých zemí Evropské unie napovídá, že vnímání migrační krize jednotlivými státy není nahodilé a má historický a geopolitický základ. Proti přijímání muslimských migrantů se staví země Visegrádské čtyřky, které jsou historicky relativně homogenní. Promigrační politiku zastávají západoevropské a skandinávské země, které jsou naopak historicky heterogenní, především pak země s koloniální minulostí. Nicméně v důsledku častých teroristických útoků a nepokojů vyvolaných střety migrantů s Evropany se pohled na migrační politiku i u západoevropských obyvatel mění k odmítavé pozici, což však neplatí pro politické představitele Evropské unie, Německa a Francie.

Pohled čelních státních představitelů na migraci má značný vliv na to, jakým způsobem je toto téma zmiňováno na školách. Do školství se vždy promítají politické postoje a hodnoty daného státu a podle toho je utvořen obsah výukových materiálů, respektive Rámcově vzdělávací program (RVP) na základě kterého se vydávají učebnice a další didaktické materiály¹. V každém historickém období byla výuka nějakým způsobem ovlivněna politickou situací. Bylo tomu tak za Rakouska – Uherska, První republiky, Protektorátu Čechy a Morava, v letech 1948 – 1989 i v období po Sametové revoluci až po současnost.

To dává vládnoucím elitám obrovskou moc ovlivnit u žáků a studentů prostřednictvím učebních osnov a obsahu učebních materiálů tvorbu hodnot, názorů,

¹ Zákon 561/2004 Sb.

chápaní historických a aktuálních událostí podle politických zájmů vládnoucích elit. Významnou roli také hraje to, do jaké míry se pedagog drží učebních osnov a jakým způsobem probíhají diskuse se žáky, zda si mohou názory sami utvářet, nebo se jim vyučující snaží podsouvat to, co si mají žáci o kontroverzních tématech myslet. Při probírání aktuálního dění je zásadní otázkou, zda pedagog žáky učí mediální gramotnost, kritické myšlení, nebo se vymezuje pouze na frontální výuku, která není při probírání aktuálního dění vhodnou formou výuky.

Práce bude analyzovat vnímání migrační krize v jednotlivých zemích Evropské unie a následně na základě výzkumu hodnotit, jakým způsobem je tato problematika probírána na středních školách a učilištích a jaké mají studenti a učni o migrační krizi povědomí. Výzkum bude zahrnovat konzultaci s řediteli a pedagogy na mnou zvolených školách, které budou pečlivě zaznamenány a vzájemně porovnány. Součástí výzkumu bude také dotazník tematicky zaměřený na migrační krizi a s ní související problematiku, který prověří reálné znalosti učňů a studentů o dané problematice. Teoretická část bude založena na práci s českou a zahraniční odbornou literaturou.

CÍLE PRÁCE

Hlavním cílem teoretické části práce je analýza příčin vzniku evropské migrační krize, její průběh a možné důsledky pro Evropu a v neposlední řadě také postoj jednotlivých členských zemí Evropské unie k migrační otázce. Cílem praktické části je analýza přístupu k evropské migrační krizi na českých středních školách a gymnáziích. Předmětem výzkumu bude srovnání, jakým způsobem je zmiňována otázka migrační krize na vybraných středních školách a gymnáziích. Především pak srovnání, s jakou částí názorově rozdělené Evropské unie se postoje pedagogů a studentů shodují, zda se blíží k odmítavým postojům zemí Visegrádské čtyřky nebo k přívětivějším postojům státům Západní Evropy.

Díličními cíli je zjistit, zda je problematika migrační krize pouze zmiňována frontálně pedagogy, nebo je prostor k diskusi a projevu názorů samotných studentů. Tato nesnadná problematika postrádá jasné dělení odpovědí na „správné či nesprávné“ a je věcí subjektivního názoru. K cílům také patří zjistit, zda má pedagog snahu ovlivnit studenty podle svých osobních hodnot a postojů či je pouze prostředníkem, který tlumočí informace, které studenti přijímají z médií a zda studenty učí kritickému myšlení, chápání migrační krize v geopolitických, ekonomických, náboženských a historických souvislostech.

Správné chápání informací je nesmírně důležité zvláště u mladých lidí, kteří si mohou na základě zkreslených informací z médií vytvořit nesprávné hodnoty a postoje. Tento fakt dává pedagogům velikou moc, kterou mohou ovlivnit společnost pro následující generace. Z historického hlediska víme, že při politickém ovlivňování výuky hrozí nebezpečí, že ze školních lavic vyjde generace, která nemá objektivní rozhled a má hodnoty, které zaujímá vládnoucí elita. Z výše uvedených důvodů je velmi důležité, aby v současném školství byla výuka o aktuálních problémech současného světa objektivní a žáci si sami vyhranili svůj postoj na základě racionálních argumentů všech zúčastněných názorových stran.

1 Migrace a její základní charakteristika

Lidskou migrací se rozumí pohyb lidí z jedné oblasti do oblasti druhé s úmyslem se v ní trvale či dočasně usadit. Na evropském území proběhla z různých příčin celá řada migrací. Podle Leeho jsou migrace zapříčiněny dvěma následujícími faktory:

„Push“ faktory

- Nedostatek pracovních míst
- Špatná zdravotní péče
- Ztráta bohatství
- Diskriminace
- Znečištění
- Válka
- Špatné podmínky pro bydlení
- Přírodní katastrofy
- Hladomor
- Nedostatek náboženské nebo politické svobody
- Pronásledování z politických nebo náboženských důvodů

Sama existence výše uvedených negativních faktorů ještě nemusí vést k migraci. Pro vznik migrace musí existovat také pozitivní „pull“ faktory:

„Pull“ faktory

- Pracovní příležitosti
- Lepší životní podmínky
- Politická a náboženská svoboda
- Lepší zdravotní péče
- Dostupnost vzdělání
- Rozvinutý průmysl
- Atraktivní podnebí
- Bezpečnostní důvody
- Rodinné vazby²

² LEE, E.S. A Theory of Migration. Univerzity of Pennsylvania (1966)

1.1 Členění migrace

Migrace je poměrně široký pojem, který se dá členit na základě regionů, kterých se migrace týká a na základě příčin, kvůli kterým vzniká. Například Jan Skopeček vymezil migraci v následujících bodech (*Skopeček, Masová imigrace, Záchrana nebo zkáza Evropy? 2016*):

- a) *Individuální migrace* – do cílové země míří migranti, kteří nejsou součástí žádné migrační vlny z určitého regionu. Počet migrantů je v poměru k domácímu obyvatelstvu relativně malý a tento typ migrace je obvykle dobře zvládnutelný. Tato migrace mívá legální charakter, neboť se jedinec rozhoduje samostatně bez vlivu davu. Často přichází do konkrétního města za konkrétní práci. V tomto případě se často jedná o vědce, lékaře, inženýry či jiné vysokoškolsky vzdělané migranty, kteří míří za výnosnější prací ve svém oboru.
- b) *Masová migrace* – do cílové země míří velká vlna migrantů v krátké době z jednoho regionu. Migrace má kolektivní charakter, migranti často nemají představu kam přesně směřují a jaké bude jejich uplatnění. Cílové země tak na takto vysoký příliv migrantů nejsou připraveny a nejsou ji schopny zvládat organizačně, bezpečnostně ani ekonomicky. Často dochází k nepokojům, což má za následek obavy domácího obyvatelstva.
- c) *Migrace v rámci stejné civilizace* – do cílové země míří migranti ze stejného civilizačního okruhu, kdy sdílejí stejné či podobné hodnoty, vyznávají stejný či podobný způsob života. Typickým příkladem jsou například obyvatelé bývalého Východního bloku, kteří migrovali (emigrovali) do západních zemí. Rozdíl mezi Československou socialistickou republikou a Spojenými státy americkými byl pouze politický, ale způsob života obyvatel byl podobný. Takoví migranti nemají mimo možné jazykové bariéry žádný problém plně se integrovat.
- d) *Migrace napříč civilizacemi* – migranti míří do zemí s naprosto odlišným způsobem života a odlišnou kulturou. Příchozí migranti mají naprosto odlišnou představu o soukromém i veřejném životě. Problematické je především pokud směřují mimo svůj civilizační okruh muslimové, neboť život většiny z nich vychází z islámských pravidel a je pro ně nepřijatelné, aby od tohoto způsobu života upustili, neboť by to bylo v rozporu s jejich vírou. Život mimo islámský civilizační okruh je v mnoha ohledech nejen odlišný, ale i v přímém rozporu s islámem. Této

migrační vlně v současnosti čelí Evropa a již se v této souvislosti udála řada konfliktů.

2 Migrace v Evropě po roce 1945

Pro pochopení evropské migrační krize, která od roku 2015 zasahuje Evropu je nutné ohlédnout se za historií migrace od konce druhé světové války, protože migrace z nedávné minulosti jsou často srovnávány s migrací současnou. Zastánci promigrační politiky přirovnávají současnou migrační krizi k migraci obyvatel ze zemí Východního bloku na Západ. Tímto přirovnáním se snaží připomenout především zemím Visegrádské čtyřky, že i jejich obyvatelé byli migranti a nikdo je neodmítal. Chtějí tak vyvolat jakousi morální povinnost zemí V4 přijmout migranty, což tyto země důrazně odmítají, a především pak pokud by mělo jít o přijímání uprchlíků na základě povinných přerozdělovacích kvót. Takovéto přirovnání je nelogické především proto, že při migraci z Východního bloku na Západ nebyl problém, aby se například Čechoslováci nebo Poláci integrovali do britské, americké nebo francouzské společnosti. Západní a východní civilizační okruhy jsou si velmi podobné ve zvycích, tradicích i způsobu života a rozdělovaly je politické, nikoliv kulturní a náboženské rozdíly. Naproti tomu islámský civilizační okruh je od západního zcela odlišný, a pokud je nějaká integrace vůbec možná, tak bude mnohem problematičtější a dlouhodobější než integrace obyvatel z Východního bloku do Spojených států nebo Austrálie. Na migraci je tak důležité nahlížet různými pohledy podle toho kdo, odkud a z jakých příčin migruje.

Po roce 1945 probíhaly v Evropě migrace z různých příčin v následujících oblastech:

- *Poválečné uspořádání Evropy*
- *Migrace ze zemí Východního bloku*
- *Postkolonialismus a migrace z bývalých kolonií do Evropy*
- *Migrace Íránců po Íránské islámské revoluci*
- *Migraci v důsledku války v Jugoslávii*

2.1 Migrace v poválečné Evropě

Po roce 1945 se začalo měnit uspořádání Evropy podle geopolitických zájmů vítězných mocností, respektive Spojených států a Sovětského svazu. Tuto změnu způsobily především dva faktory: porážka a rozpad Třetí říše a mocenské zájmy Sovětského svazu a Spojených států v Evropě. Evropa byla válkou zdevastována jak po materiální, tak po

populační stránce. Během šesti válečných let ztratila 10 % populace³. Z východního území poražené Třetí říše muselo odejít až 14 mil. Němců a 1,2 mil. Poláků. Velký počet židů přesídlil do nově vzniklého státu Izrael v roce 1948. Již během konferencí v Teheránu a na Jaltě se představitelé Spojených států, Sovětského svazu a Spojeného království přeli o poválečném uspořádání Evropy. Konečné rozdělení okupačních zón bylo stanoveno na Postupimské konferenci a podle tohoto rozdělení později vznikla „železná opona“, která rozdělila svět na socialistický Východ a kapitalistický Západ. Setkání v Postupimi trvalo od 17. července do 2. srpna 1945 za účasti Josifa Vissarionoviče Stalina, Harryho S. Trumana a Winstona Churchilla, kterého v důsledku volební porážky v polovině setkání vystřídal Clement Attlee⁴. Zde Stalin prosadil svůj záměr, že kdo „okupuje“ určité území, ukládá mu také svůj společenský a politický systém⁵. Zatímco západní země přijaly Marshallův plán a postupně se zvyšovala životní úroveň obyvatel, východní země se staly satelity Sovětského svazu a přijaly ideologii komunismu a kultu osobnosti Vladimira Iljiče Lenina a Josifa V. Stalina. Pro země Východního bloku bylo typické omezení svobody slova a pohybu, byly uzavřeny hranice, proběhlo znárodnění soukromého vlastnictví. V důsledku těchto porušení lidských práv započala migrace do zemí mimo Východní blok, která trvala až do roku 1989, kdy proběhl státní převrat ve většině zemí Východního bloku. Cílové země migrace z Východního bloku byly především Spolková republika Německo, Spojené království, Spojené státy americké, Kanada a Austrálie. Integrace migrantů z Východního bloku do těchto zemí proběhla bez větších problémů s výjimkou časté jazykové bariéry, kdy především angličtina měla v socialistických zemích omezenou výuku, nicméně kulturně, nábožensky a způsobem života se cílové Západní země příliš nelišily. Za migraci lze označit i vysídlení Finů z Karelské šíje, severního a západního břehu Ladožského jezera. Finsko muselo tyto oblasti na základě Pařížské smlouvy postoupit Sovětskému svazu a díky tomu si uchovalo nezávislost tzv. Finlandizace⁶.

2.2 Migrace ze zemí Východního bloku

Pro země Východního bloku bylo typické, že se vyznačovaly uzavřenými hranicemi, porušováním lidských práv, perzekucemi obyvatel, kteří nebyli loajální k socialistickému zřízení, a proto je pochopitelné, že mnoho obyvatel se pokusilo ať už

³ FRIEDMAN, G. Ohrožená Evropa: Rodící se krize. ALEGRI, Praha 2015, s. 78.

⁴ KISSINGER, H. Uspořádání světa – státní zájmy, konflikty a mocenská rovnováha. Prostor, Praha 2016, s. 288.

⁵ Tamtéž, s. 289.

⁶ PARKER, G. Atlas světových dějin. Knižní klub, Praha 1999, s. 139.

úspěšně či neúspěšně ilegálně překročit hranice a dostat se na „Západ“. Migrace na „Západ“ tak byla nejrozšířenější migrací v Evropě, nicméně probíhala migraci i opačným směrem, byť nedobrovolná, kdy byli repatriováni Sověti z osvobozených zajateckých táborů zpět do Sovětského svazu, a ne vždy to bylo dobrovolné. Další nedobrovolnou migrací bylo osidlování Pobaltí Sověty, aby tak Sovětský svaz posílil svůj vliv v Lotyšsku, Litvě a Estonsku, které anektoval v roce 1940⁷.

Pro uzavření hranic mezi „Východem“ a „Západem“ se začalo používat označení „Železná opona“, tento termínu poprvé použil Winston Churchill na univerzitě ve Fultonu v Missouri (tzv. Fultonský projev). Pro obyvatele zemí Východního bloku bylo často překročení Železné opony nelegální s výjimkou devizového příslibu a výjezdní doložky. Ti, kteří se například v Československu pokoušeli překročit hranice ilegálně, se vystavovali riziku zajetí či zastřelení Pohraniční stráží. V Československém pohraničí tak přišlo o život 450 civilistů, kteří byli zastřeleni či zabiti elektrickým proudem v plotech. Zdaleka největší migrace ze zemí Východního bloku zaznamenalo Československo a Maďarsko. V případě Československa šlo o dvě hlavní migrační vlny. Poúnorová emigrace, kdy v letech 1948 – 1952 emigrovalo přibližně čtyřicet tisíc lidí. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy 21. srpna začala tzv. posrpnová emigrace, kdy v období 1968 – 1969 emigrovalo osmdesát tisíc lidí. Dále od roku 1969–1989 emigrovalo dvě stě padesát tisíc lidí⁸. Celkem tak lze počet migrantů v letech 1948–1989 odhadnout na tři sta sedmdesát tisíc osob. Zemím Východního bloku se tak Československu v počtu emigrací vyrovná pouze Maďarsko, kdy po potlačení Maďarského povstání na podzim 1956 odešlo na Západ v krátkém časovém období tři sta tisíc lidí. Emigranti byli většinou označeni za nepřátele státu, zbaveni občanství, byl jim zabaven majetek, jejich příbuzní a přátelé byli perzekuováni.

2.3 Migrace v důsledku války v Jugoslávii

Válka v Jugoslávii v letech 1991 – 2001 byla série ozbrojených konfliktů v Evropě, které představovaly jediný válečný konflikt v Evropě ve druhé polovině dvacátého století. Konflikt, který vyvolal uprchlickou vlnu, má bezprostřední příčinu v polovině osmdesátých let, kdy po nástupu Michaila S. Gorbačova nastalo v Sovětském svazu politické uvolnění a jugoslávští komunisté tak ztratili pověst ideologických liberálů a bylo

⁷ PARKER, G. Atlas světových dějin. Knižní klub, Praha 1999, s. 139.

⁸ UHNRC

zřejmé, že řada z nich není ochotna připustit zásadní reformy⁹. Konflikt se rozhořel v roce 1991 poté, co Slovinsko a Chorvatsko vyhlásily nezávislost. Nejednalo se jen o konflikt politický, ale také kulturní a náboženský, čemuž může nasvědčovat i diplomatická podpora pravoslavného Ruska pravoslavnému Srbsku na straně jedné a dodávky zbraní a finanční podpora bosenských muslimů od Saudské Arábie, Turecka, Íránu a Libye na straně druhé¹⁰. Podle Huntingtona neměla takto rozdělená podpora jednotlivých jugoslávských svazových republik ideologické nebo mocenské příčiny, ale byla z důvodu kulturní a náboženské spřízněnosti¹¹. Nicméně mocenské příčiny tam hrály svou roli, a to například, že Rusku nešlo jen o podporu souvěrců, ale i o vliv na Balkáně, na kterém mělo zájem již od 19. století. Z geopolitického hlediska je zřejmé, že pokud Rusko podporuje jednu stranu, tak kvůli mocenskému vlivu, tak Spojené státy budou strategicky podporovat stranu druhou. Jugoslávci migrovali již před válkou, kdy se jednalo především o ekonomickou a politickou migraci. Například v Německu tvořili již před válkou v roce 1990 druhou nejpočetnější menšinu hned za Turky¹². V době samotné války přijímaly evropské státy uprchlíky především z Chorvatska, Srbska a Bosny. V době jugoslávských válek muselo opustit zemi až čtyři miliony lidí z nichž se většina usadila v Německu, Rakousku, Švédsku nebo Nizozemsku. Již v roce 1993, tedy dva roky od začátku války, žilo v západní Evropě půl milionu Jugoslávců, z toho 5000 jich dočasně přijala Česká republika a Slovensko, respektive Československo a někteří získali i občanství. Dnes žije v České republice pět set občanů Bosny a Hercegoviny a v podobných číslech se pohybují i občané ostatních zemí bývalé Socialistické federativní republiky Jugoslávie¹³. Mnoho Jugoslávců též zůstalo v Německu, Rakousku, Švédsku a ve Spojeném království, nicméně mnozí získali občanství své nové vlasti a vypadli tak ze statistiky cizinců, a proto je dnes těžké zjistit skutečná data.

⁹ FŇUKAL, M. Teritoriální politická organizace Západního Balkánu s důrazem na vývoj ve 20. století, Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc 2012, s. 119.

¹⁰ HUNGTONTON, SAMUEL, P. Střet civilizací, Rybka Publishers, Praha 2001, s. 15.

¹¹ Tamtéž, s. 15.

¹² Tamtéž, s. 235.

¹³ Český statistický úřad

2.3.1 Migrace do Evropy z islámského civilizačního okruhu ve druhé polovině

20. století

Nelze si nevšimnout, že část obyvatel Evropy je znepokojena přílivem muslimských migrantů a obávají se tak střetu kultur v „huntingtonovském“ pojetí. Nicméně je nutné zmínit, že ve druhé polovině dvacátého století jde již o několikátý příliv muslimských migrantů do Evropy, i když předchozí migrace nebyly tak početné. Jedná se především o migraci z Turecka do Německa, z Íránu do Švédska a z Maroka a Alžírsko do Francie a Belgie.

Migrace muslimů do Evropy začala ve větším měřítku po Druhé světové válce při dekolonizačních procesech, především z francouzských a britských kolonií a začaly tak vznikat multikulturní státy¹⁴. První vlny migrace byly především za prací nebo migrovaly rodiny těch, kteří ve Francii či Spojeném království pracovali, aby se v ekonomicky a politicky stabilních zemích usadily natrvalo. Takové rodiny většinou získaly občanství a následující generace jsou již rodilí Francouzi a Britové. Dnešní francouzští muslimové tak mají kořeny především v Maroku, Alžírsku a v muslimských zemích Francouzské Západní Afriky (*Mauritánie, Senegal, Niger a Francouzský Súdán – dnešní Mali*). Spojené království se stalo cílem především muslimů z Egypta, Pákistánu a Bangladéše (*oba dříve součást Britské Indie*) a Spojených arabských emirátů.

2.3.2 Evropské integrační procesy

Evropská unie je vlajkovou lodí integračních procesů pro svůj vstřícný postoj vůči příchozím migrantům. Příčiny migrace a samotná integrace jsou v téměř šedesátileté historii (*vezmeme-li v potaz Evropské hospodářské společenství*) velmi rozmanité, podle proměnlivosti situace ve světě, mezinárodních vztahů a s nestálým počtem aktérů na straně EU¹⁵. Především západní část Evropy je pro migranty díky své vstřícné integrační politice nejperspektivnějším regionem světa. Zatímco Evropa jako celek je lákavým cílem migrantů díky geografické poloze, tak západní část je lákavá především díky bipolární Evropě z období Studené války, kdy růst ekonomiky v západní Evropě byl mnohonásobně vyšší než ve východní Evropě, která byla pod vlivem Sovětského svazu. Oficiálně sice existovala Rada vzájemné hospodářské pomoci (*RVHP*), ale o příliš úspěšném

¹⁴ BAAR, V. *Národy na prahu 21. století – Emancipace nebo nacionalismus*, Tilia, Šenov u Ostravy 2001.

¹⁵ WAISOVÁ, Š. a kol. *Regionální integrační procesy*, Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň 2009, s. 102.

ekonomickém projektu nelze hovořit¹⁶. Z tohoto aspektu nevalné ekonomické prosperity a politické nesvobody nelze hovořit o výraznějším zájmu migrujících osob o tento region, tudíž země Východního bloku tak byly relativně homogenní jak národnostně, tak ekonomicky.

¹⁶ WAISOVÁ, Š. a kol. Regionální integrační procesy, Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň 2009, s. 124.

3 Vznik evropské migrační krize

Od roku 2015 proudí do Evropy zvýšené počty migrantů ze zemí Blízkého východu a severní Afriky, což staví Evropu před nesnadný úkol, jehož odlišné představy řešení působí mezi jednotlivými evropskými státy neshody. Příčiny této problematiky se datují od roku 2010, kdy začaly nepokoje v Tunisku, které odstartovaly sérii nepokojů, revolucí a protestů v arabském světě, známé jako Arabské jaro.

Počátky protestů v Tunisku se datují na 17. prosince 2010, kdy se před úřadem tuniské vlády upálil šestadvacetiletý obchodník Muhammad Buazí. Tento tragický čin měl za cíl šokovat apatickou veřejnost a rozpoutat vzdor proti tuniské vládě. Po sebeupálení Muhammada Buazího se v Tunisku a posléze ve velké části arabského světa skutečně rozpoutala vlna protestů. Nicméně s odstupem sedmi let při pohledu na situaci v arabském světě a na migrační krizi v Evropě je zřejmé, že cena, která byla arabským světem a Evropou zaplácena za rozpoutání Arabského jara, byla příliš vysoká. V následující kapitole si připomeneme okolnosti, které vedly k nepokojům v arabském světě, válce v Sýrii, vzniku Islámského státu a následné migrační krizi v Evropě. Nicméně bylo by pošetilé přičítat vinu za migrační krizi pouze konfliktům v arabském světě. Svůj díl odpovědnosti nesou též vedoucí představitelé Evropská unie, kteří podcenili ochranu vnějších hranic. Migrační krizí se také projeví rizika, které představují Schengenský prostor. Jestliže by každá z evropských zemí střežila své hranice, nebyla by vidina migrace do Evropské unie zdaleka tak atraktivní, jako současná představa volného pohybu po většině zemí Evropské unie.

3.1 Pozadí Arabského jara

Tuniské události, které odstartovaly Arabské jaro, měly původ daleko od turistických destinací a hlavního města Tunisu. Vše začalo incidentem ve středotuniském městě Sídí Bú Zíd. Dne 17. prosince 2010 prodával místní zelinář Muhammad Buazízi své zboží na trhu, když byl již potřetí vykázán obchodní policií a bylo mu zabaveno zboží kvůli propadlé licenci. Jelikož byl prodej zeleniny jediným zdrojem příjmu jeho početné rodiny, tak se ohradil načež byl inzultován úřednicí (*Tunisko je v tomto raritou, v muslimských zemích je nezvyklé, aby měla žena úřední moc nad mužem, natož aby muže udeřila*) a navíc byl údajně inzultován i jeho invalidní otec¹⁷. Kroky, které vedly tohoto mladého muže k tragickému činu protestnímu sebeupálení, byly dva: Za prvé frustrace

¹⁷ MENDEL, M. Arabské jaro, ACADEMIA, Praha 2015, s. 185.

z přísných zákonů pro prodejce, které vedly k zabavení zboží a tím i ztrátu jediného zdroje obživy a za druhé ponížení pravověrného muslima z konzervativní venkovské provincie, ve které muslimští muži jen ztěžka přijímají genderovou rovnost ve vyspělých částí Tuniska. Skutečnost, že muži a jeho otci udeří políček prostovlasá žena v krátké sukni, je vnímáno jako ponížení muže a prohřešek proti extrémistickému výkladu koránu. Nabízí se otázka, zda by situace skončila stejně, pokud by oním úředníkem byl muž? Mladý obchodník se tedy cítil zahanbený, což muslimská kultura bere velmi vážně, šel se rozloučit s matkou, které vysvětlil situaci, vrátil se na náměstí, polil se blíže neurčenou hořlavinou a zažehnul se zapalovačem¹⁸. Tento čin odsoudili tunišští muslimští učenci a označili sebevraždu jako hřích, který znemožní věřícímu vstup do ráje a bude se „navěky smažit v pekle“. Tato veřejná vyjádření měla ovšem pramalý vliv na mladou tuniskou generaci, která více než náboženství řeší ekonomickou situaci a životní úroveň. Tragický čin Muhammada Buazíziho tak byl impulsem pro převážně mladé Tunisany, kteří vyšli do ulic ve všech větších městech a započali intenzivní protesty proti ekonomice tuniské vlády a zkorumpovanosti úředníků.¹⁹ Jsem přesvědčen, že tento tragický čin měl ve skutečnosti pramalý vliv na okolní arabské státy, a to co přimělo jejich obyvatele k protestům a následnému vzniku tzv. Arabského jara byla rezignace tuniského prezidenta Zína Abidína bin Alího, neboť právě jeho rezignace byla důkazem, že masivními protesty lze donutit k rezignaci dlouholeté autoritářské vlády, kteří roku 2010 vládli ve většině zemí arabského světa.

Pouhých čtrnáct dní po rezignaci tuniského prezidenta bin Alího si také egyptský prezident Muhammad Husní Mubárak musel přiznat, že nemá situaci v zemi pod kontrolou. Čelil tak největší krizi od roku 1981, kdy se ujal úřadu. Bezprostředně po svém nástupu do úřadu započal demokratické reformy, především pak politické svobody, svobody projevu a náboženského vyznání. Tyto známky svobody však byly velmi brzy omezeny. Bylo zakázáno formování politických stran a pokojná shromažďování, omezeny byly veřejné aktivity a akademické svobody. Značně omezil svobodu médií, která podléhala cenzuře a u těch nejvýznamnějších sám jmenoval editory²⁰. V průběhu své vlády měl prezident Mubárak mnoho odpůrců, kteří byli různými způsoby perzekuováni, přičemž největší hnutí Muslimské bratrstvo (*které v Arabském jaru sehraje významnou roli*) bylo

¹⁸ MENDEL, M. Arabské jaro, ACADEMIA, Praha 2015, s. 186.

¹⁹ Tamtéž, s. 187.

²⁰ BERÁNEK, O. Arabské revoluce: Demokratické výzvy, politický islám a geopolitické dopady, ACADEMIA, Praha 2013, s. 39.

zakázáno a jeho stoupenci zatýkáni. Nicméně bylo by omylem domnívat se, že perzekuce ze strany Mubárokova režimu udělala z Muslimského bratrstva radikální hnutí. Již od svého založení roku 1928 egyptským teologem a myslitelem Hasanem al Banná bylo postaveno na základech ortodoxního islámu s cílem návratu ke kořenům islámu a ovládnutí světa pravověrnými muslimy. O to více bylo pro nemuslimský svět znepokojující, když po svržení Mubárokova režimu zvítězil v prezidentských volbách kandidát Muslimského bratrstva Muhammad Mursí. Po uvedení do úřadu prezident Mursí omezil moc ozbrojených a bezpečnostních složek a propustil z nich nejvyšší představitele.²¹ Fakt, že Muslimské bratrstvo mělo v Egyptě prakticky neomezenou politickou moc, měl za příčinu nárůst terorismu, sektářského násilí a zločinnosti obecně²². Skutečnost, že prezident Mursí omezil vliv armády, se mu stala osudnou a po roce v úřadu byl svržen vojenským převratem. Prezidentem Egyptské arabské republiky se stal bývalý náčelník generálního štábu Abd al-Fattáh as-Sísí. Muslimské bratrstvo bylo postaveno mimo zákon a bývalý prezident Muhammad Mursí dne 18. června odsouzen k doživotnímu odnětí svobody.

3.2 Syrská občanská válka jako epicentrum migrační krize

Sýrie byla po většinu dvacátého století nestabilním regionem. Od roku 1920 se dostala pod mandátní správu Francie, která měla rozhodující vliv v zemi až do roku 1946. Mezi roky 1946 a 1963 se u moci vystřídal dvacet osm vlád, což v zemi vyvolalo značnou nestabilitu. Od roku 1963 je u moci strana Baas (*Socialistická strana arabské obrody*), která přinesla do země relativní stabilitu a rozvoj. Roku 1971 se stal prezidentem Háfiz al Asad, který udělal ze Sýrie soběstačný stát se silnou armádou. Vysoké výdaje na rozvoj armády zapříčinily pokles životní úrovně, nicméně nelze hovořit o vyložené chudobě, jako tomu bylo například u egyptského obyvatelstva²³. Cílem politiky Háfize al Asada byla ochrana surovinového a průmyslového bohatství ve prospěch Sýrie a jejího obyvatelstva. Tyto cíle se podařilo ve značné míře naplnit a Sýrie byla od 80. let 20. století soběstačná bez většího zadlužení a vazeb na mezinárodní finanční instituce²⁴. Strana Baas se také zasadila za sekulární stát po vzoru Turecka. Je potřeba zmínit, že v Sýrii má velké zastoupení muslimská skupina Alavitů (13 %), která je velmi tolerantní. Alavité věří v rovnoprávnost mezi mužem a ženou, mezi muslimy a vyznavači jiných náboženství,

²¹ BERÁNEK, O. *Arabské revoluce: Demokratické výzvy, politický islám a geopolitické dopady*, ACADEMIA, Praha 2013, s. 15.

²² Tamtéž, s. 15.

²³ KŘÍŽEK D., TARANT Z. *Arabské jaro II. Díl – Sýrie a Arabský poloostrov*. Katedra blízkovýchodních studií, Západočeská univerzita v Plzni. Plzeň 2014, s. 140.

²⁴ Tamtéž, s. 140.

agnostiky a ateisty, ženy se nemusejí zahalovat, nazakazují jíst vepřové maso ani požívat alkohol, nepostí se při Ramadánu a nemají povinnou pouť do Mekky. Přestože 74 % představují sunnitě, tak díky příslušnosti rodu Asadů k tolerantním alavitům nemají ortodoxní sunnitě v zemi velký vliv. Důležité období bylo pro Sýrii v 90. letech, kdy po pádu Sovětského svazu ztratila důležitého spojence a bylo nutné, aby se syrští představitelé rozhodli, jakým politicko – ekonomickým směrem se v nově uspořádaném světě Sýrie vydá. V té době se prezident Háfiz al Asad ukázal jako dobrý stratég a zavedl ekonomické reformy, kdy otevřel svou zemi zahraničním investorům ze Západní Evropy a Spojených států amerických. Značnou vlnu nespokojenosti vyvolala účast Sýrie v operaci Pouštní bouře v lednu 1991, kdy po boku Spojených států Sýrie přispěla k osvobození Kuvajtu po irácké invazi. Syrské obyvatelstvo vyčítalo vládě Háfize Asada, že se jejich země postavila na stranu Spojených států proti sousední arabské zemi²⁵. Háfiz al Asad udělal z úřadu prezidenta dědičnou pozici podobně, jako tomu bývá u monarchů, kdy se funkce panovníka dědí z otce na syna. Za svého nástupce určil Háfiz Asad svého syna Basila al – Asada, který však zahynul při autonehodě v roce 1994. Post syrského prezidenta tak připadl na Basilova mladšího bratra Bašára, který se jako vystudovaný lékař věnoval v Londýně praxi oftalmologa. Po úmrtí svého bratra se vrátil se svou ženou Almou (*Britkou syrského původu*) do Sýrie a nastoupil na vojenskou akademii v Homsu. Dne 10. června 2000 umírá Háfiz al – Asad na srdeční infarkt a Bašár Asad se tak stává devatenáctým prezidentem Syrské arabské republiky. Bezprostředně po jeho uvedení do úřadu začaly v zemi proti novému prezidentovi demonstrace, které byly založeny na dvou hlavních argumentech, a to že Sýrie je parlamentní republika, nikoliv monarchie, aby se pozice nejvyššího představitele dědila, a za druhé úpravou části ústavy, která stanovuje minimální věkovou hranici pro prezidentského kandidáta. Bašáru Asadovi bylo pouze 34 let²⁶. Politika Bašára Asada je na zemi s převahou islámského náboženství velmi specifická, neboť spočívá v prosazování tržní ekonomiky, konzumní a sekulární společnosti, rovnoprávnosti mezi pohlavími, svoboda vyznání a značné hospodářské soběstačnosti. Z těchto příčin vzešlo mnoho Asadovo kritiků, a to ze dvou skupin. Tou první jsou ortodoxní sunnitští muslimové, kteří neradi vidí rovnoprávnost mezi mužem a ženou, náboženskou svobodu, konzumaci alkoholu a vepřového masa a vše co zaručuje sekulární stát. Druhá skupina jsou západní mocnosti, především pak Spojené státy

²⁵ KŘÍŽEK D., TARANT Z. Arabské jaro II. Díl – Sýrie a Arabský poloostrov. Katedra blízkovýchodních studií, Západočeská univerzita v Plzni. Plzeň 2014, s. 143.

²⁶ Tamtéž, s. 143.

a Evropská unie, kterým prezident Asad neumožnil zisk těžbařských práv k syrským ropným nalezištím, na které má Sýrie v podstatě státní monopol. Země nezávislá na dodávkách ropy a zemního plynu, tedy nemá potřebu uzavírat spojení se Spojenými státy. Blízkovýchodní region je předmětem značného zájmu Spojených států, které neradi vidí surovinově a vojensky nezávislý stát jakým je Sýrie. Dalším argumentem, proč Západ líčí syrský režim jako nepřátelský, sahá do dob Studené války, kdy tvořila Sýrie spojení se Sovětským svazem. Toto vzájemné pouto pokračuje i mezi Sýrií a Ruskou federací, což nebylo prezentováno jako větší problém, dokud se Spojeným státům a Evropské unii neznelíbil ruský prezident Vladimír Putin. Spojené státy a Evropská unie také obviňují Sýrii z podpory libanonské strany Hizballáh a palestinského hnutí Hamás, avšak v obou případech bez přesvědčivých důkazů. Po roce 2003 a invazi spojeneckých vojsk do Iráku, se Sýrie stala terčem pro další obvinění, a to z podpory iráckých ozbrojenců, bojujících proti koaliční armádě, taktéž bez přesvědčivých důkazů. Další otřes pro Sýrii znamenala vražda bývalého libanonského premiéra Rafíqa al – Haríriho 14. února 2005, z čehož byli opět obviněni nejvyšší syrští představitelé²⁷.

Právě v invazi do Iráku roku 2003 stojí zárodky Islámského státu, jehož brutální praktiky jsou od roku 2014 hlavním spouštěčem Evropské migrační krize, neboť jádro Islámského státu tvoří důstojníci i řadoví vojáci z armády Saddáma Husajna. Po jeho pádu se z nich stali „žoldáci islamismu“, kteří využili nestability arabského světa v době Arabského jara a zformovali se do současného stavu zhruba třiceti tisíc bojovníků, tvořených z bývalých vojáků již zmiňované armády Saddáma Husajna a rekrutů především z arabského světa, Evropy a postsovětských republik. Při nestranném zhodnocení, zda byla invaze do Iráku v roce 2003 z dlouhodobé perspektivy efektivní, je podle současné situace v regionu zřejmé, že nikoliv, a to především ze dvou důvodů. Jednak se po odchodu vojsk Spojených států nepodařilo prozápadní irácké vládě udržet v zemi stabilitu a mimo Bagdád se začaly formovat protiamericky orientované teroristické skupiny, tvořené bývalými vojáky věrnými Saddámu Husajnovi, a za druhé se jako závažný problém ukázalo, že Irák a v podstatě celý blízkovýchodní region není připraven na vládu ve stylu západní demokracie. Jak uvádí Franco Cardini ve svém knize Chalífa a Západ, mnoho bývalých důstojníků z armády Saddáma Husajna se přidalo k Abú Bakru al – Bagdádímu a Islámskému státu ne kvůli sympatiím k islamismu a touze po životě pod striktním

²⁷ KŘÍŽEK D, TARANT Z., Arabské jaro II. Díl – Sýrie a Arabský poloostrov. Katedra blízkovýchodních studií, Západočeská univerzita v Plzni. Plzeň 2014, s. 148.

výkladem práva Šaríja, ale jejich nevole vůči irácké vládě podporované Spojenými státy²⁸. Jelikož vedení země odmítalo přijmout do nově zformované armády vojáky, kteří sloužili v armádě Saddáma Husajna, tak se z řadových vojáků i důstojníků s formálním vojenským vzděláním stali žoldáci, kteří se přidali raději k zfanatizované islamistické organizaci, jako je Islámský stát, než aby se stali formální opozicí, pokud nesouhlasí se současným směřováním země. Islámský stát tak získal zkušené profesionální vojáky. Jak postupně získával Islámský stát vliv v islámském světě, začaly se k němu připojovat další teroristické organizace či mu přísahaly věrnost jako západoafrická Boko Haram. Tím se rozšířilo pole působnosti Islámského státu a jeho přívrženců i do Afriky, což bylo spouštěčem migrační vlny do Evropy nejen z Blízkého východu, ale i ze Severní Afriky.

²⁸ CARDINI, F. Chalífa a Západ. Vyšehrad, s.r.o. Praha 2016, s. 80.

4 První migrační vlna a její dopady na Evropskou unii

Migrační krize naplno propukla v roce 2015, kdy hranice Evropské unie podle agentury Frontex (*Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států EU*) nelegálně překročilo 1 822 337 migrantů, převážně přes východní středomořskou a západobalkánskou trasu²⁹. Mnoho z těchto zadržených, převážně muslimských migrantů, mělo falešné doklady, tudíž nebylo možné spolehlivě určit jejich totožnost ani státní občanství. Výše uvedené číslo je pouze orientační, neboť mnoha migrantům se podařilo dostat na území Schengenského prostoru bez povšimnutí a jsou tak mimo statistiky. Ilegální vstup na území Evropské unie, respektive do Schengenského prostoru, je snadný především přes řecké ostrovy v Egejském moři a koncentrují se kolem španělských enkláv v Maroku Ceuta a Melilla a řadě migrantů se podařilo překonat hranice Evropské unie právě v těchto enklávách³⁰. Především pak nepřipravenost Řecka na podobnou situaci je trestuhodná, protože právě přes Řecko proniklo do Evropské unie mezi roky 2014 a 2015 přes 853 000 migrantů³¹. Přes všechna pozitiva, která Schengenský prostor přináší, pořád zůstává na prvním místě bezpečnost jednotlivých států a tu řecká vláda a vedení Evropské unie ohrozilo nedostatečnou kontrolou vnějších hranic. Migrační vlna odhalila v Řecku největší slabinu vnějších hranic Evropské unie. Řecká vláda jako strážce vnějších hranic podcenila následující fakta:

- Nevzala v potaz vysokou členitost svého pobřeží
- Nevzala v potaz blízkost Turecka a Sýrie
- Nedostatečná angažovanost Řecké pobřežní stráže v oblasti
- Z důvodu astronomických výdajů na vysokou životní úroveň nedostatek prostředků na bezpečnostní složky, které by migrační vlnu lépe zvládly

Tabulka č. 1: Počet zjištěných nezákonných překročení vnějších hranic EU

2011	2012	2013	2014	2015
141 051	72 437	107 365	283 532	1 822 337

Zdroj: Frontex

²⁹ BŘICHÁČEK, T. Unie ve víru migrační krize. Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 18.

³⁰ Tamtéž, s. 19.

³¹ REECE, JONES, Violent Borders, Verso, London, 2017, s. 23.

Nicméně nebylo by spravedlivé vinit z migrační krize pouze Řecko, kterému se ze strany Evropské unie nedostalo žádné podpory, která by přispěla k pečlivému střežení řeckých výsostných vod. Na přístup Evropské unie k migrační krizi nelze mít pouze kritický pohled, a proto je vhodné zmínit zřízení takzvaných hotspotů v Řecku a Itálii, které slouží jako kontrolní stanice, kde jsou příchozím migrantům odebrány otisky prstů a je prověřena totožnost. Každý migrant setrvává v tomto zařízení, dokud nejsou otisky prstů a totožnost ověřeny³². Je zřejmé, že pokud by se tento postup uplatňoval od počátku migrační krize, byla by situace ohledně migrantů v Evropské unii mnohem přehlednější a bezpečnější. Naprostá většina migrantů měla za cíl požádat o azyl v Evropské unii, jen syrských uprchlíků tak učinilo 98 procent³³.

Bohužel i přes značně zvýšenou kontrolu příchozích migrantů díky hotspotům, je nemožné mít situaci zcela pod kontrolou a nelze za současného stavu zajistit návrat nelegálně pobývajících migrantů zpět do země, ze které přišli. V roce 2015 z 533 395 migrantů, kterým byl nařízen návrat, bylo reálně navraceno pouze 226 800³⁴. Zbývajících více jak 300 000 migrantů se nekontrolovatelně pohybuje po Evropské unii. Uvedené číslo, něco přes půl milionu migrantů za rok 2015, se může zdát ve srovnání s médii prezentovanými čísly poměrně nízké, což je způsobeno tím, že toto číslo ukazuje pouze „nelegální migranty“, kteří nepožádali o azyl. Ti, kteří byli lépe informováni o zákonech Evropské unie, požádali o azyl a návratovému řízení se tak prozatím vyhnuli³⁵. Skutečnost, že žádost o azyl podala většina migrantů, svědčí o jejich poměrně dobré informovanosti o azylových zákonech Evropské unie. Odpůrci promigrační politiky, jako jeden z argumentů, proč nepřijímat migranty do zemí Evropské unie, uvádějí, že většina migrantů jsou mladí muži, kteří by měli bránit svou zemi. Následující čísla ukazují, že děti, ženy a senioři jsou mezi migranty v menšině.

Tabulka č. 2: Žadatelé o azyl v EU podle pohlaví v letech 2011- 2015

	2011	2012	2013	2014	2015
muži	179 115	180 085	238 235	398 350	911 465
ženy	83 340	96 125	120 975	164 155	344 315

Zdroj: Eurostat

³² BŘICHÁČEK, T. Unie ve víru migrační krize. Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 104.

³³ REECE, JONES, Violent Borders, Verso, London, 2017, s. 21

³⁴ Eurostat

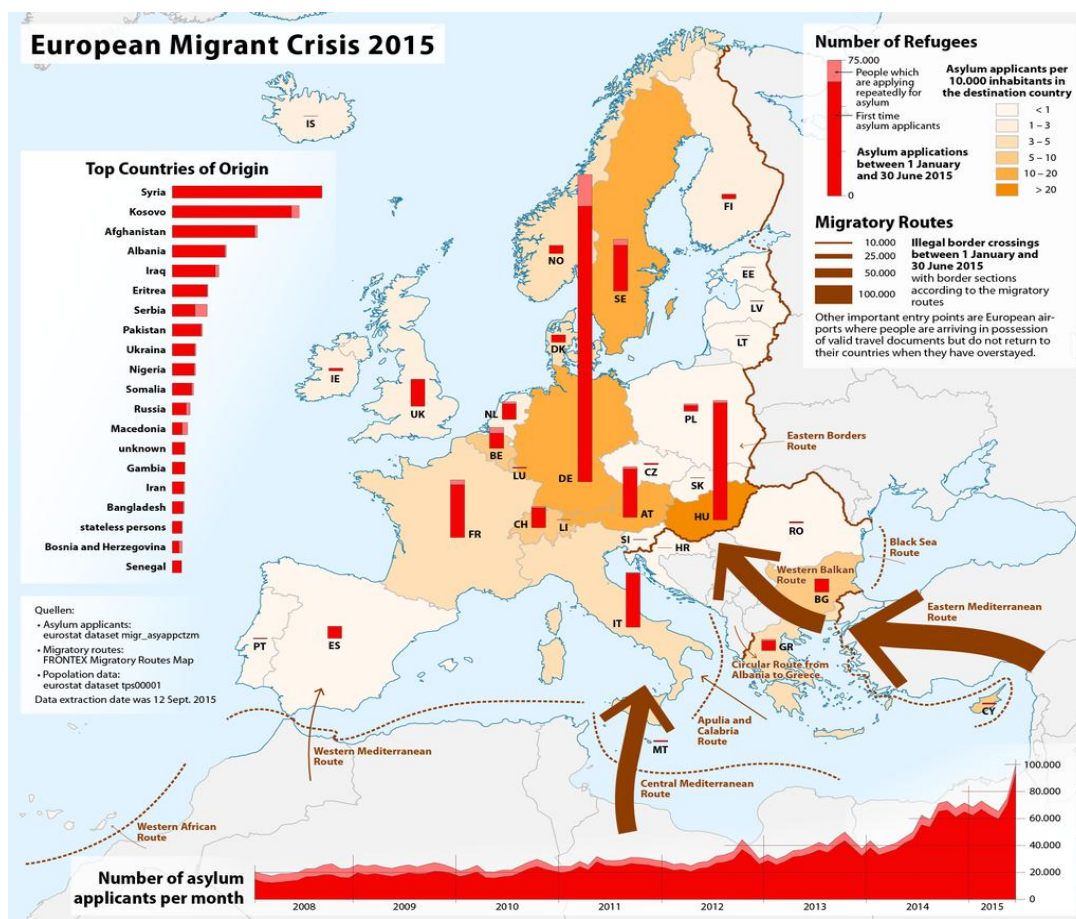
³⁵ BŘICHÁČEK, T. Unie ve víru migrační krize. Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 50.

Tabulka č. 3: Žadatelé o azyl v EU v roce 2015 podle pohlaví a věkových kategorií

Věk	muži	ženy
Méně než 14	133 560	109 310
14-17	102 810	21 575
18-34	527 730	140 510
35-64	142 875	68 520
65 a více	3 380	3 815

Zdroj: Eurostat

Žádosti o azyl ve státech EU a EFTA mezi 1. lednem a 30. červnem 2015 podle údajů Eurostatu

Zdroj: Eurostat

Čísla z výše uvedených tabulek ukazují, že mladí muži ve věku 18 – 34 let představují mezi migranty většinu. Zastánci promigrační politiky, mezi které patří i představitelé Evropského parlamentu, tento fakt vysvětlují argumentem, že mladí muži v tomto věku „jdou napřed“, aby zajistili zázemí pro rodinu, a poté za nimi dorazí ženy,

děti a senioři. Což není příliš uspokojivé vysvětlení, neboť se nabízí otázka: „*Jestliže migranti hledají azyl před nebezpečím, proč nepošlou přednostně do bezpečí ty nejvíce ohrožené, tedy ženy, děti a seniory? Proč míří do bezpečí přednostně zdraví mladí muži, kteří by jistě byli platnými členy armád koalice, která bojuje proti Islámského státu?*“

Odpovědi na tyto otázky nabízejí odpůrci přijímání migrantů a to tak, že se jedná převážně o ekonomické migranty, mezi kterými se mohou skrývat islamističtí extrémisté, což se potvrdilo při teroristických útocích v Paříži v noci ze 13. na 14. listopadu 2015. Z nejméně sedmi pachatelů, dva prokazatelně přišli do Evropské unie s migranty přes řecké ostrovy. Při útocích, ke kterým se přihlásil Islámský stát, bylo zavražděno 130 lidí. Skutečnost, že islamističtí extrémisté využili (*a pravděpodobně dále využívají*) migrační krize k nenápadnému proniknutí na území Evropské unie, není nikterak překvapující, naopak bylo by pošetilé, kdyby takové příležitosti nevyužili.

Evropská unie považuje solidaritu a humanismus za své nejvyšší hodnoty, nicméně v souvislosti s migrační krizí se nabízejí následující otázky:

- Do jaké míry lze u migrantů důkladně prověřit totožnost
- Vzít na vědomí, že mezi migranty jsou stoupenci Islámského státu pod falešnou totožností
- Vzít na vědomí obtížnost integrace muslimů do evropské kultury a s tím spojené riziko vzniku ghett
- Vzít na vědomí pravděpodobné konfliktní situace s Evropany kvůli odlišné kultuře
- Vzít na vědomí nutnost sociální podpory a tím i zásah do ekonomiky
- Nutnost pracovních míst pro migranty, pravděpodobně na úkor evropského obyvatelstva
- Nutnost zajistit pracovní kvalifikace
- Nutnost zajistit překonání jazykové bariéry
- Vzít na vědomí neslučitelnost islámského a evropského civilizačního okruhu

Tabulka č.4: Počet žadatelů o azyl v EU v roce 2015 v šesti členských státech s největším počtem žadatelů

Německo	Maďarsko	Švédsko	Rakousko	Itálie	Francie
441 800	174 435	156 110	85 505	83 245	70 570

Zdroj: Eurostat

Výše uvedené body jsou předmětem diskusí části obyvatel Evropské unie, včetně politiků. Především představitelé zemí Visegrádské čtyřky se zabývají těmito otázkami, za což se setkávají s kritikou představitelů Evropské unie a některých ostatních členských států. Především francouzský prezident Emmanuel Macron a německá kancléřka Angela Merkelová odmítají i pádné argumenty, na které odpůrci přijímání migrantů upozorňují. Fakt, že představitelé Evropské unie a některých členských zemí upřednostňují „milosrdenství bez rozumu“ před bezpečností a stabilitou, je velmi znepokojující, neboť ani sebevznešenější hodnoty nelze stavět nad bezpečnost, zachování tradic, kultury a způsobu života. Upřednostňovat tyto hodnoty za jakoukoliv cenu je do jisté míry také extremismem.

Margaret Thatcherová prohlásila „*Znepokojuje mne posedlost lidskými právy, protože jak to tak vypadá, práva už neznamenají to, co dříve, a obvykle se jich používá ne k rozšíření, ale omezení svobody*“³⁶

Pokud se zamyslíme nad současnou politikou Evropské unie, kterou zastávají především Angela Merkelová, Martin Schulz či Jean – Claude Juncker, tak se Margaret Thatcherová ve výše uvedeném citátu projevila jako prozíravá prognostička.

4.1 Ekonomické dopady

Ekonomické dopady migrační krize na země Evropské unie jsou vedle bezpečnosti nejvíce diskutovanou otázkou. Evropané, ať už jde o politiky, ekonomy, politické geografy nebo širokou veřejnost se shodují, že migrace má dopady, jak ekonomické, tak sociální s tím rozdílem, že společnost je rozdělena na ty, podle kterých převažují pozitivní dopady a ty, kteří tvrdí, že dopady jsou negativní.

Nynější migrační vlna do EU není pohyb pracovních sil, nýbrž je poháněna přitažlivostí evropského sociálního systému³⁷. Značná část migrantů si cíleně vybírá země

³⁶ THATCHEROVÁ, M. Umění vládnout Strategie pro svět v pohybu, Prostor, Praha 2003, s. 227.

³⁷ BŘICHÁČEK, T. Unie ve víru migrační krize. Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 39.

se štědrým sociálním systémem, navíc se většinou jedná o lidi bez odborné kvalifikace a znalosti aspoň jednoho světového jazyka. Migranti tak nepředstavují tvorbu ekonomických hodnot, ale naopak zatíží stát o investice do sociálních dávek, vybudování detenčních zařízení, dodání základních potravin, hygienických potřeb, rekvalifikace, vzdělání a další položky nutné k integraci, která je v případě migrantů z velmi odlišného civilizačního okruhu velmi nepravděpodobná. Stoupenci promigrační politiky argumentují bezproblémovou integrací menšin ukrajinské a vietnamské národnosti. Velmi snadné a do jisté míry i přínosná integrace Ukrajinců a Vietnamců spočívá v tom, že jednak přicházeli v mnohem menším počtu, migrovali za prací, ve které našli uplatnění (*Ukrajinci především v manuálních práci, Vietnamci pak v obchodě a službách*) a jsou snadno integrovatelní na rozdíl od muslimů. Migranty v takovém počtu, v jakém přicházejí a z natolik odlišné kultury, jako je islámský civilizační okruh, nelze integrovat po vzoru Ukrajinců či Vietnamců. Z dlouhodobého horizontu je příliv migrantů hrozbou pro trh práce, kdy jejich ochota pracovat i za minimální mzdu přináší riziko zvýšené nezaměstnanosti rodilých Evropanů.

Pro vlastníky průmyslových podniků je vidina snížení nákladů na mzdy sice velmi lákavá, ale krátkozraká, neboť již dnes je v zemích EU zaměstnáno mnoho nekvalifikovaných cizích státních příslušníků, kteří jsou sice ochotni pracovat za minimální mzdu, ale kvůli jazykové bariéře a nízké kvalifikaci odvádí méně kvalitní práci než pracovník, který je občanem daného státu. Na základě terénního výzkumu v roce 2016 v řadě průmyslových podniků, které zaměstnávají pracovníky z Bulharska, Rumunska a Mongolska, kteří nemají odbornou kvalifikaci a neovládají český ani anglický jazyk se tato teorie potvrzuje. Vedoucí výroby, pod kterého řadoví dělníci spadají, tento stav kritizují, protože kvůli jazykové bariéře nejsou schopni komunikovat, což vede k velké zmetkovitosti výrobků a prostojům ve výrobě. Některé podniky jsou tak nuceny najímat tlumočníky, což spolu s vysokou zmetkovitostí a prostoji působí nemalou finanční škodu. Nelze se proto domnívat, že migranti z arabských zemí obstojí jako levná pracovní síla lépe než Bulhaři, Rumuni nebo Mongolové. Na rozdíl od migrace mezi vyspělými státy, která může být vzájemně ekonomicky prospěšná, současná migrační krize bude pro evropské země zátěží. Německá spolková ministryně práce Andrea Nashlesová v září 2015 uvedla, že ani každý desátý migrant, který přichází do Německa, nemá dostatečnou kvalifikaci pro vstup na pracovní trh ani předpoklady pro možné studium či vyučení³⁸.

³⁸ BŘICHÁČEK, T. Unie ve víru migrační krize. Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 42.

V červenci 2016 potvrdil domněnky ministryně Nashlesové Frankfurter Allgemeine Zeitung, když ve své zprávě uvedl, že třicet největších německých akciových společností, které zaměstnávají asi 3,5 milionu osob, prozatím zaměstnala pouze 54 uprchlíků, a z toho 50 jich zaměstnala Deutsche Post. Podle statistik bylo v Německu v inkriminovaném období 665 000 volných pracovních míst a 297 000 migrantů, ale pouze 54 jich našlo zaměstnání³⁹. Evropská komise představila v květnu 2015 *Evropský program pro migraci*, k jehož hlavním pilířům patří zachovat atraktivitu Evropy jako destinace pro migranty. Předseda Evropské komise Jean Claude Juncker již v roce 2014 tvrdil, že přijímání migrantů nahradí chybějící pracovní sílu a zajistí tak důstojnou výši důchodů pro současné třicátníky⁴⁰. Odpůrci této teorie tvrdí, že i kdyby se všichni migranti uplatnili na trhu práce, tak to problematiku s demografickým poklesem v Evropě nevyřeší, ale pouze oddálí, neboť zvýšením životní úrovně, kterou Evropská unie migrantům nabízí, automaticky znamená pokles porodnosti. Lze předpokládat, že kvalifikaci a trh práce by zaplnily i ženy, tudíž by klesl počet živě narozených dětí na jednu ženu oproti ženám žijícím na území islámského civilizačního okruhu, kde je muž živitelem rodiny a žena vychovává děti a pečuje o domácnost. Výše uvedené statistiky ministryně Nashlesovou potvrzují, že plány Evropské komise jsou pouze utopickou teorií.

Je nutné si uvědomit, že země, ze kterých přicházejí migranti jsou zaostalé, ale nikoli náhodou. Je to dáno jejich kulturními a civilizačními návyky, které vycházejí z jejich náboženství, které stanovuje přísné zákazy a bezvýhradně ovládá jejich životy. Náboženství tam přerostlo v ideologii, která považuje ženy za podřízené mužům, čímž je dáno nízké vzdělání a nízká zaměstnanost žen, specifické islámské bankovníctví, vzdělání ve všech oborech je úzce spjato s teologií. Celý systém a celá společnost je tak podřízena náboženství a s těmito brzdami dokázaly zbohatnout jen země s ropnými nalezišti⁴¹. Většina migrantů jsou muslimové, kterým jejich víra zakazuje plně převzít evropský způsob života, evropský způsob myšlení a evropské hodnoty. Chtějí se podílet na evropském bohatství, ale nechtějí a nemohou se z náboženských důvodů podílet na kultuře a civilizaci, která toto bohatství vytváří⁴². Naopak víra jim přikazuje naši civilizaci

³⁹ BŘICHÁČEK, T. Unie ve víru migrační krize. Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 43.

⁴⁰ JANČÁKOVÁ S., KELLER J., TOMSKÝ A., ŠEVČÍK M., a kol. Masová migrace – Záchrana, nebo zkáza Evropy? Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 56 – 57.

⁴¹ JANÁČEK K., JANÁČKOVÁ S., Ekonomický úpadek Evropy, Institut Václava Klause, Praha 2017, s. 81.

⁴² Tamtéž, s. 82.

postupně plíživými kroky podkopávat a přetvářet ji na tu svojí a nedochází jim, že tím ničí zdroje bohatství, za kterými přicházejí⁴³.

4.2 Sociální dopady

Sociální dopady vycházejí z ekonomických dopadů a z odlišnosti civilizačního okruhu, ze kterého migranti pocházejí. Islámský civilizační okruh je velmi uzavřený, sám ve svém prostředí (*snad s výjimkou turistických destinací*) většinou nepřipouští tradice a způsoby života z jiných civilizačních okruhů a nerespektuje odlišnosti ani v cizím prostředí, naopak odlišnosti považuje za urážku svého náboženství. Oproti ostatním náboženstvím je islám značně direktivní a nepřipouští sekulární způsob života. Z toho vznikají konflikty s místním obyvatelstvem a jejich sociální vyčlenění. S těmito problémy se potýkají především Francie, Belgie, Německo, Švédsko a Spojené království, protože dlouhodobě zastávají promigrační politiku. Ve větších městech, jako jsou Paříž, Lyon, Londýn, Birmingham, Brusel, Stockholm či Malmö, vznikají takzvané No-go zóny, kde žijí migranti z muslimských zemí podle svých zvyků, často nedodržují zákony hostitelské země, napadají místní obyvatele, především pak ženy. V některých městech je situace natolik vážná, že se do těchto míst neodvážejí ani policisté. Rizikem je také vznik mešit a modliteben, ve kterých kážou radikální imámové a přispívají tak k radikalizaci především mladých muslimů. Typickým příkladem jsou bruselská čtvrť Molenbeek nebo Rosengård v Malmö. Evropská unie by neměla být lhostejná vůči uprchlíkům, kteří přišli o domov a hledají bezpečí, ale měla by jim pomáhat finančně a materiálně v podobě budování zázemí v bezpečné zemi, která je obyvatelům islámského civilizačního okruhu kulturně, nábožensky a způsobem života bližší. Integrace do kulturně a nábožensky odlišné Evropské unie z dlouhodobého hlediska zjevně nefunguje. Nelze požadovat azyl, sociální dávky a povolení k trvalému pobytu či získání občanství v zemi z jiného civilizačního okruhu a zároveň se odmítat přizpůsobit místním tradicím, zvykům a způsobu života. Nikdo samozřejmě nemá právo žádat po pravověrných muslimech, aby opustili svoji víru, ale zároveň nemají právo požadovat, aby se jejich zvykům přizpůsobovali jejich hostitelé. Pokud si muslimové stěžují na to, že v evropských zemích chodí ženy v krátkých sukničích, v restauracích a školních jídelnách se podává vepřové maso, vadí jim prodej a konzumace alkoholu či symboly jiného náboženství, jedná se o vrchol drzosti a takoví lidé nemají právo žádat o poskytnutí azylu, sociálních dávek a je nutné je z evropského území deportovat.

⁴³ JANÁČEK K., JANÁČKOVÁ S., Ekonomický úpadek Evropy, Institut Václava Klause, Praha 2017, s. 83.

5. Multikulturalismus – obohacení, nebo zkáza Evropy?

Multikulturalismus je obecně chápán jako dlouhodobé soužití lidí z odlišných civilizačních okruhů v jednom civilizačním okruhu, multikulturní pak mohou být jednotlivé regiony, státy nebo města. Multikulturalismem se pak rozumí především soužití lidí odlišného náboženského vyznání, odlišné kultury a způsobu života. Nelze popřít, že v některých případech vzájemné soužití odlišných civilizačních okruhů funguje bez větších problémů. Typickým příkladem mohou být čínské čtvrti v New Yorku, Los Angeles, početná indická menšina v Londýně nebo Malé Tokio v Los Angeles. V České republice je typickým příkladem bezproblémové začlenění početné vietnamské komunity. Problematické je soužití s obyvateli z islámského civilizačního okruhu z důvodu netolerance muslimů ke zvykům, které jsou v rozporu s islámem (*podrobněji popisují problematiku netolerance v kapitole „Sociální dopady“*). Zastánci multikulturalismu jsou toho názoru, že je možné soužití obyvatel pocházejících ze všech civilizačních okruhů v jednom okruhu. Především současní představitelé Evropské unie intenzivně prosazují potřebu multikulturní Evropy a staví multikulturalismus jako jednu z hlavních hodnot Evropské unie. Představa multikulturalismu, jak ji prezentují čelní představitelé Evropské unie, je jistě vznešená, ale utopická myšlenka, která v praxi nemůže fungovat. Problémy, které multikulturalismus přináší, dokazuje situace ve Francii, Belgii, Švédsku, Spojeném království či Německu. Pokud se zaměříme na hlavní hodnoty multikulturalismu, tak to jsou tolerance, vzájemná úcta a respekt k jedincům a skupinám bez ohledu na původ, náboženství, barvu pleti a pohlaví. Tyto hodnoty ovšem nevyznává většina osob pocházejících z islámského civilizačního okruhu. V islámském civilizačním okruhu většinou multikulturalismus nefunguje. S výjimkou sekulárních zemí jako je Turecko, Tunisko, Egypt nebo Sýrie. V současnosti je nemyslitelné, aby třeba v Afghánistánu, Íránu, Saudské Arábii, Súdánu, většině území Pákistánu či Spojených Arabských Emirátů žili lidé podle zvyků jiných civilizačních okruhů. V Kábulu, Teheránu, Rijádu nebo Bagdádu bychom marně hledali čtvrtě v evropském stylu, kde by lidé žili podle evropských zvyků. V islámském civilizačním okruhu tedy multikulturalismus neexistuje (*nelze počítat turistické destinace v SAE nebo Ománu*) a z těchto důvodů je velmi těžké, ne-li nemožné, aby multikulturalismus za přítomnosti muslimů mohl bez větších problémů fungovat v Západním světě. Aby tomu tak bylo, je nezbytná bezvýhradná tolerance muslimů k nemuslimským zvykům a způsobu života, což by ale bylo podle pravověrných muslimů v rozporu s jejich vírou. Jde tedy o problematiku, která nemá praktické řešení. Někteří

zastánci multikulturalismu svou vizi multikulturní Evropy hájí fanaticky a své oponenty označují za rasisty xenofoby a v politicky korektní zaslepenosti nevnímají racionálně podložené argumenty, které vizi multikulturní Evropy vylučují. Za kritikou multikulturalismu zpravidla nestojí nenávisť vůči muslimům, ale pragmatické chápání odlišnosti islámského civilizačního okruhu od všech ostatních civilizačních okruhů, což často vyvolává problémy mezi sousedními státy (*Izrael x okolní muslimské státy*) natožpak, aby mohlo takové soužití fungovat na úrovni jednoho státu či města. Toto tvrzení může být podloženo problematickým soužitím muslimů, křesťanů a judaistů v Jeruzalémě, v již zmíněných evropských metropolích nebo Autonomní regionu Muslimské Mindanao na Filipínách, kam se nemuslimům nedoporučuje cestovat či vzniku samostatného Pákistánu a Východního Pákistánu (*od r.1971 Bangladéš*) v roce 1947 z důvodu častého konfliktu indických hinduistů s muslimy.

Multikulturalismus se stal hodnotou, kterou si podle přesvědčení evropských vládnoucích elit musí vzít každý Evropan za své. Ve světě multikulturalismu bývá rozum, kulturní identita, homogenní státy a monokulturní národy zpravidla nežádoucí.⁴⁴ Je potřeba si uvědomit, že pro demokratickou společnost je největším nebezpečím jakákoliv fanatická posedlost, včetně posedlosti harmonickým soužitím kultur. Ti, jenž se prezentují okázalými hesly, jako jsou pravda a láska, demokracie, integrace, multikulturalismus, politická korektnost, často sami demokratické hodnoty svým chováním vůči názorovým oponentům porušují. Stejně tak porušuje demokratické hodnoty vedení Evropské unie přílišným zasahováním do svrchovanosti členských států. Především pak v případech souvisejících s migrační krizí, jako jsou přerozdělovací kvóty nebo směrnice pro omezení držení střelných zbraní civilisty. Zvláště tato směrnice je zcela nepřijatelná, protože většinou jen totalitní režimy omezovaly či zcela zakazovaly držení zbraní civilisty. Tato snaha odzbrojit obyvatelstvo je vysvětlována jako bezpečnostní opatření po teroristických útocích v Paříži v listopadu 2015 s cílem, aby se k potencionálním útočníkům nedostaly zbraně. Tento absurdní argument je má zakrýt pokus představitelů Evropské unie o odzbrojení obyvatelstva. Naprostá většina trestných činů je spáchána nelegálně drženou střelnou zbraní. Například v České republice je pro držení střelných zbraní velmi přísná legislativa a získání zbrojního průkazu je možný pouze po lékařské prohlídce a náročných teoretických a praktických zkouškách. Je také velmi pravděpodobné, že extrémista, který

⁴⁴ FUCHS J., TEJKLOVÁ M. Milosrdenství? Bez rozumu? Rozhovor o migrační krizi, ACADEMIA BOHEMICA, Praha 2016, s. 14.

má v plánu spáchat teroristický čin, si opatří zbraň nelegálním způsobem. Představa, že si takový člověk zažádá o zbrojní průkaz, projde náročnými testy a půjde si koupit zbraň, která bude zaregistrována Policií ČR na jeho jméno je naprosto absurdní. Jediný skutečný cíl této směrnice tak může budít dojem snahy odzbrojit obyvatele Evropské unie a získat nad nimi moc. Je zajímavé, že směrnici o regulaci střelných zbraní, nejvíce prosazují zastánci multikulturalismu. Nabízí se otázka, co vede člověka – politika k touze po odzbrojení obyvatel a přílivu migrantů z islámského civilizačního okruhu? V době, kdy velká evropská města, především ve Francii, Švédsku, Německu a Spojeném království, jsou místy stále více nebezpečnými, je odzbrojení obyvatel, kteří mají legálně držené zbraně krajně nezodpovědné.

Pokud bychom hovořili o přínosu multikulturalismu pro Evropu, tak se jedná pouze o teoretické hodnoty, které nejsou reálně proveditelné. Je zřejmé, že bezpečný stát musí být relativně homogenní, protože pokud jsou v jednotném státě národy s rozdílným jazykem a náboženstvím, tak časem vždy dojde ke konfliktům. To není jen případ muslimských států, ale i Bývalé Jugoslávie. Například poté, co pravoslavní Srbové hovořící srbštinou a katoličtí Chorvaté hovořící chorvatštinou, mají každý svůj suverénní stát, tak mají korektní vztahy, což platí pro všechny národy bývalé Federativní republiky Jugoslávie, které se ve společném státě nenáviděly. Vztahy Čechů a Slováků jsou velmi vřelé právě díky rozdělení Československa. Přirozeně není překážkou, pokud se ve státě nachází náboženské, jazykové nebo národnostní menšiny, nicméně v celkovém měřítku by stát měl být relativně homogenní.

5.1. Politická korektnost – slušnost, nebo snaha maskovat selhání evropských hodnot?

Politická korektnost je termín, který má svůj původ v USA, jeho podstata je ovšem stará jako politika sama, pouze její předmět se v průběhu věků měnil. Jinou formu měla politická korektnost v době starověkého Říma, středověku, v období světových válek, v zemích Východního bloku a jinou podobu má dnes. Například v období mezi lety 1948–1989 znamenala politická korektnost bezmeznou oddanost ke Komunistické straně, socialistickému zřízení a jejím představitelům. Za nekorektní byla považována kritika komunistické ideologie, poměrů v zemích Východního bloku či pozitivní vnímání Západu. Politickou korektnost tak lze označit jako loajalitu vůči ideologii vládnoucích elit.

V Evropské unii se stala v době migrační krize politická korektnost spíše pejorativní frází, která evokuje vstřícný přístup k multikulturalismu a ignorování problémů a rizik, která představuje. Typickými představiteli politické korektnosti jsou spolková kancléřka Angela Merkelová, předseda Evropské komise Jean – Claude Juncker, francouzský prezident Emmanuel Macron, Martin Schulz, za české představitele politické korektnosti lze označit Tomáše Halíka, Dominika Feriho, Jiřího Dienstbiera mladšího, Karla Schwarzenberga či zpravodajství České televize. Všichni zmínění zastávají promigrační politiku, toleranci k obyvatelům z islámského civilizačního okruhu i za cenu útlaku evropských obyvatel, tradic a hodnot. Pokud se známá osobnost, politik nebo řadový občan ohradí proti přijímání uprchlíků či islámu, je označen za xenofoba a netolerantního člověka, politik je pak ještě k těmto přízviskům označen za populistu. Taková přízviska si již vysloužili prezident České republiky Miloš Zeman, předsedové vlád Slovenské a Maďarské republiky Robert Fico a Viktor Orbán nebo Václav Klaus mladší či Tomio Okamura. Současný multikulturní trend Evropské unie často působí dogmaticky bez připuštění polemiky s členskými státy Evropské unie a těm, kteří se evropským nařízením nechtějí přizpůsobit vyhrožují postihy. Politická korektnost nesouvisí pouze s multikulturalismem, ale například s nerovným přístupem s vyplácením sociálních dávek, inkluzí ve školství a omezování většiny ve prospěch menšin. Je přirozeně velmi důležité, aby měla každá menšina svá práva a rovné příležitosti, ale nemělo by to být za cenu omezování většinové společnosti a evropského způsobu života. Jak píše americký sociolog Roger Brubaker, migranty lze přijímat, pouze pokud lze bezpečně ověřit totožnost a spíše ojediněle, jako jsou rodiny s dětmi, které hledají příležitost pro děti, pracovní příležitost a plně respektují hodnoty a způsob života země, do které směřují⁴⁵. Současné nezodpovědné řešení evropské migrační krize tomuto modelu příliš neodpovídá.

Po řadě teroristických útoků spáchaných muslimy, většinou hlásícími se k Islámskému státu, je cynické vyjádření většiny představitelů Evropské unie, že tyto činy nijak nesouvisí s islámem a je potřeba dále „budovat“ multikulturní Evropu. Tato neochota racionálně vnímat situaci v Evropě je nezodpovědnost vůči bezpečnosti a evropské civilizaci. Jean – Claude Juncker v poselství o stavu unie v roce 2015 prohlásil: „*V případě přijímání uprchlíků se jedná o historickou spravedlnost, protože mnoho Evropanů bylo také uprchlíky, ať už před nacistickým Německem nebo režimem ve Východním bloku. Evropané by měli být hrdí na to, že je Evropa pro migranty přístavem stability, bezpečí a*

⁴⁵ REECE, JONES, *Violent Borders*, Verso, London, 2017, s. 82

vysoké životní úrovni, nikoli se migrace obávat“⁴⁶. Migranti jsou tak představiteli Evropské unie vykreslováni v pozitivních barvách s naivní představou, jak se od sebe budou odlišné kultury vzájemně učit v harmonickém soužití. Jak je uvedeno v předchozích kapitolách, tak neslučitelnost islámského a evropského civilizačního okruhu je v evropských metropolích více než znatelná. Zaslepenost evropských představitelů dokazuje prohlášení Jeana – Clauda Junckera po teroristických útocích v Paříži 13. listopadu 2015: „*Nemohu snést a nepřijmu směřování témat uprchlíků a terorismu po otřesných útocích v Paříži*“⁴⁷. Fakt, že dva z pařížských útočníků přišli do Evropy přes řecké ostrovy mezi uprchlíky, činí z Jeana – Clauda Junckera zatvrzelého propagátora multikulturní Evropy bez ohledu na to, kolik životů to bude stát. Velkou nevráživost vyvolává též spojování uprchlíků s násilnou trestnou činností s tím, že se před jejich činy zavírají oči, jako tomu bylo při silvestrovských sexuálních útocích na ženy v Kolíně nad Rýnem v roce 2015 nebo sexuální obtěžování žen a dětí v plaveckých bazénech v Německu a Rakousku. Sexuální útoky označil místopředseda Komise Frans Timmermans na kolegiu Komise 13. ledna 2016 za „záležitost veřejného pořádku“ nesouvisející s migrační krizí, a navíc namísto obětí litoval migranty, kvůli „xenofobním reakcím“⁴⁸. Toto vyjádření snižuje již tak dost nízkou míru respektu migrantů vůči evropským zákonům a hodnotám a bohužel je pravděpodobné, že se ženy budou stávat terčem útoků čím dále častěji. V německých, francouzských a švédských městech jsou čtvrti, kam si ženy netroufají chodit samy a pokud ano, tak pouze v dlouhých sukních a dlouhých rukávech. Tyto útoky jsou německými mainstreamovými médii zkreslovány, překrucovány tak, aby migranti nebyli před veřejností ve špatném světle, čemuž žádný jen trochu kriticky uvažující Evropan nevěří⁴⁹. Nejvíce obav vyjadřují Němci, kteří se podle průzkumu cítí ve vlastní zemi jako cizinci⁵⁰. Tamní politické elity svojí rétorikou ovšem nadále prosazují multikulturalismus a odnárodňování země s dominantní rolí Křesťanské demokratické unie (CDU). Vítací politiku (*Willkommenskultur*) ovšem podle průzkumu *Mercator Stiftung* podporuje necelá třetina dotázaných, naopak stále více Němců se obává tzv. *Überfremdung*, tedy převahu cizích prvků ve společnosti a žádá, aby se migranti více přizpůsobovali místním poměrům a zvyklostem⁵¹. Na klidu obyvatelům Evropské unie nepřidává ani skutečnost, že evropské vládnoucí elity rozhodly o trestní odpovědnosti za

⁴⁶ BŘICHÁČEK, T. Unie ve víru migrační krize. Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 68.

⁴⁷ Tamtéž, s. 71.

⁴⁸ Tamtéž, s. 72.

⁴⁹ VALENTA, A. Jeden rok konzervativní publicistiky, Institut Václava Klause, Praha 2017, s. 70.

⁵⁰ Tamtéž, s. 70.

⁵¹ Tamtéž, s. 70.

projevy nesnášenlivosti a xenofobie, za které označují odpůrce přijímání muslimských uprchlíků a kritiky islámu. Kritická vyjádření proti migrantům a islámu jsou v médiích a na sociálních sítích cenzurována. Je nutné si uvědomit, že v demokratické společnosti, kterou by Evropská unie měla být, je zaručená nejen svoboda hlásit se k libovolnému náboženství, sexuální orientaci nebo politické příslušnosti, ale i svoboda vyjadřovat se k nim kriticky. Právě možnost vzájemné kritiky je jedním ze znaků svobody a demokracie. Kritika by ovšem měla být založena na racionálních argumentech bez předsudků, vulgarismů a fyzických útoků. Nicméně každý, kdo pochází z jiného civilizačního okruhu a chtěl by žít v Evropě, musí bezvýhradně respektovat evropské zvyky, kulturu a hodnoty a plně se jim přizpůsobit. Tím se nerozumí, aby opustil svou víru, ale nesmí konat nic, co by bylo v rozporu s evropským způsobem života a evropskými zákony.

5.2. Multikulturalismus a politická korektnost jako zdroj napětí uvnitř

Evropské unie

Od počátku migrační krize je mezi představiteli Evropské unie a některými členskými státy napětí ohledně způsobu řešení migrační krize a vnímání multikulturalismu. Většina členů Evropského parlamentu kritizuje členské země, které odmítají přijímat migranty a nechtějí přijmout ideu multikulturalismu, protože ji považují za neslučitelnou s evropskou kulturou, jak je uvedeno v předcházející kapitole. Napětí je nejen mezi čelními představiteli evropských zemích, ale i mezi obyvateli uvnitř jednotlivých států. Proběhlo mnoho demonstrací, kdy na jedné straně stály organizace jako německá PEGIDA nebo česká Islám v České republice nechceme (*dále jen* IVČRN) a na straně druhé příznivci multikulturalismu, kteří nejsou v žádném oficiálním uskupení, nicméně pravidelně konfrontují PEGIDU a IVČRN jako názorovou protistranu na demonstracích. S přibývajícím teroristickými útoky se štěpí i politické strany, kdy přijímání migrantů a představa multikulturní Evropy je spíše věcí osobního názoru každého politika než oficiální politika strany. Typickým příkladem je Česká strana sociálně demokratická, kdy předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka či bývalý ministr pro lidská práva a rovné příležitosti Jiří Dienstbier zastávají přijetí určitého počtu migrantů, naproti tomu bývalý ministr vnitra Milan Chovanec je striktně proti přijímání migrantů. Nicméně velmi zaujatou roli v této problematice hrají mainstreamová média, jejichž prostřednictvím politici a známé osobnosti zastávající promigrační politiku, označují kritiky multikulturalismu za xenofoby. Příkladem takovéto osobnosti v České republice je profesor Tomáš Halík, který označuje za extremistu nejen kontroverzního zakladatele

IVČRN docenta Martina Konvičku, ale i prezidenta Miloše Zemana, který tvrdí, že muslimské uprchlíky nelze integrovat. S prezidentem Zemanem souhlasí značná část občanů České republiky, avšak mnohdy dostávají v médiích větší prostor odpůrci Miloše Zemana, kteří zastávají promigrační politiku. V evropském měřítku patří k hlasitým odpůrcům multikulturalismu a přijímání uprchlíků Geert Wilders z nizozemské Strany pro svobodu, neúspěšná kandidátka na francouzskou prezidentku Marine Le Penová či neúspěšného kandidáta na rakouského prezidenta Norberta Hofera. Tyto osobnosti současné politické scény jsou názorovými oponenty označovány za extrémisty, především pak Martinem Schulzem, Danielen Cohn – Benediktem, Guyem Verhofstadem, Viviane Redingovou nebo José Barrosem, kteří se v přístupu k řešení migrační krizi shodují⁵². Fakt, že výše zmínění představitelé Evropské unie ve své zaslepenosti odmítají přijmout racionální argumenty názorových oponentů a vést konstruktivní polemiku a tvrdí, že monokulturalismus je pozůstatkem minulé, nedostatečně vyspělé éry lidstva, a proto propagují multikulturalismus jako jakousi novou vyšší etapu vývoje lidského rodu⁵³. Je zarážející, že mnoho intelektuálů slepě prosazuje multikulturalismus a přijímání uprchlíků a v rámci „vyššího dobra“ si nepřipouští reálnou hrozbu, kterou multikulturalismus za líbivými představami a hesly skrývá. Idea multikulturní Evropy se příliš neosvědčila, prokázala se jako nefunkční, a proto by bylo na místě zvážit, zda od této myšlenky neustoupit, dokud v Evropě ještě převládá národní identita, evropská kultura, tradic. Jak ve své publikaci z roku 2005 uvádí Hirt a Jakoubek „*Nejprve musíme multikulturalitu vidět, abychom mohli řešit potíže, které vyplývají z kulturních diferenciací*“⁵⁴. Je zřejmé, že v roce 2018 lze konstatovat, že jsme multikulturalismus viděli, avšak tato vznešená idea s ušlechtilými úmysly se projevila jako nereálná, a proto by se měla Evropa navrátit k vlastním hodnotám založených na homogenitě národních států. K tomu, aby Evropská unie upustila od multikulturalismu, je nezbytné, aby její současní představitelé byli nahrazeni racionálně uvažujícími politiky, kteří si váží evropské kultury, tradic a evropského způsobu života. Pokud se tak nestane a vedení Evropské unie bude i nadále pod vedením Jeana Clauda Junckera, Martina Schulze a podobně smýšlejících politiků, čeká Evropu ztráta vlastní identity, kultury a eskalace konfliktů s migranty či naturalizovanými Evropany s kořeny v islámském civilizačním okruhu. Je přirozené, že

⁵² BŘICHÁČEK, T. Unie ve víru migrační krize. Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 70.

⁵³ JANČÁKOVÁ S., KELLER J., TOMSKÝ A., ŠEVČÍK M., a kol. Masová migrace – Záchrana, nebo zkáza Evropy? Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 108.

⁵⁴ HIRT, T., JAKOUBEK, M., Soudobé spory o multikulturalismus a politiku identit, Katedra antropologie Filozofické fakulty ZČU v Plzni, Plzeň 2005, s. 11.

nikdo se nechce vzdát svých hodnot, zvyků a své kultury, což by bylo základním předpokladem pro funkčnost multikulturalismu. Je zřejmé, že muslimové se svých hodnot, zvyků a způsobu života nevzdají, protože by tím znevážili své náboženství. Druhou možností je, že své hodnoty a zvyky potlačí Evropané, což je představou zastánců multikulturalismu, kteří to sice nahlas nevyřknou, ale přesto je evidentní jejich ochota dělat muslimům ústupky.

Současná krize v Evropě nesouvisí jen migrací, ale i s evropskou částí populace, která má kořeny v islámském civilizačním okruhu. Ve všech teroristických útocích spáchaných ve jménu islámu byli zapojeni Němci, Francouzi, Britové či Belgičané, jejichž předci pochází z islámského civilizačního okruhu. Nicméně tito lidé jsou Němci nebo Francouzi pouze právně, nikoliv identitou, z čehož plynou současné problémy Evropy. Evropané se snažili vyřešit tento problém pomocí multikulturalismu. Problém spočívá v tom, že udělat Němce z někoho, kdo pochází z Íránu, Saudské Arábie nebo Afghánistánu lze pouze administrativně. Evropané jsou si toho vědomi, ale na druhou stranu některým připadá xenofobní odmítat muslimy, přestože z nich lze udělat Evropany pouze právně, nikoli cítěním a hodnotami⁵⁵. Především Německo trpí „komplexem Druhé světové války“, a tak pod taktovkou spolkové kancléřky Angely Merkelové přijímá velký počet migrantů bez hlubší kontroly i za cenu přímého ohrožení vlastních obyvatel jen proto, aby bylo označeno za multikulturní ostrov tolerance. Je potřeba zmínit, že na odlišnosti kultur, zvyků a způsobu života není nic špatného, nicméně některé kultury jsou od sebe natolik odlišné, že jejich soužití je přes veškeré snahy odsouzeno k nezdaru.

Výše zmínění představitelé Evropské unie ve spolupráci s většinou médií prostřednictvím politické korektnosti popírají skutečnost a přes reálně existující problém s muslimskými migranty a evropskými muslimy přisuzují teroristické útoky a násilnosti zradikalizovaným jedincům a striktně odmítají spojitost s islámem, avšak tato problematika je mnohem složitější. Je pravdou, že pokud jde o teroristické útoky v Evropě v období let 2015 – 2017, tak ke všem se buďto přihlásil Islámský stát nebo pachatelé přísahali této teroristické organizaci věrnost, nicméně násilné útoky na nemuslimy, především pak ženy, ale nebyly výjimkou, i útoky na děti, mají na svědomí migranti a evropští muslimové. Fakt, že politicky korektní politici, bezpečnostní složky a média se snaží tyto problémy nespojovat s islámem je znepokojující.

⁵⁵ FRIEDMAN, G. Ohrožená Evropa: Rodící se krize. ALEGRI, Praha 2015, s. 209.

5.3. Integrace muslimů do Evropy: realita nebo utopická představa?

Řešení migrační krize je od jejího počátku předmětem sváru, který dělí obyvatelstvo Evropské unie na dva tábory – na ty, kteří jsou přesvědčení, že je možné integrovat muslimské uprchlíky do Evropy a na ty, podle kterých integrace možná není. Zastánci přijímání muslimských migrantů argumentují tím, že je potřeba pomoci jim vybudovat zázemí pomocí sociálních dávek a integračních programů. Integrační programy spočívají v jazykových kurzech, odborných rekvalifikacích a kurzech o historii a zvycích cílové země. Zastánci promigrační politiky jsou toho názoru, že za takových podmínek se muslimští uprchlíci plně integrují a nebudou mít důvod se radikalizovat. Naproti tomu odpůrci migrační politiky jsou toho názoru, že islámský civilizační okruh je natolik odlišný, že ani při veškeré výše uvedené snaze není integrace možná, protože pravověrným muslimům není nedovoleno tolerovat nic, co je v rozporu s jejich vírou. Je přirozené, že mezi tak velkou masou migrantů se nachází jak slušní lidé, tak ortodoxní muslimové, kteří uznávají právo Šarija a radikálové, kteří podporují teroristy. Je velmi těžké ne – li nemožné tyto lidi od sebe odlišit. Pokud jde o radikální muslimy, ty je nutné trestně stíhat a ortodoxní muslimy je nutné deportovat zpět do zemí jejich původu. Pokud jde o mírumilovné muslimy, kteří mají platné doklady, tak se může na první dojem zdát, že máme morální povinnost dát jim šanci se integrovat. Pro integraci je nezbytné velmi podrobné prověření, což je mnohdy téměř nemožné. Pokud se takový člověk začlení do společnosti, začne pracovat nebo studovat a plně přijme evropské zákony a kulturu, tak bezprostřední ohrožení nepředstavuje. Nicméně problém nastává, pokud takový člověk navštíví zemi svého původu, kde mu mohou členové rodiny nebo dávní přátelé vyčítat odklon od islámu, jeho povinnosti muslima a tradic spojené s islámskou kulturou, což může i nepraktikujícího evropského muslima zradikalizovat. Je tedy nebezpečné, aby tito lidé cestovali do zemí svého původu, a proto pokud do této země pojedou, měli by být pod zvýšeným dohledem, což by ovšem znamenalo porušení soukromí, což je v rozporu s evropskými demokratickými hodnotami. Na základě těchto lze konstatovat, že bezproblémová integrace muslimů do Evropy není možná. Multikulturní Evropa za přítomnosti islámu zůstane ještě po několik generací utopickým snem, pro jehož realizaci by se islám musel od základu změnit, podobně jako se měnilo křesťanství. Za zásadní bod ve vývoji moderního křesťanství lze označit rok 1834, kdy byla zrušena Španělská inkvizice a postupnými kroky se v Evropě začala budovat sekulární společnost, což je jedním ze základních stavebních předpokladů demokracie a multikulturalismu.

Abychom mohli o multikulturní společnosti vůbec uvažovat, je nezbytné, aby v sobě měly všechny muslimské státy hluboce zakořeněný sekularismus, což je v současném islámském civilizačním okruhu spíše výjimkou. Na pomyslné „startovní čáře“ k pevnému ukotvení sekularismu je Sýrie a Tunisko a v jistém smyslu by se dalo hovořit o Egyptu a Turecku, ve kterém je ovšem sekularismus ohrožen prezidentem Recepem Tayyipem Erdoğanem, který upouští od striktně sekulárního státu, o který se zasloužil v roce 1923 první turecký prezident Mustafa Kemal Atatürk. Státy jako Turecko, Sýrie, Pákistán, Tunisko, Egypt či Maroko jsou sice legislativně sekulární, ale o plně sekulární společnosti se hovořit nedá.

5.4. Přípona „Ismů“ hlavní myšlenkový proud Evropské unie?

V posledních letech se stále častěji setkáváme s pojmy s koncovkou „ismus“. Často jsou tyto pojmy zmiňovány se současnou politikou Evropské unie, která je založena především na toleranci, nicméně pojmy s koncovkou „ismus“ jsou vnímány pejorativně v případech přehnaného někdy až dogmatického prosazování tolerance. Nevědomost značné části evropské populace způsobuje, že kritici těchto neologismů jsou vnímáni jako někdo, kdo potlačuje práva menšin. Mnozí si neuvědomují rozdíl mezi genderem a genderismem, homosexualitou a homosexualismem či transsexualitou a transgenderismem. Právě prosazování těchto „ismů“ se stává ideologií „vůdčích“ států Evropské unie (*rovnoprávnost mezi členskými státy existuje pouze na formální teoretické úrovni – v praxi nikoliv*) a indoktrinačně je vnucuje státům „podřízeným“. Pro někoho možná na první pohled triviální, ale jinak velmi znepokojivým prvním krůčkem prosazování práv menšiny na úkor většiny, je případ transgenderismu v londýnské a newyorském metru. Místní rozhlas upustil od oslovení „dámy a pánové“ a nahradil toto tradiční zdvořilé oslovení méně formálním „vážení cestující“ či „everybody“ (*všichni*) s odůvodněním, že je diskriminující vůči transsexuálům⁵⁶. Již takový argument je nesmyslný, protože pokud je někdo ve stavu nesouladu mezi psychickým a anatomickým pohlavím, tak má na výběr, zda přijme oslovení „dámy“ nebo „pánové“. Paradoxně zvažované oslovení „všichni“ zní nezdvořile. Stejně tak se zaměňuje gender s genderismem. Zatímco gender, který znamená rovnoprávnost a rovné příležitosti mezi mužem a ženou a je třeba jej podporovat, genderismus je direktivní prosazování minimálního počtu žen v institucích či firmách. Při výběrovém řízení by se tak museli potenciální zaměstnavatelé zaměřovat nejen na schopnosti uchazeče, ale i na to, zda splní kvóty podle pohlaví. Nabízí se otázka, zda v budoucnu nebudou muset firmy, úřady a instituce splňovat kvóty podle sexuální

⁵⁶ REFLEX, 12. listopadu 2017. RESPEKT, červenec 2017.

orientace, barvy pleti, etnického původu či náboženství. Je nutné si uvědomit, že etnický původ, sexuální orientace, barva pleti či náboženství nesmí být omezením ani privilegiem. Bohužel právě privilegování menšin v rámci ideologie „ismů“ dnes trendem Evropské unie.

6. Role Evropské unie v migrační krizi

Jednotlivé členské státy mají na řešení migrační krize odlišné názory, ale představitelé Evropské unie se snaží přijmout jednotné řešení, které spočívá v nařízení povinných přerozdělovacích kvót, podle kterých je každá členská země přinucena přijmout určitý počet migrantů. Proti povinným kvótám se postavilo pouze Slovensko, Polsko, Maďarsko a Česká republika, za což těmto zemím hrozí Evropská unie správním řízením. Evropská unie je založena na co možná největší sounáležitosti a odstraňování národní identity členských zemí. Z postoje Evropské unie k národním identitám lze usoudit, že pokud by v Evropské unii nebylo dvacet osm identit, ale pouze jedna, bylo by mnohem snadnější začlenění obyvatel z odlišných civilizačních okruhů a tímto začleněním by vznikla Bruselem propagovaná multikulturní Evropa, protože aplikace multikulturní společnosti by byla mnohem snazší do jedné neutrální evropské identity než do osmadvaceti evropských identit. Národní identita je přitom jedním ze základních předpokladů pro mír a stabilitu v každé zemi. Rozdílná identita v jednotlivých státech představuje hrozbu potencionálního konfliktu mezi jednotlivými identitami uvnitř státu⁵⁷. Michal Kolmaš ve svém článku uvádí, že prosazování národní identity je vymezování se proti vnější jinakosti, které je dnes vnímáno ze strany představitelů Evropské unie pejorativně⁵⁸. Zachování národní identity by mělo být jednou z hlavních hodnot každého suverénního demokratického státu, v širším měřítku pak každého civilizačního okruhu.

6.1. Civilizační okruhy

Pro správné pochopení toho, proč není z dlouhodobého hlediska možné vybudovat multikulturní Evropu, je nezbytné charakterizovat jednotlivé civilizační okruhy, které se v současném světě (2018) člení následujícím způsobem. Je potřeba si uvědomit, že civilizační okruhy jsou členěny na základě politických a náboženských hodnot, a proto ne vždy patří do stejné geografické oblasti. Civilizační okruhy současného světa ukazuje následující tabulka.

⁵⁷ KOLMAŠ, M. Mezinárodní vztahy 1/2017, Ústav mezinárodních vztahů, Praha 2017, s. 56.

⁵⁸ Tamtéž, s. 56.

Civilizační okruhy ve Světě 2018

Západní civilizační okruh <i>Severní Amerika, Evropská unie, Spojené Království (po brexitu již mimo EU), Švýcarsko, Lichtenštejnsko, Norsko, Island, Austrálie, Nový Zéland, JAR, Izrael, Andorra, San Marino</i>
Východoevropský civilizační okruh <i>Rusko, Bělorusko, Ukrajina, Moldavsko, Makedonie, Srbsko, Černá Hora, Gruzie, Arménie</i>
Asijský civilizační okruh <i>ČLR, Mongolsko, Indie, Thajsko, Kambodža, Vietnam, Laos, Korejská republika, Bhútán, Myanmar, Nepál, Filipíny, Východní Timor, Čínská republika (Taiwan), Papua Nová - Guinea</i>
Islámský civilizační okruh <i>Saudská Arábie, Jemen, Omán, Spojené Arabské Emiráty, Katar, Brunej, Kuvajt, Bahrajn, Irák, Írán, Pákistán, Afghánistán, Sýrie, Jordánsko, Libanon, Turkmenistán, Uzbekistán, Kazachstán, Ázerbájdžán, Kyrgyzstán, Albánie, Kosovo, Bosna a Hercegovina, Tádžikistán, Indonésie, Malajsie, Bangladěš, Egypt, Libye, Tunisko, Maroko, Alžírsko, Súdán, Turecko, Západní Sahara, Nigérie, Mali, Čad, Mauretánie, Niger, Burkina Faso, Guinea, Sierra Leone, Senegal</i>
Africký civilizační okruh <i>Africké země nepatřící do islámského civilizačního okruhu a bez JAR</i>
Latinskoamerický civilizační okruh <i>Střední a Jižní Amerika</i>
Státy, které nelze zařadit do žádného významného civilizačního okruhu <i>Korejská lidově demokratická republika, Oceánie (mimo Austrálii a Nový Zéland)</i>

Předcházející tabulka ukazuje rozdělení světa podle civilizačních okruhů. Na příkladu Evropského a Amerického kontinentu můžeme vidět, že bez větších problémů mohou západní, východoevropské a latinskoamerické civilizační okruhy žít propojeně na území jednoho kontinentu či dokonce státu. Naproti tomu zcela odlišný a s ostatními okruhy neslučitelný je islámský civilizační okruh z důvodů, které jsou se podrobně popsány v jedné z předcházejících kapitol. Pokud se podrobně zaměříme na státy spadající do islámského civilizačního okruhu, tak v nich nebo jejich okolí byly v posledních dvaceti pěti letech ozbrojené konflikty, nestabilita či napětí. Právě přísná pravidla a netolerance islámu jsou hlavní příčinou většiny těchto konfliktů. Islámský dogmatismus tak brání rozvoji vědy, kultury, ekonomie i civilizace, což potvrzuje i více jak pětisetletá dominance

„Západní civilizace“, která za svůj rozkvět vděčí odklonu od náboženského dogmatismu, kdy věda dostala prostor a přestala být považována za kacířství⁵⁹.

6.2. Přístup Evropské unie k migrantům z islámského civilizačního okruhu

Představitelům Evropské unie je trnem v oku domnělá homogenita většiny členských států, kdy za multikulturní společnost považují pouze tu, která má početnou muslimskou komunitu. Početné zastoupení Rusů, Ukrajinců či Vietnamců za multikulturní pestrost nepovažují⁶⁰. Pojem multikulturalismus je tak především díky interpretaci evropských elit vnímám pejorativně jako stav, kdy přijmeme jako evropské spoluobčany muslimy i s jejich hodnotami a zvyky.

Evropská unie zastává natolik změkčilou azylovou politiku, že nerozlišuje, kdo je migrant a kdo uprchlík a paušálně označuje masy lidí putující z islámského civilizačního okruhu za uprchlíky, přestože se jedná ve většině případů o migranty. Důležitá je i spolupráce médií, která většinou úzce spolupracují s představiteli Evropské unie a snaží se o citové vydírání diváků, když ukazují utonulé migranty včetně dětí, špatné podmínky v uprchlických táborech a chtějí tím vyvolat u lidí empatii a dojem, že migranti skutečně potřebují pomoci. V mnoha případech má tato multikulturní propaganda vliv na úsudek diváků. Koho by nedojal pohled na děti ve špatných sociálních podmínkách či dokonce ty utonulé? Tyto záběry a fotografie jsou pečlivě vybírány, aby se běžný divák nedozvěděl, že většina migrantů jsou mladí muži ve značkovém oblečení a s chytrými telefony. Přes prokázané spojitosti migrantů s násilností a v případě útoku v Paříži v listopadu 2015 i s terorismem, „evropské elity“ striktně odmítají spojování migrantů s islámským extremismem.

Jak již uvádím v předchozí kapitole, islámským extremismem se nerozumí teroristické útoky páchané „ve jménu islámu“, což je islámský terorismus, pokud jde o islámský extremismus, jedná se o ortodoxní muslimy, kteří praktikují násilí, jsou netolerantní, což jim striktní výklad Koránu nejen umožňuje, ale i přikazuje. Představitelé Evropské unie přirozeně odsuzují islámský terorismus, ale tiše tolerují islámský extremismus. Pro mnohé evropské představitele je tak člověk pocházející z islámského civilizačního okruhu upřednostňován na úkor Evropanů, kteří jsou defacto diskriminováni. Tento neuvážlivý altruismus je krycím manévrem, aby Západní mocnosti nemusely převzít

⁵⁹ WERNER, J. Mezinárodní vztahy 2/2017, Západ a civilizace. Ústav mezinárodních vztahů Praha, 2017, s. 76.

⁶⁰ VALENTA, A. Jeden rok konzervativní publicistiky. Institut Václava Klause, Praha, 2017, s. 139.

odpovědnost za podíl na nestabilitě v islámském civilizačním okruhu⁶¹. Dominantní podíl na nestabilitě v Iráku či Libyi mají sice Spojené státy americké, ale ty mají přísnější azylovou politiku, kterou prezident Donald Trump plánuje ještě zpřísnit. Dalším faktem, proč migranti nesměřují do Spojených států je, že Evropská unie je geograficky blíže a má štedřejší sociální dávky. K migraci nelze dost dobře přistupovat jednotně ani uvnitř Evropské unie, protože každá země má jiný historický vývoj. Odpůrci přerozdělovacích kvót neměli na rozdíl od jejich zastánců kolonie v zemích, kde převažoval islám, a proto je pošetilé domnívat se, že by byla možná integrace muslimů do těchto zemí. Jedná se především o země Visegrádské čtyřky, ale i o Švédsko, kde je sice početná muslimská komunita, ale multikulturalismus zde evidentně selhal.

Neochota představitelů Evropské unie vidět toto selhání je dáno změkčilostí a současným evropským územím „Altruismus za jakoukoli cenu“. Příčiny tohoto nezodpovědného přístupu mají historicko – futurologický původ:

- Komplex Německa jako viníka Druhé světové války, kdy se snaží mindráky z minulosti kompenzovat pasováním se do role „dobroděje“, i za cenu ohrožení bezpečnosti, stability a kultury.
- Komplex bývalých koloniálních mocností s pocitem odpovědnosti za místní obyvatele.
- Touha evropských elit zobrazit Evropu jako ostrov míru, tolerance a altruismu.

Z dlouhodobého hlediska je přístup Evropské unie k migrační krizi značně rizikový, neboť vyvolává ve velké části obyvatelstva nevoli vůči Evropské unii, která ještě „přilévá olej do ohně“ svými některými nesmyslnými nařízeními. Některá z těchto nařízení jsou úsměvná jako například směrnice na prodej vysavačů či žárovek, některá jsou však totalitní, jako je směrnice o regulaci střelných zbraní a povinné přerozdělovací kvóty či naprosto svobodou a demokracií pohrdající smlouva Dublin IV, která upravuje ještě přísněji přerozdělovací kvóty. Tato porušení státní suverenity jsou naprosto nepřijatelná a jsem potěšen, že především v České republice se většina občanů a politiků proti tomuto porušování demokracie, státní suverenity a svobody postavila. Považuji za velmi znepokojující snahu evropského establishmentu rozbít tradiční evropské hodnoty, zvyky, kulturu a způsob života a proti této snaze je nutné razantně vystupovat.

⁶¹ JANČÁKOVÁ S., KELLER J., TOMSKÝ A., ŠEVČÍK M., a kol. Masová migrace – Záchrana, nebo zkáza Evropy? Institut Václava Klause, Praha 2016, s. 113.

6.3. Evropská unie pohledem migrantů z islámského civilizačního okruhu

Při pohledu na odlišnost islámského a evropského civilizačního okruhu se nabízí otázka, proč by uprchlíci směřovali právě do Evropy? Proč nesměřují do země, které jsou jim nábožensky, kulturně a způsobem života blíže? Proč nesměřují do Saudské Arábie, Íránu, Pákistánu, Egypta, Tuniska, Alžírsko, Maroka či Indonésie nebo Malajsie? Odpověď na otázku, „*Čím je EU pro migranty tak lákavá?*“ se dá shrnout v následujících bodech:

- Vstřícná azylová politika většiny zemí Evropské unie
- Štědré sociální dávky většiny zemí Evropské unie
- Vstřícný postoj k migrantům za prací jako vidiny levné pracovní síly
- Hrubě zanedbaná ochrana hranic Evropské unie
- Neuvážlivě přehnaná solidarita na úkor bezpečnosti

Z důvodu výše uvedených bodů se vyplatí migrantům riskovat nebezpečnou, fyzicky, psychicky a finančně náročnou cestu za vidinou pohodlnějšího způsobu života. Migrantů jsou si také vědomi, že Evropská unie omezuje autonomii členských států a jednotlivé státy mají pouze omezenou možnost vyhostit migranty ze svého území. Vyhoštění je tradičním nástrojem ochrany státu před ohrožením způsobeným nebezpečnými cizinci, nicméně takové právo není neomezené⁶². V roce 2015 tak některé země obnovily kontroly na hranicích. Mezi prvními bylo Dánsko, Rakousko nebo po listopadových útocích v Paříži Francie.⁶³

Z detenčních zařízení je tak deportováno do země původu minimum migrantů a většina se dočká sociální podpory a volného pohybu po Evropské unii. Mnoho migrantů směřuje do předem vybrané země, především pak do Německa nebo Spojeného království. Problém je, že ti, kteří byli propuštěni z detenčních zařízení v jedné zemi nemají automaticky zajištěn azyl v cílové zemi, kam se mnohdy nedostanou a vznikají tak migrační tábory v blízkosti hranic cílové země, jako je například tábor u francouzského Calais. Toto malé přístavní město je významným přístavem, který s britským Doverem tvoří tranzitní spojnici mezi Francií a Spojeným královstvím. Migrantů se snaží do Spojeného království dostat ilegálně na palubě trajektů či korbách kamionů. Nicméně základní cíl mají tito migranti splněný – jsou v Evropské unii a nikdo je nedeportoval, což láká další vlny migrantů.

⁶² BÍLKOVÁ V., KYSELA J., ŠTRUMA P. a kol. Výjimečné stavy a lidská práva. Auditorium, Praha 2016, s. 103.

⁶³ REECE, JONES, Violent Borders, Verso, London, 2017, s. 17.

Mezinárodně lidsko-právní ústava zajišťuje právo na azyl i osobám podezřelým z terorismu, napojení na teroristy či kontaktu s podezřelým z terorismu, což dává příležitost teroristům a jejich sympatizantům dostat se do Evropy spolu s migrační vlnou. Právo na azyl mají migranti spojovaní s terorismem, protože podle výše zmíněné lidsko-právní ústavy máme povinnosti respektovat lidská práva všech bez rozdílu⁶⁴. Převažuje tak právní ochrana cizince (byť podezřelého z terorismu) nad právem státu vyhostit cizince představující nebezpečí pro stát a jeho občany⁶⁵? V současné Evropské unii bohužel ano, nicméně od roku 2017 si i představitelé Německa, Francie, Nizozemska, Švédska či Rakouska začínají uvědomovat, že migranty, u kterých není možné spolehlivě ověřit totožnost, není možné přijímat a jsou deportováni do zemí původu, ovšem v mnohem menší míře, než by si situace žádala.

Dokud Evropská unie nezmění svoji azylovou politiku a neupřednostní bezpečnost, vlastní identitu, evropské tradice a kulturu před vstřícnou azylovou politikou a ideou multikulturalismu, bude Evropská unie cílovou destinací migrantů z islámského civilizačního okruhu a dalších rozvojových zemí. Pro mír a bezpečnost platí pro někoho možná tvrdé, ale pravdivé pravidlo, že v Západní kultuře může trvale žít jen ten, kdo ji nejen plně respektuje, ale i přijme za svou. Toto pravidlo neznamena, že by snad muslimové museli konvertovat k jinému náboženství nebo se stát ateisty, ale musejí evropský způsob života brát jako automatickou všední součást svého života a z islámu udělat pouze svou soukromou věc, tedy žít sekulárním způsobem života. Musejí přijmout fakt, že nemají žádný nárok vnášet svůj svět, který vědomě opouštějí do nového prostředí. Tato pravidla by byla pro mnoho muslimů nepřijatelná a Evropská unie by je přestala lákat. Podle zastánců promigrační politiky roste v evropských metropolích xenofobie a rasová nesnášenlivost, což je důsledkem teroristických útoků a islamismu, nikoliv důsledkem netolerance Evropanů. Vzhledem k vrůstajícímu násilí spojeného s islámem nelze obavy a předsudky Evropanům zaslívat⁶⁶. Pro uklidnění situace by tak bylo potřebné zpřísnění azylové politiky některých členských států Evropské unie, především pak Německa Spojeného království.

⁶⁴ BÍLKOVÁ V, KYSELA J, ŠTRUMA P a kol. Výjimečné stavy a lidská práva, Auditorium, Praha 2016, s. 104.

⁶⁵ Tamtéž, s. 104.

⁶⁶ McCONNELL F, KUUS M, JEFFREY A. a kol. Interventions on Europes political futures, Political Geography. Political Geography Oxford 2017, s. 261.

Současná vstřícná azylová politika, štědré sociální dávky, idea multikulturalismu migranty nezavazuje k žádné odpovědnosti. Pokud bychom se zaměřili na opačný příklad, jak nemuslimy zavazuje pobyt v některých muslimských zemích k určitým pravidlům, která jsou proti naší vůli, přesto je musíme dodržovat, tak není důvod, proč by neměla určitá pravidla platit pro muslimy v nemuslimských zemích? Takový rozumný přístup nepřipadá pro Evropskou unii v úvahu, protože je to v rozporu s její antinacionální politikou. Pokud nějaká členská země trvá na svých tradicích a národní identitě, je označována za nacionalistickou a čelí tvrdé kritice, protože právě nacionalismus evropští představitelé viní za vznik Druhé světové války. V Evropské unii vznikl „*euronacionalismus*“, který přikazuje členským zemím uctívat jednotnou vlajku, měnu, vládu, zahraniční politiku, hodnoty a ideály⁶⁷. Členské státy jsou nezávislosti zbavovány pomalu, způsobem pro občany nepřehledným, který nebudí větší emoce⁶⁸.

6.4. Konfrontace kultur uvnitř Evropské unie

V současném světě bychom marně hledali kulturně neutrální území, a proto pokud dochází ke střetu odlišných kultur, dochází k ní při usazení se migrantů v odlišném civilizačním okruhu. Od vzniku evropské migrační krize čelí tomuto střetu Evropská unie, kterou dělí názory, jakým způsobem a zda je vůbec možné se s tímto střetem vyrovnat. Mělo by být přirozené, že pokud je člověk v určitém civilizačním okruhu hostem, musí se přizpůsobit místním zákonům a respektovat místní kulturu a tradice, což je především pro obyvatele z islámského civilizačního okruhu problém. Touto konfrontací vznikají v evropských metropolích čtvrtě, které v podstatě spadají do islámského civilizačního okruhu. Ortodoxní muslimové, kteří dogmaticky prosazují pravidla své víry, nemohou přijmout nic z evropských zvyků a hodnot, což vede k požadování ústupků z naší strany. Jako by si ani neuvědomovali, že jsou v Evropě kulturními a náboženskými hosty. Pojem kulturní či náboženský host nijak nesouvisí s občanstvím nebo místem narození, jsou jimi všichni, kdo se narodí a trvale žijí v jiném civilizačním okruhu, než kam patří jejich zvyky, kultura a náboženství. Jinými slovy, muslimský Francouz s alžírskými kořeny je ve Francii kulturním a náboženským hostem, nicméně Francouz s alžírskými kořeny, který je křesťan nebo ateista kulturním ani náboženským hostem není. Z toho vyplývá, že pokud takový host chce u svého hostitele zůstat, musí se přizpůsobit, jinak dojde ke konfrontaci kultur a náboženství, což v současnosti zažívá ta část evropské osmadvacítky, která byla vůči

⁶⁷ O'Sullivan, J.: The Curse of Euro-Nationalism: National Review 53 (2001), č. 15.

⁶⁸ Břicháček, T.: Unie blízká i vzdálená, Institut Václava Klause, Praha 2014, s. 71.

kulturním a náboženským hostům příliš vstřícná. Řešením této konfrontace je změna myšlení těchto hostů s odlišnými hodnotami a náboženstvím, a to za předpokladu, že o to sami budou stát. Snahy o převýchovu by popřely všechny evropské demokratické hodnoty. Jen budoucnost ukáže, zda se takto konfrontace změní v soužití bez toho, abychom jako Evropané cokoli měnili na svých zvycích a hodnotách. V současném světě je ve větší míře problémové soužití pouze muslimů s nemuslimy. Nabízí se spíše řečnická otázka: „*Skutečně není problém v muslimech? Jestliže hinduisté, křesťané, judaisté, buddhisté a ateisté spolu žijí v Evropě bez větších problémů?*“. Zajímavý pohled na konfrontaci islámu s neislámským světem má italský historik a religionista Franco Cardini, který negativní vztah muslimů k nemuslimům vysvětluje takto: „*Na neslučitelnou odlišnost kultur poukazují islámští teroristé, kteří se snaží co největší počet muslimů získat na svou stranu. Formálně jednají tak, že se snaží terorem a krutostí podřídít všechny muslimy a vyděsit nemuslimy, nicméně snaží se dosáhnout tvrdé reakce Západu, čímž by dokázali svou tezi, že Západ je nepřítel islámu a že jedinou možností skutečného věřícího je džihád do posledního muže, jak proti „křesťákům“, tak proti „odpadlíkům“ (to znamená proti muslimům, kteří přijímají, nebo dokonce považují za samozřejmé a legitimní soužití s lidmi jiného vyznání a dokonce i s lidmi, kteří se k žádnému vyznání nehlásí)*“⁶⁹. Toto tvrzení posilují případy, kdy teroristické útoky páchají rodilí Evropané s kořeny v islámském civilizačním okruhu. Většinou se jedná o nezaměstnané mladé muže s nižším vzděláním ve věku 18 – 40 let, často pocházející ze slušných rodin, ale sami jsou ve ztracené identitě a snadno manipulovatelní. Nabízí se otázka, zda je možné věřit, že se muslimové integrují, jestliže pachatelé teroristických útoků, kteří přísahali věrnost Islámskému státu, dříve hráli fotbal, pili alkohol, chodili na diskotéky, přátelili se s muži i ženami jiných náboženství a ateisty? O toto téma se dlouho povedou polemiky, ale většina obyvatel Evropské unie je toho názoru, že plně integrovaný muslim bude v následujících letech spíše výjimkou a přijímání migrantů má více negativních než pozitivních dopadů, případně nevidí v přijímání migrantů žádná pozitiva⁷⁰. Je pouze na představitelích Evropské unie, aby upustili od svého nezodpovědného přístupu k migrační krizi a zajistili budoucím generacím bezpečnou Evropu s jejími tradicemi, zvyky a kulturou. V opačném případě by měli být nahrazeni politiky, kteří takovou Evropskou unii budoucím generacím zajistí. Nicméně je nutné zmínit, že podle výzkumu politologů a geografů na London School of Economics an

⁶⁹ CARDINI, FRANCO. *Chalífa a Západ*. Vyšehrad, s.r.o. Praha 2016, s. 93.

⁷⁰ CHOULIARAKI L, MYRIA G., ZABOROWSKI R. The European “migration crisis” and the media A cross-European press content analysis. Department of Media and Communications London School of Economics and Political Science with Wouter Oomen, Utrecht Universit. 2017, s. 16.

Political Science a Utrecht Universit je postoj k muslimským migrantům výrazně ovlivněn opakujícími se teroristickými útoky, po kterých se negativní pohled na přijímání migrantů zvýší. Po teroristických útocích v Paříži v listopadu 2015 vnímalo negativně 65% Francouzů, Britů, Irů, Čechů, Němců, Maďarů a Řeků⁷¹.

6.5. Migrační krize a terorismus

Otázka souvislosti mezi migrační krizí a terorismem je nedílnou součástí této problematiky již od samotného počátku krize. S první migrační vlnou se Evropská unie rozdělila na dva názorově zcela odlišné tábory, na ty, kteří zastávají takzvanou vítací nebo odmítací politiku. Názorově neutrální část obyvatelstva Evropské unie se snaží najít kompromis mezi oběma názorově protikladnými stranami. Zastánci promigrační politiky utvářejí svůj postoj na empatii, solidaritě a multikulturních hodnotách. Významnou roli hrají média, která ukazují utonulé migranty, včetně dětí, špatné hygienické podmínky v uprchlických táborech se snahou vzbudit v obyvatelích Evropské unie soucit a podnítit tak promigrační postoje. Znepokojivá jsou fakta, že v uprchlických táborech nalezneme převážně mladé muže, kteří by měli přispět k porážce Islámského státu ať už přímým zapojením do bojů po boku Aliance, syrské a irácké armády nebo při budování zázemí. Pokud by mezi migranty převažovali senioři, děti a ženy, dalo by se snad hovořit o uprchlících, nicméně mladé muže nelze označit jinak než migranty. Argument, že tyto mladí muži přicházejí do Evropské unie připravit zázemí pro seniory, ženy a děti, je nepřesvědčivý, neboť ponechat je ve válečné oblasti a odejít do bezpečí postrádá logiku, protože hrozí, že než by toto zázemí zajistili, jejich rodiny se mohou stát oběťmi války. Skutečnost, že je velmi složité s jistotou prokázat identitu migrantů představuje riziko jejich napojení na Islámský stát, což se potvrdilo při útocích v Paříži v listopadu 2015, kdy dva z útočníků přišli do Evropské unie s migranty přes řecké ostrovy.

Na druhou stranu odpůrci migrace mnohdy svou paniku přehánějí, čehož mohou zneužít pravicoví radikálové, kteří se snaží získat voliče slibem přísných kontrol na hranicích a nepřijímáním migrantů. Proto je žádoucí, aby k bezpečnostním opatřením přistoupili stávající politici, aby svými promigračními postoji nezískávali voliče pravicovým extrémistům.

⁷¹ CHOULIARAKI L, MYRIA G., ZABOROWSKI R. The European “migration crisis” and the media A cross-European press content analysis. Department of Media and Communications London School of Economics and Political Science with Wouter Oomen, Utrecht Universit. 2017, s. 17.

Pro zajištění bezpečné Evropské unie je nutné, aby se k moci nedostali pravicoví, ale ani jiní radikálové. Pojem radikál nelze vnímat jen jako někoho, kdo hlásá nenávisť vůči rase, národu, náboženství, sexuální či etnické menšině, ale i ten, kdo hlásá prosazování práv menšin za jakoukoliv cenu, protože to jako takové vede k porušování práv a diskriminaci většiny. Není možné, aby byla menšina zvýhodňována proti většině, ať už jde o sociální dávky, či trestnou činnost. Případy z Německa či Rakouska, kdy soud nařídil menší trest muži migrantovi za sexuální útok na ženu a zohlednil to jeho vírou a odlišným kulturním prostředím, je zcela nepřijatelné. Ve svobodné, sekulární a civilizované zemi nemůže být náboženství polehčující okolností. Tato diskriminace většiny jen podněcuje averzi vůči zvýhodňované menšině. Pro bezpečnost v Evropě je nezbytné, aby evropské ozbrojené složky ochránily vnější hranice před migranty z islámského civilizačního okruhu, kteří nemají předpoklady pro plné přizpůsobení se evropským hodnotám a evropskému způsobu života. Muslimy, kteří přijmou sekulární evropskou společnost za svou, pochopí, že náboženství je pouze soukromou věcí každého jedince, kterou nesmějí nikomu nutit, je možné integrovat. Nicméně je velmi důležité monitorovat mešity a místní imámy, jakým způsobem káží a zda nepodněcují k nenávisti či k dodržování práva šari'ja či jiných barbarských zvyků spojené s islámem. Je nutné si uvědomit, že několik tisíc mladých rodilých Britů, Belgičanů, Francouzů, Němců či Nizozemců se zradikalizovalo v evropských mešitách a odešlo bojovat za Islámský stát do Sýrie a Iráku⁷². Někteří byli zabiti, jiní zůstali, ale hlavním cílem bylo vycvičit tyto mladé muže v boji a zacházením se zbraněmi a poslat je zpět do Evropy, kde čekali na pokyn k teroristickému útoku, tvořili takzvané „spící buňky“. Mezi nejznámější Evropany, kteří se přidali k Islámskému státu patří rodilý Londýňan kuvajtského původu Mohammed Emwazi, přezdívaný jako Jihadi John, který vraždil rukojmí před kamerou. Další svého druhu „celebritou“ Islámského státu byl Němec Denis Cuspert, bývalý rapper, který měl umělecký pseudonym Deso Dogg⁷³. Oba byli zabiti při amerických náletech v ar – Raqqa. Pokud jde o počet zahraničních bojovníků Islámského státu na konci roku 2015 to bylo mezi 27 – 31 tisíci. Největší „líhni“ je Tunisko (6 000), Saudská Arábie (2 500), Rusko (2 400 – především Čechenci a Dagestánci)⁷⁴. Ze Západní Evropy dorazilo 5 000 lidí, 750 z Balkánu, z toho přes 300 z Bosny a Hercegoviny⁷⁵. Tvrzení, že je nutné sledovat mešity a

⁷² BERÁNEK O., OSTŘANSKÝ B., Islámský stát: Blízký východ na konci časů. Academia Praha 2016, s. 40.

⁷³ Tamtéž, s. 41.

⁷⁴ Tamtéž, s. 41.

⁷⁵ Tamtéž, s. 41.

mít v povědomí praktikující muslimy, kteří do mešit pravidelně docházejí se může zdát především zastáncům multikulturalismu a eurofederalistům nedemokratické či diskriminační, nicméně pod maskou zdánlivě umírněného muslima se může skrývat islamistický radikál, protože paradoxně nejvíce islamistů v řadách Islámského státu pochází z Tuniska, které je sekulární arabskou zemí.

6.6. Migranti a jejich spojení s terorismem

Přímou spojitost či nespojitost migrantů s terorismem je velmi těžké prokázat, neboť mnoho migrantů vlastní několik osobních dokladů, tudíž není s jistotou známa totožnost ani státní příslušnost. Nepřehlednost situace se nabízí radikálům z Islámského státu, aby s migranty vyslali do Evropy své stoupence k páchání teroristických útoků a verbování radikálně smýšlejících evropských muslimů. Rozlišit islamisty od migrantů lze jen velmi obtížně, neboť islamisté se budou snažit působit nenápadně a podobně jako migranti zvolí evropský styl oblečení. Někteří migranti vyvolávají nepokoje nebo útočí na ženy nemuslimsky, především pak v Německu, Švédsku, Rakousku, Francii, Spojeném království a Belgii. Ve švédském zařízení pro migranty byla zavražděna sociální pracovnice, která tuto práci vykonávala jako dobrovolnice ve svém volném čase. Tento způsob chování nemusí znamenat, že migrant je napojen na Islámský stát či jiné teroristické organizace, který plánuje útok jako „vlk samotář“, ale je zfanatizovaný ortodoxním islámem a ženu, která není pravověrnou muslimkou považuje za podřadnou. Za podřadné bezvěrce (káfiry) považují muslimové všechny nemuslimy a podle práva šaría je možné káfiry podvádět, zotročit, nenávidět, zesměšňovat, spíknout se proti nim, mučit i zabít⁷⁶.

6.7. Radikalizace evropských muslimů za migrační krize

Po vypuknutí migrační krize se mnoho mladých evropských muslimů zradikalizovalo a mnohdy se jednalo o dříve nepraktikující muslimy, kteří jedli vepřové maso, pili alkohol a žili evropským způsobem života. Většinou se jednalo o mladé muže s nižším vzděláním bez stabilního zaměstnání, vyčlenění z kolektivu. Takovýto člověk s kořeny v islámském civilizačním okruhu je cílem radikálních imámů a náborářů Islámského státu. Imámové a rekruti jim slibují úctu jejich souvěrců, žold, zázemí v jejich komunitě za připojení se k džihádu. Pokud jde o sebevražedné útoky, tak jim slíbí zaopatření rodiny, úctu a smrt mučedníka, kterého čeká ráj. Náboráři Islámského státu

⁷⁶ WARNER, BILL. SHARIA LAW for NON – MUSLIMS, CSPI Publishing, Inc. 2010 USA.

pocházejí buď z Blízkého východu a přišli do Evropské unie s migranty nebo jsou rodilí Evropané, kteří odešli bojovat za Islámský stát a vrátili se do Evropy. Radikalizace může probíhat i v detenčních zařízeních a uprchlických táborech, kde migranti mohou snadněji podlehnout naléhání radikálů, protože jsou frustrováni a zklamaní z nenaplněných představ o evropském blahobytu. Je pochopitelné, že jsou zklamaní, protože jejich představa Evropy je od reality velmi vzdálená. Velkou líhň radikálů jsou také vězení, pokud proběhne v těchto zařízeních radikalizace bez povšimnutí dozorců, hrozí nebezpečí, že bude takový člověk propuštěn a bude mu umožněn volný pohyb po Schengenském prostoru, což mu umožní pokračovat v rekrutování či spáchání teroristického útoku. Dalgaard – Nielsonová rozeznává tři typy radikalizace v evropském prostředí.

1) Kulturní a sociologický kontext, hledání identity, uznání a pocit diskriminace⁷⁷.

Radikalizace je chápána jako mladická revolta proti autoritám, společnosti i rodinám. V džihádu pocítují ušlechtilý cíl a smysl života⁷⁸.

2) Sociálně interakční rovina radikalizace, kdy jsou osoby socializovány v rámci kolektivní identity a tlaku okolí, především pomocí sociálních sítí. Dynamika radikalizace je díky interakci v malých komunikačních společenstev značně vysoká⁷⁹.

3) Empirická, induktivní a založená na individuálních případových studiích bez hlubší teoretizace radikalizačních procesů. Hybateli zde mohou být útrapy a sociální nespravedlnost. Bývá tomu tak ovšem pouze u budovatelů radikálních skupin, kteří bývají často vzdělanější, i když nedostudovaní. U řadových členů to bývají osobní důvody, utužování skupinové příslušnosti mezi přáteli nebo příbuznými i touha po vzrušení a dobrodružství⁸⁰.

Pokud nezaujatě zhodnotíme všechny možné dopady přijímání migrantů, docházím k závěru, že jde o nepřiměřeně velké riziko, což se již několikrát potvrdilo. Radikalizovat se teoreticky může každý, kdo pochází z islámského civilizačního okruhu, protože výchova, kultura a tradice, kterým jsou tam muži a ženy vystaveni, mají patologický vliv na psychiku a zvyšují riziko budoucího násilnického chování.

⁷⁷ BERÁNEK O., OSTŘANSKÝ B. Islámský stát: Blízký východ na konci časů. Academia Praha 2016, s. 222.

⁷⁸ Tamtéž, s. 222.

⁷⁹ Tamtéž, s. 223.

⁸⁰ Tamtéž, s. 223.

7. Pád Islámského státu - konec evropské migrační krize?

Od počátku roku 2017 začal Islámský stát postupně ztrácet svá dobytá území, včetně dvou nejvýznamnějších měst syrské Rakky a iráckého Mosulu. Velmi symbolickým městem je především Mosul, kde byl ve Velké mešitě an – Nurí Islámský stát dne 29. června 2014 vyhlášen Abú Bakarem al – Bagdádím, který se prohlásil chalífou. Bez jednoho týdne na tři roky přesně 21. června 2017 byla mešita an – Nurí z 12. století vyhozena do vzduchu samotnými teroristy z Islámského státu, kteří začali z města ustupovat. Mosul se jen pár dní na to dostal pod kontrolu Irácké armády a nedlouho poté i Rakka, kterou dostaly pod kontrolu Syrské demokratické síly. Skutečnost, že Islámský stát již neovládá žádné významné území, neznamena jeho konec, naopak je pravděpodobné, že se uchýlí k boji na území Evropské unie v podobě teroristických útoků. Je proto nutné zvážit, zda by nebylo vhodné pro migranty uzavřít hranice, protože pokud již Islámský stát neovládá žádná větší syrská a irácká území, není nutné, aby odtud proudili migranti do Evropy, ale naopak v zájmu obnovy válkou zasažených oblastí Sýrie a Iráku je nutné, aby se migranti, kteří své země opustili, vrátili co nejdříve zpět. Nelze se však domnívat, že ztráta významných území je také definitivním koncem Islámského státu. Naopak jejich územní porážkou hrozí nebezpečí, že v mnohem větší míře budou mezi migranty ukryti teroristé z Islámského státu s cílem páchat teroristické útoky na území Evropské unie a v turistických destinacích v arabském světě. Teroristé mají po ztrátě území na rozdíl od běžných obyvatel důvod migrovat do Evropy. Pro budoucnost Evropy, jak ji známe, je nutné, aby si představitelé Evropské unie tuto skutečnost uvědomili. Pokud se budou nadále držet politické korektnosti a sloužit multikulturní ideologii, zaslouží se o ještě větší intenzitu teroristických útoků, než je tomu v současnosti.

7.1. Migrační krize pohledem nemuslimských menšin v islámském civilizačním okruhu

Jak je uvedeno v předcházející kapitole, ztráta území neznamena definitivní konec Islámského státu, ale změnu způsobu jejich boje. Jak Islámský stát ztrácí území, bude čím dál více svých stoupenců směřovat do Evropské unie s úkolem páchat teroristické činy. Těžko si lze představit snadnější způsob, jak se dostat do Evropy než se ukrýt mezi migranty, které většina evropských států tak přijímá a staví tak multikulturní hodnoty nad bezpečnost a politickou korektnost nad racionální a kritické myšlení. Neslučitelnost islámu s evropskou kulturou vnímají i nemuslimské menšiny z islámského civilizačního okruhu.

Jezídský učitel Salím se k migrační krizi a multikulturalismu vyjádřil následovně: „*Co v té Evropě děláte? Proč si do svých zemí ty muslimy pouštíte? Vy jste se snad zbláznili! Za chvíli to u vás bude vypadat jako u nás! Dejte nám raději zbraně a postavte se vedle nás. Váš boj začíná tady. Daleko od Evropy.*“⁸¹ Není překvapením, že taková vyjádření, která se staví proti představě multikulturní Evropy, se ve větším měřítku mezi evropské obyvatele nedostane, protože média jsou ovládána multikulturními politicky korektními elitami.

Svůj charakter prokázala nejvyšší náboženská autorita jezídů bába šech Churtó Hadží Ismail, který sám tvrdí, že migrace není správná, neboť si uvědomuje rozdíl mezi kulturami i nebezpečí odklonu od víry. Je tedy velkým kritikem migrace, ale na rozdíl od ortodoxních muslimů nepovažuje migranty za zrádce, ale tvrdí: „*Osobně migraci nepodporuji a nesouhlasím s ní. Vždyť se dnes ve Středozezemním moři ve snaze dostat se do Evropy utopí více lidí, než kolik jich zahubí Islámský stát. Navíc v táborech se zatím vztah uprchlíků k víře zásadně nemění. Ale v Evropě hrozí lidem ponechaným svému osudu, že od víry rychle odpadnou. Avšak já lidem migraci nemohu zakazovat, mohu před ní jen varovat. Vždyť mí dva synové žijí od devadesátých let ve Švédsku. To by bylo trochu pokrytecké, nemyslíte?*“⁸² Jestliže by takto uvažovaly všechny náboženské autority, tak by mohly mít vliv na snížení migrace a zvláště se zasadit o to, aby se migranti po pominutí nebezpečí vraceli do svých domovů namísto, aby trvale zůstali v Evropě, která jim nemůže rozumět a které těžko porozumí oni sami. Nádžim Chudžílí, dvaadvacetiletý student angličtiny z Mosulu, který nyní žije v uprchlickém táboře tvrdí, že většina muslimů, kteří vyvolávají v táboře konflikty, směřují za vidinou vyšší životní úrovně do Evropy, ale zároveň nehodlají ustoupit od svého ortodoxního až radikálního výkladu islámu a napadají ty, kteří se chtějí Evropskému způsobu života přizpůsobit. Nádžim Chudžílí se těchto agresivních mužů sugestivně ptá: „*Pokud jsi opravdu takový frajer, jak se tváříš, tak proč vlastně sedíš tady v táboře? Proč raději nevyženeš Islámský stát z našich domovů, abychom se všichni mohli vrátit domů?*“⁸³ Je tedy rozdíl mezi uprchlíkem, který má v plánu vrátit se zpět do místa, které byl nucen opustit a mezi migrantem, který jen využívá situace a Islámský stát je pro něj jen záminkou. Je nutné si uvědomit, že pomoc si zaslouží pouze uprchlíci, kteří počítají s návratem do svých domovů, pro tyto uprchlíky je potřeba

⁸¹ ČERNÝ, K. Mezinárodní vztahy 2/2017, Iráčtí jezídé: Motivy současné migrace do Evropy. Ústav mezinárodních vztahů Praha 2017, s. 22.

⁸² Tamtéž, s. 15.

⁸³ Tamtéž, s. 14.

zajistit v táborech důstojné životní podmínky, dostatečné zásoby kvalitními potravinami, léky a lékařskou péčí, vzděláváním a také zábavou, která by zmírnila napětí a frustraci. Na takovou pomoc by se měla zaměřit nejen Evropská unie, ale i zbylé silné ekonomiky světa, každá podle svých možností. Naproti tomu je potřeba bez milosti odmítat migranty, kteří využili teroru Islámského státu k cestě do Evropy. Nabízí se otázka, nakolik budou mít migranti zájem vrátit se zpět do Iráku a Sýrie, až budou mít vládní vojska území pod kontrolou? Při této příležitosti se ukáže, kdo je migrant a kdo je uprchlík, protože uprchlíci se na rozdíl od migrantů vrátí zpět do své země.

7.2. Žaloba Bruselu: útok na svrchovanost České republiky a Maďarska

Zemím, které se nejvíce ohradily proti přerozdělovacím kvótám, začalo vedení Evropské unie vyhrožovat sankcemi a následně i žalobou. Nejvíce si svou svrchovanost brání Česká republika, Maďarsko a Polsko. První dvě jmenované země jsou terčem kritiky vedení Evropské unie, především pak Jeana Clauda Junckera, Marina Schulze a Spolkové kancléřky Angely Merkelové.

V červenci 2017 oznámil eurokomisař pro vnitro Dimitris Avramopoulos, že pokud Česká republika, Polsko a Maďarsko nezmění přístup do měsíce, tak na ně Evropská komise podá žalobu. Česká republika přijala celkem 12 migrantů z 2691, které by měla podle přerozdělovacích kvót přijmout. Polsko s Maďarskem nepřijalo ani jednoho migranta z islámského civilizačního okruhu a pevně si stojí na svých zásadách a hodnotách. Představitelé Evropské unie odmítají přijmout fakt, že Česká republika přijímá migranty z Ukrajiny, Vietnamu, Mongolska či Rumunska, kteří se takřka bez problémů integrují a zapojí do pracovního procesu. Na význam svrchovanosti poukázala slovenská vláda, která podala žalobu k Evropskému soudu proti kvótám, které jsou podle ní v rozporu s evropským právem, leč dle očekávání Evropský soud není v tomto případě objektivní a rozhoduje ve prospěch zastánců promigrační politiky.

7.3. Země Visegrádské čtyřky jako budoucnost Evropy

Migrační krize destabilizuje Evropskou unii v mnoha ohledech, především pak v oblastech bezpečnosti, ekonomie, sociální oblasti, kultury a celkovém společenském klimatu. Vedení většiny států je buďto ovlivněno evropskými elitami, především pak Německou spolkovou kancléřkou Angelou Merkelovou a Francie Emanuelem Macronem a věří v utopickou představu harmonické multikulturní Evropské unie či se bojí této dvojici názorově oponovat. Pouze Česká republika, Slovensko, Polsko a Maďarsko si uvědomují

neslučitelnost islámu s evropskými hodnotami a způsobem života. Kritici Visegrádské čtyřky tento postoj odsuzují, označují jej za xenofobní a přisuzují tento postoj zkosnatělostí myšlení zemí Východního bloku. Jestliže bezpečnost, zachování tradic, kultury, racionální uvažování, nazývání věcí pravými jmény je znakem zkosnatělosti, pak by Česká republika měla zůstat zkosnatělá. Tato nepravdivá obvinění by nás v kontrastu se situací v Evropě měla utvrdit v tom, že postoj Visegrádské čtyřky je správný. Vlády Visegrádské čtyřky by měly ještě těsněji spolupracovat a společně vystupovat proti bruselským směrnicím nejen v souvislosti s migrační krizí, ale všech které narušují svrchovanost. Jak je uvedeno v jedné z předcházejících kapitol, sami nemuslimové z Blízkého východu, především pak jezídé nechápou, jak je možné, že Evropská unie zastává promigrační politiku a neobává se příchozích muslimů. Neslučitelnost muslimů s nemuslimy je jak z hlediska způsobu života, hodnot a zvyků, tak z historické zkušenosti zřejmá. Typickým příkladem o neslučitelnosti islámského a neislámské kultury je rok 1947 a konec Britské Indie. Indie získala nezávislost na Spojeném království v roce 1947 (*nemalý vliv na to měla britská energetická krize na přelomu let 1946 a 1947. Británie se zbavila ekonomického břemene, které Indie představovala*)⁸⁴ a ještě ve stejném roce se pro časté konflikty mezi muslimy a hinduisty odtrhla severozápadní část a vznikl tak samostatný Pákistán. Nemožnost dlouhodobě trvalého soužití muslimů a nemuslimů zasáhlo i indické Bengálsko, kdy se jeho východní muslimská část odtrhla a vznikl Východní Pákistán, závislý na Pákistánu, který se po získání nezávislosti v roce 1971 přejmenoval na dnešní Bangladéš. Nemožnost soužití muslimů a nemuslimů se projevila i na Filipínách, kde islám vyznává pouhých pět procent obyvatelstva. Přesto netolerance a nenávisť filipínských muslimů eskalovala až ke vzniku Autonomního regionu Muslimské Mindanao, kde platí právo šaría, sice jen pro muslimy a nesmějí uplatňovat trestní právo, ale i tak se jedná o nepřijatelné ústupky, které mohou eskalovat ve stále větší prostor pro právo šaría a není vyloučeno, že v budoucnosti nebudou muslimové požadovat právo šaría i pro trestní právo. Napětí, které často přeroste v konflikt, je také v Africe, kde muslimský sever často útočí na nemuslimy na jihu, především pak teroristická organizace Boko Haram, která přísahala věrnost Islámskému státu. Dalším příkladem z nedávné historie je rozpad Jugoslávie, kdy jednou z hlavních okolností byl konflikt mezi muslimy a nemuslimy. Vznikly tak dva převážně muslimské státy Bosna a Hercegovina a Kosovo. Je nutné položit si otázku, zda by po přijetí migrantů, nechtěla většina migrantů zůstat

⁸⁴ RYBAS, V. Stalin – krev a sláva. Ottovo nakladatelství, s.r.o., Bratislava, 2015, s. 600.

v Evropě na trvalo, což by znamenalo zakládání rodin a další generace muslimů již narozených v Evropě. Tím by se zvýšila populace, a i jejich požadavky by mohly eskalovat, což by mohlo vést ke konfliktu kultur, vzniku nejprve muslimských čtvrtí, měst, regionů a později by tyto regiony mohly požadovat nezávislost a docházelo by k separatismu. Není tedy zcela utopickým scénářem, že v roce 2050 by na mapě Evropy bylo několik nových států či autonomních oblastí jako „*Islámská republika Skåne*“ nebo „*Autonomní muslimská Andalusie*“. Jen díky vytrvalému odmítání přerozdělovacích kvót ze strany zemí Visegrádské čtyřky bylo vedení Evropské unie od přerozdělovacích kvót upustit. Bohužel v Evropě přibývá teroristických útoků, které páchají muslimové a zastavit tyto ztráty na životech lze jen tak, že se k postojům Visegrádské čtyřky budou přidávat další země, které si chtějí zachovat národní identitu. Za první úspěch lze považovat Rakousko, které si začalo uvědomovat problém, na který země Visegrádské čtyřky poukazují již od počátku migrační krize.

8. Problematika migrační krize ve výuce na středních školách

Výzkumná část práce se zaměřuje na to, jakým způsobem o migrační krizi informují studenty pedagogové a na vnímání této problematiky samotnými žáky. Pokud jde o výuku, lze předpokládat, že nejvíce časového prostoru věnují migrační krizi učitelé výchovy k občanství a zeměpisu, případně dějepisu. V prvním pololetí školního roku 2017/2018 jsem absolvoval konzultace s pedagogy a mezi dvěma sty uční a studenty byl rozdán dotazník, jehož vybraná část je součástí přílohy této práce. Výběr vyplněných dotazníků pro přílohu probíhal podle objektivních kritérií tak, aby obsahoval pohledy všech názorových stran.

8.1. Předpokládaný způsob výuky o migrační krizi

Součástí výzkumu bylo mnoho rozhovorů s pedagogy, kteří působí na středních školách a výsledek byl poměrně znepokojující. Je pravdou, že někteří pedagogové zastávali promigrační postoje a neviděli ve zvýšení počtu muslimů v Evropě nebezpečí, ale většina z nich v soukromí zastává protimigrační postoje, považuje islám za neslučitelný s evropským způsobem života, ale veřejně zastávají neutrální stanovisko nebo dokonce opačný názor než v soukromí. Jsou tedy politicky korektní, jak od dne současné evropské politické elity očekávají. Cílem současných nejvlivnějších představitelů Evropské unie a dvojice Angela Merkelová – Emmanuel Macron je vychovat novou multikulturní a politicky korektní generaci. Jeden z mladých učitelů zeměpisu a výchovy k občanství se vyslovil, že zásadně nesouhlasí s přijímáním muslimských migrantů a s unifikací Evropské unie, ale kvůli strachu, že by přišel o zaměstnání mlčí a nevysloví svůj názor nahlas. Podobný přístup tedy lze očekávat i u dalších pedagogů, kteří mohou politicky korektně vykládat současnou situaci ohledně migrace, islámu, muslimů a multikulturalismu. Očekávaný výstup ve výuce se podle předpokladů bude významně lišit od diskuse v kabinetě. Na druhé lze očekávat, že studenti na středních školách budou mít často svůj názor, za kterým si budou stát a nenechají se ovlivnit politickou korektností, která zhoubně proniká do výuky o kontroverzních politických tématech. Nicméně též lze očekávat, že část studentů se nechá ovlivnit, což dokazuje příslušnost středoškoláků a vysokoškoláků ke skupině, která se hlásí k multikulturalismu, eurofederalismu a politické korektnosti. Tato skupina lidí je pejorativně označována jako „*Pražská kavárna*“ a láká své příznivce na líbivá hesla, prázdné fráze a odkaz vážených osobností. Typické pro tuto skupinu lidí je, že stačí pronést „*Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí*“, často s gestem Winstona

Churchilla prsty ve tvaru „V“, které si spojují až s Václavem Havlem. Právě jméno Václava Havla je mnohými zneužíváno jako propaganda eurofederalismu, multikulturalismu a pod odkaz Václava Havla verbují mladé studenty, kteří přes líbivá demokratická hesla nevidí a neslyší skutečnou problematiku současného světa. Pražská kavárna tak připomíná japonské „Tři moudré opice“, které nevidí, neslyší a nemluví zlo! Paralela je tak zřejmá: představitelé Evropské unie a Angela Merkelová nevidí chování muslimů k nemuslimům a jejich násilné činy v Evropě – mají zakryté oči, neslyší nenávistné projevy muslimů k našemu způsobu života, ani naléhání obyvatel a varování před islámem a zvyšování počtu a vlivu muslimů v Evropě – mají zakryté uši. Jsou politicky korektní a nemluví zlo, neřeknou, že islám nelze sloučit s evropskou civilizací a muslimy nelze integrovat do Evropy – mají zakrytá ústa.

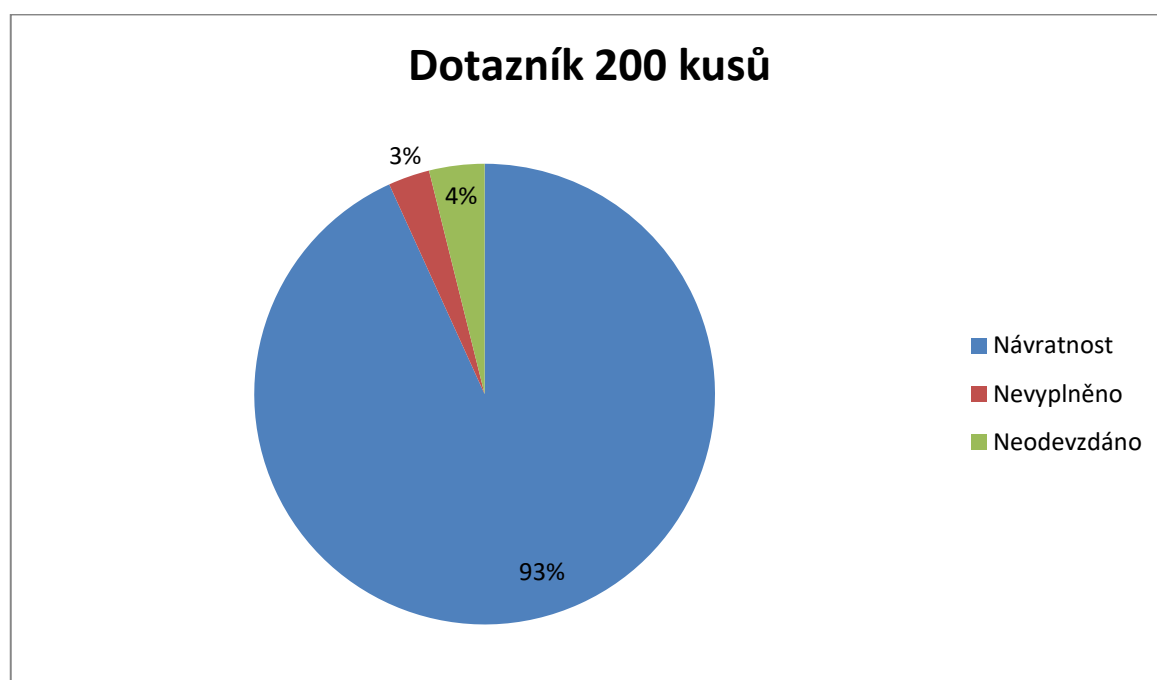
8.2. Předpokládaný postoj studentů k migrační krizi

Postoje studentů lze očekávat různorodé, podle jejich rodinného zázemí, úrovně mediální gramotnosti, zájmu o problematiku současného světa, jakým způsobem jsou jim události podávány od pedagogů a nakolik jsou schopni utvořit si vlastní názor a rozvíjet kritické myšlení. Rozdílným způsobem lze očekávat přístup k migrační krizi na gymnáziích, kde mohou být ve větší míře zastávány promigrační postoje, protože studenti gymnázií bývají humanisticky založení a hlásí se ke skupině pejorativně označované jako Pražská kavárna. Naopak protimigrační postoje můžeme předpokládat na technicky zaměřených a řemeslných školách, kde studenti a učni mívají pragmatičtější názory. Nakolik se splní očekávané hypotézy prověří dotazník, který bude rozdělán na středních odborných školách, gymnáziích a učilištích.

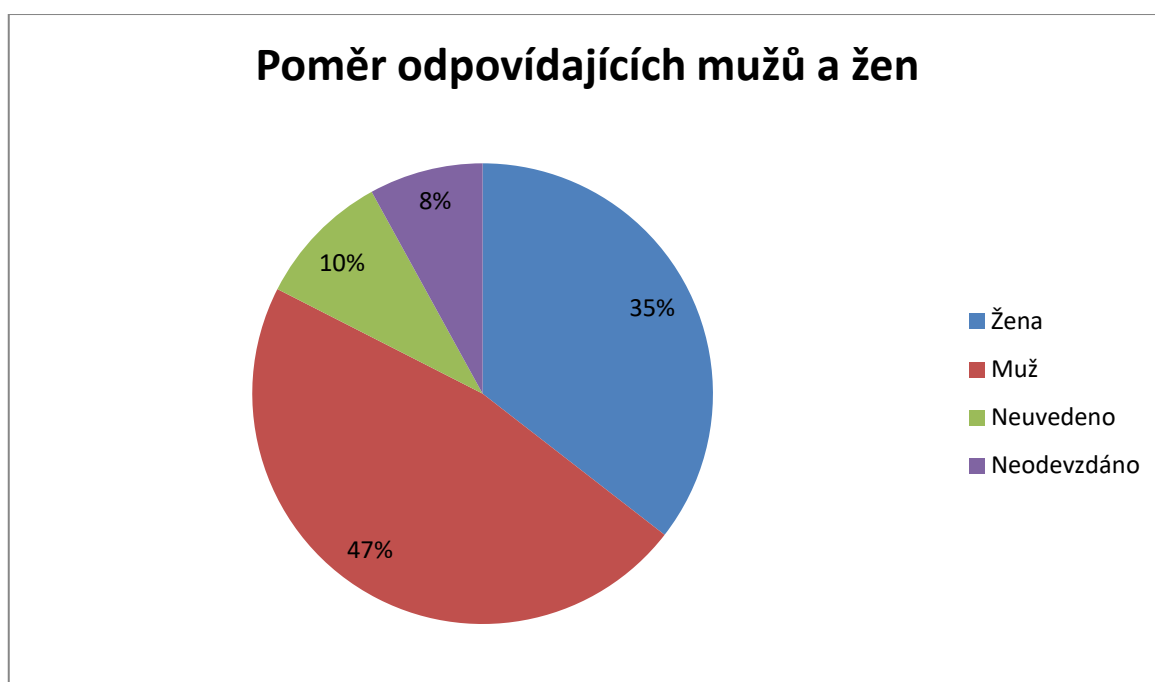
9. Samotný výzkum na institucích středního stupně vzdělávání

Výzkum bude probíhat na základě jednotného dotazníku, který bude rozdán do tříd na gymnáziích, středních odborných školách s maturitou, středních odborných učilištích a odborných učilištích. Otázky vycházejí z aktuálních témat o migrační krizi, multikulturalismu a politické korektnosti. Předpokladem je, že se ve školách této problematice a aktuálnímu dění obecně nevěnuje příliš pozornosti, což poukazuje na nedostatek ve vzdělávání. Je zřejmé, že pro utváření hodnot, chápání politicko-geografických souvislostí, aktuálního dění a mediální gramotnosti, je střední stupeň vzdělávání velmi důležitý, a proto by se měl těmto tématům na střední škole vyhradit prostor ve výuce. Tato témata by měli aspoň částečně chápat již žáci v osmých a devátých třídách základní školy a je znepokojivé, že odpovědí na otázku: „*Vysvětlete pojem multikulturalismus*“, odpoví šestnáctiletá dívka: „*Máš těžké otázky, je mi 16*“. Argument, že se jednalo o učiliště není opodstatněný, protože přehled o aktuálním dění, aktuální domácích a zahraničních problémech by měli mít aspoň na základní úrovni všichni mladí lidé bez ohledu na vzdělání. Kritické myšlení a mediální gramotnost je nutné rozvíjet na všech stupních středního vzdělání s tím, že jeho základy by si měli osvojit již žáci na druhém stupni základní školy. Hlavním cílem výzkumu je tedy vedle zjištění jak a zda vůbec vnímají problematiku migrace studenti středních škol a také jakým způsobem a zda vůbec se tomuto problému na středním stupni vzdělání věnují.

Graf č.1

Graf č. 2

9.1. Výzkum na odborných učilištích a středních odborných učilištích

Do výzkumu byly zahrnuty následující obory:

- Kuchař
- Kuchař – číšník
- Elektrikář
- Stravovací a ubytovací služby
- Zemědělec – farmář
- Autolakýrník
- Nástrojař

Reakce ředitelů učilišť na otázky v dotazníku byly rozporuplné a ve většině případů otevřeně tvrdili, že jejich žáci jsou intelektově na nižší úrovni a o aktuální dění včetně migrační krize se nezajímají, a navíc nebudou schopni porozumět otevřeným otázkám, které jsou v dotazníku uvedeny. V případě jednoho odborného učiliště pan ředitel požádal o asistenci výchovného poradce, který učňům pomůže s pochopením otázky, což ale snižuje důvěryhodnost odpovědí, protože výchovný poradce může směřovat odpovědi učňů podle svého vlastního pohledu, proto od asistence poradce bylo upuštěno. Pro potřeby výzkumu bylo nutné položit učňům stejné otázky, jako studentům gymnázií. Pokud by

byly otázky zjednodušené, jednalo by se o jiný výzkum a porovnání vnímání problematiky migrační krize podle typu škol by bylo nevěrohodné. Pokud nebudou někteří učni schopni odpovědět na otázky, tak i to bude užitečným příspěvkem do výzkumu, a navíc to třeba u těchto učňů vzbudí aspoň částečný zájem o mezinárodní dění.

První skupinou, která byla zahrnuta do výzkumu, byli učni 1.-3. ročníku oboru kuchař – číšník a samostatný kuchař. Z této skupiny je zajímavé zjištění, že znalosti a přehled o dané problematice se mezi prvním a třetím ročníkem významně neliší. Učni ve věku 15, 16, 17 a 18 let, tak vnímají tuto problematiku stejně, tedy velmi povrchně či vůbec. Významný rozdíl není ani mezi dívkami a chlapci s výjimkou otázky ohledně směrnice o omezení legálně držených střelných zbraní, kdy se dívky často stavěly pro omezení zbraní, zatímco chlapci byli proti. To vychází z toho, že chlapci jsou většinou více militantně zaměřeni a mají ke střelbě a zbraním kladný vztah. Největší problém působil učňům pojem „Sekulární stát“ na který odpověděli dva učni oboru kuchař a kuchař – číšník z celkového počtu 31 respondentů. Tato neznalost je v době napjaté geopolitické situace znepokojující, stejně jako absence tématu ve výuce středních odborných učilišť obecně. Základní přehled o mezinárodním dění rozhodně patří na všechny typy středního vzdělávání. Nejméně informovaní byli učni, jejichž rodiče měli střední vzdělání s výučním listem nebo maturitou, naopak nejrozvinutější odpovědi a informovanost měli učni, jejichž rodiče měli vysokoškolské vzdělání. Je všeobecně známým faktem, že lidé s vysokoškolským vzděláním se více zajímají o aktuální dění a mají větší všeobecný přehled a k tomu vedou i své děti.

Velmi rozdílné bylo vnímání této problematiky na středním odborné učilišti a odborném učilišti, které se zaměřuje na dva typy následujících tříletých učebních oborů:

H – střední odborné vzdělání s výučním listem: Kuchař – číšník, Elektrikář, Truhlář, Malíř a lakýrník, Zemědělec – farmář, Umělecký kovář a zámečnick, pasíř

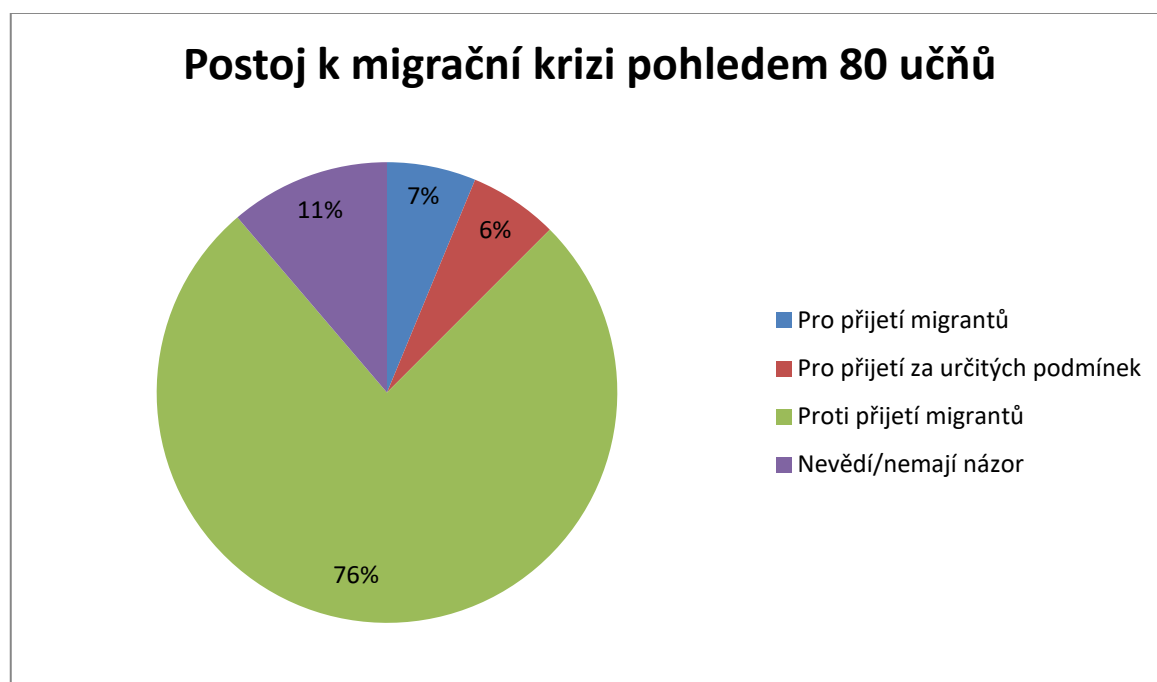
E – odborné vzdělání s výučním listem (*snížené nároky na teoretickou výuku, absence výuky cizích jazyků*) Opravářské práce, Stravovací a bytovací služby

Zatímco učni z „E“ oborů, nejen že nebyli schopni na většinu otázek odpovědět, ale měli i výrazný problém s gramatikou a formulací vět, tak někteří učni z „H“ oborů projevili velmi slušnou znalost problematiky a jejich znalosti byly v několika případech na vyšší úrovni než znalosti studentů obchodní akademie. Velmi zajímavé je, že učni a studenti,

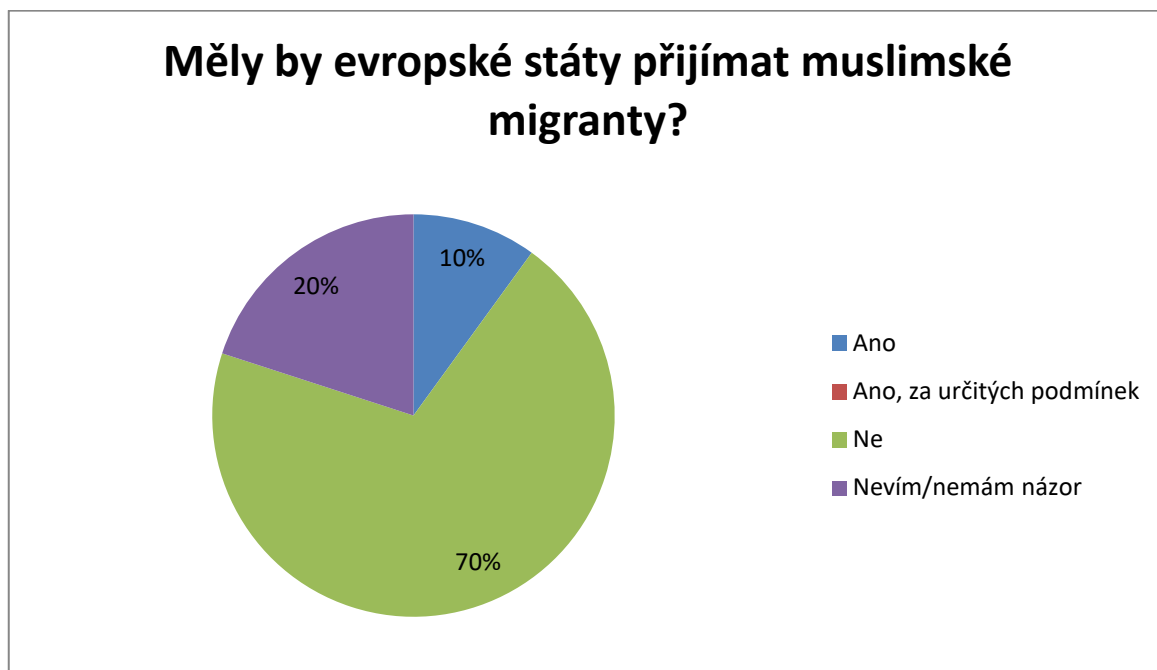
kteří mají větší všeobecný přehled jsou spíše proti směrnici, která omezuje držení střelných zbraní civilisty, na rozdíl od první skupiny respondentů, kteří měli menší všeobecný přehled, a především dívky byly pro omezení držení střelných zbraní. Tato zjištění potvrzuje mé přesvědčení, že má smysl a je žádoucí, aby se problémům současného světa a aktuálnímu dění věnovala pozornost na všech středních školách bez ohledu na zaměření a způsob ukončení. Pokud jde o učební obory, tak povědomí učňů o migrační krizi bylo překvapivě podrobnější (s výjimkou „E“ oborů) než studentů obchodní akademie, což je spíše než jejich vlastním zájmem zásluhou učitelů občanské výchovy, respektive opomenutím tématu učiteli z obchodní akademie.

Grafické vyjádření postojů k migrační krizi na učebních oborech

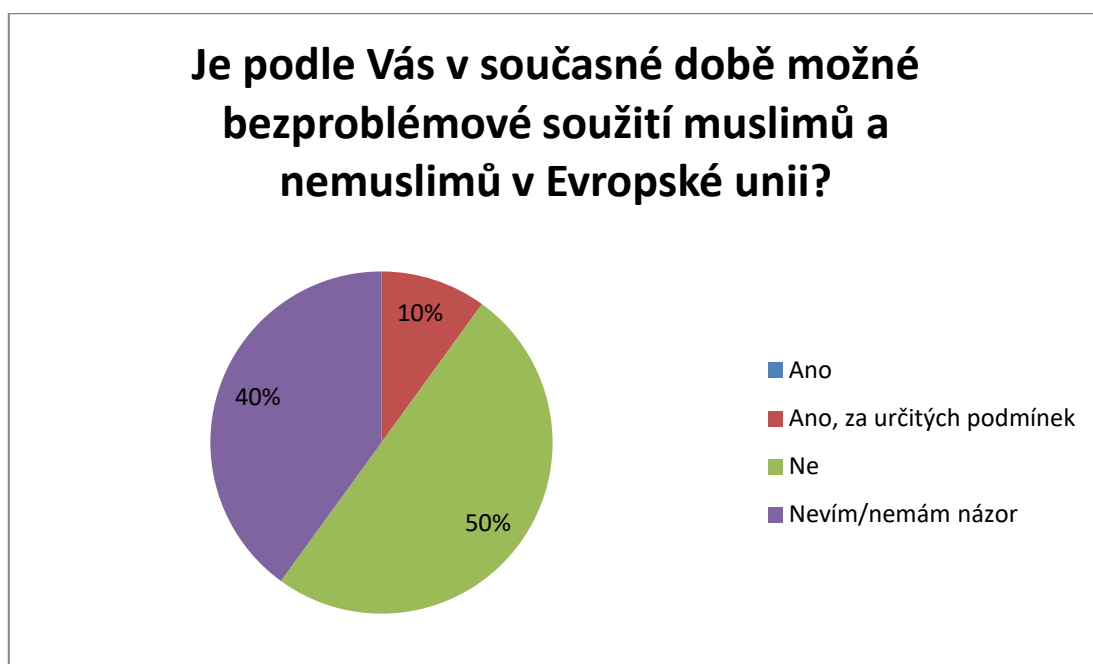
Graf č.1

Grafické vyjádření postojů k vybraným otázkám na odborném učilišti kategorie „E“
Graf č.2

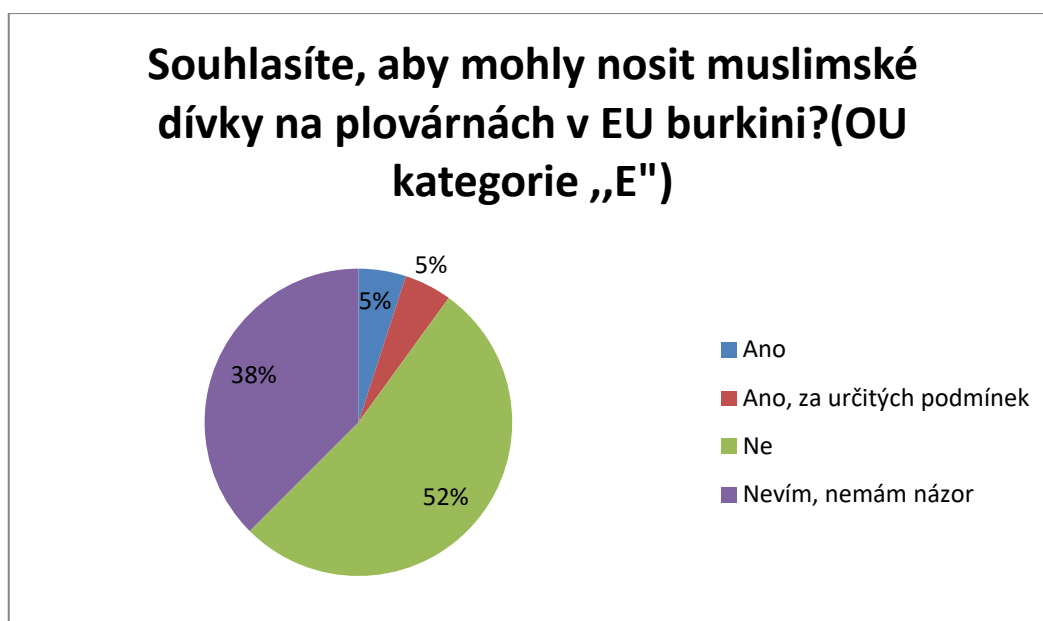
Graf č.3

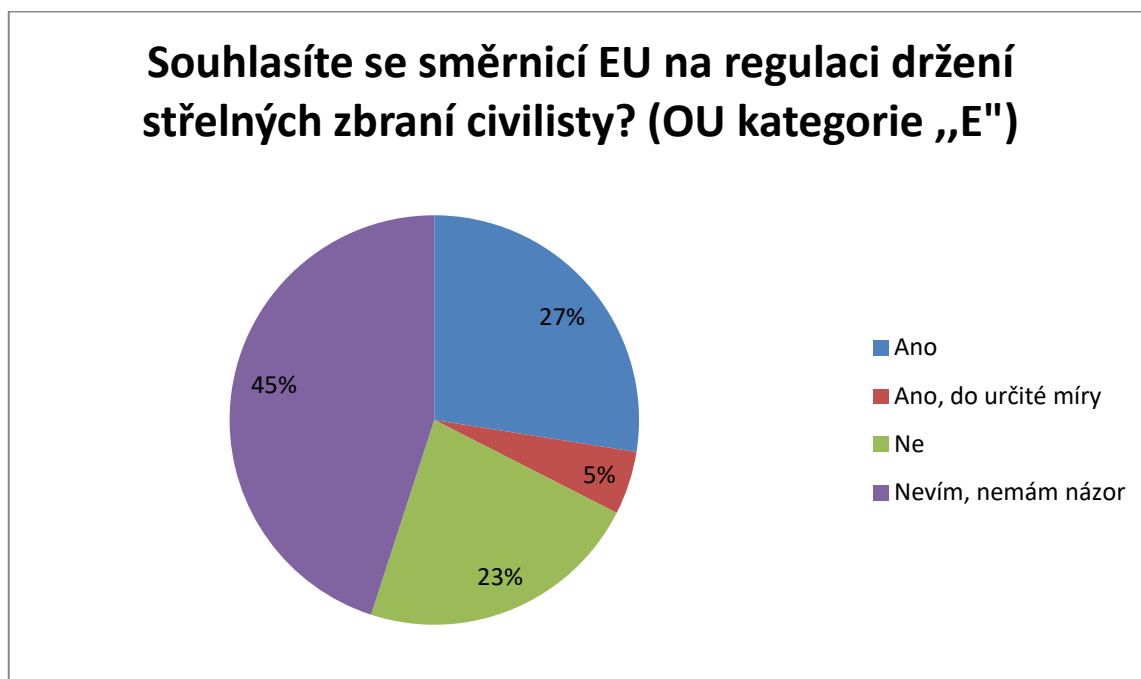
Graf č. 4

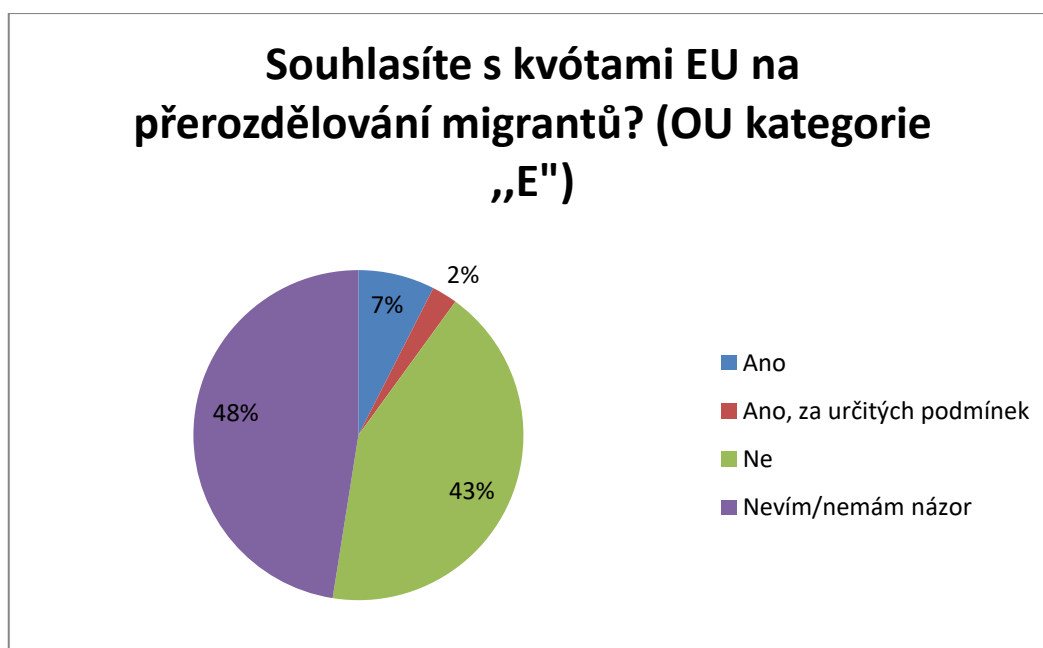
Graf č. 5

Graf č. 6

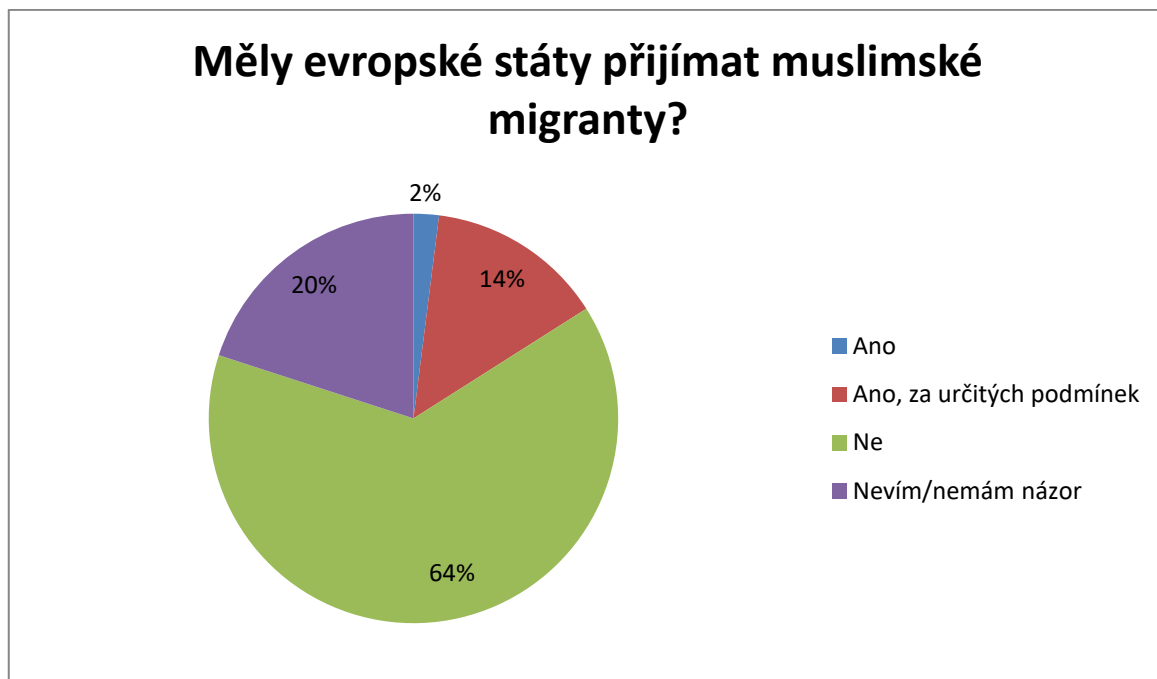

Graf č. 7

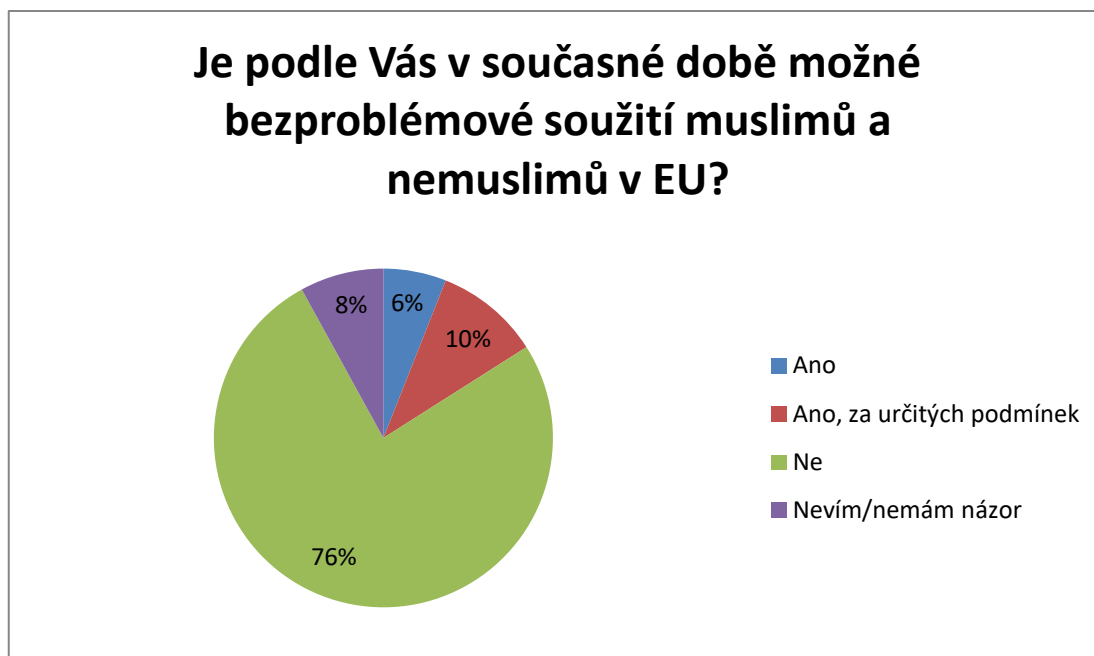

**Grafické vyjádření postojů k vybraným otázkám na středním odborném učilišti
kategorie „H“**

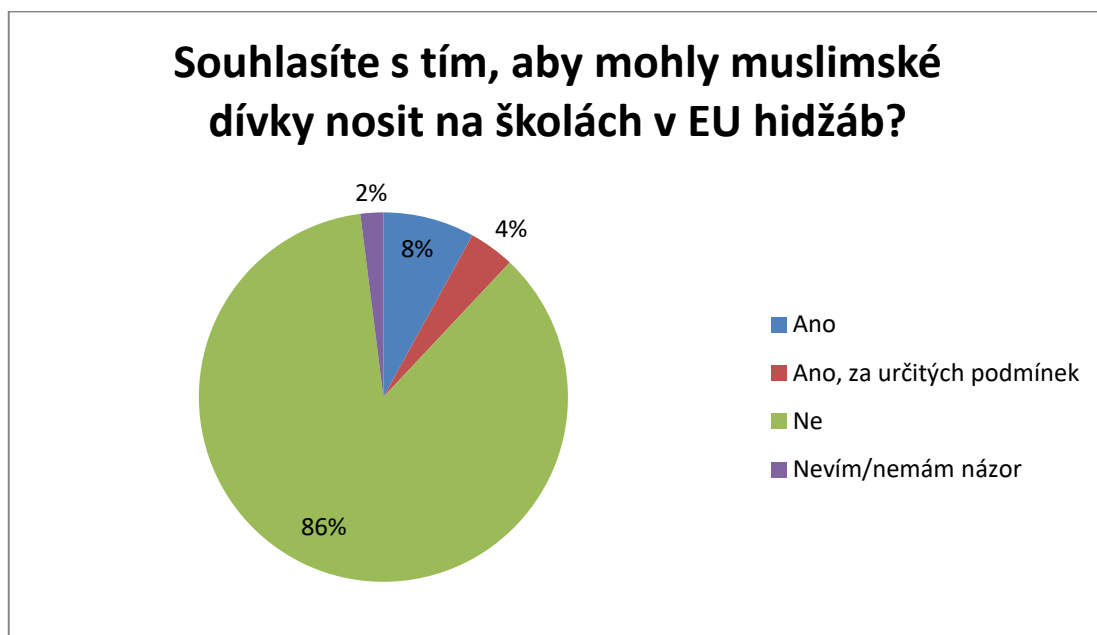
Graf č. 8

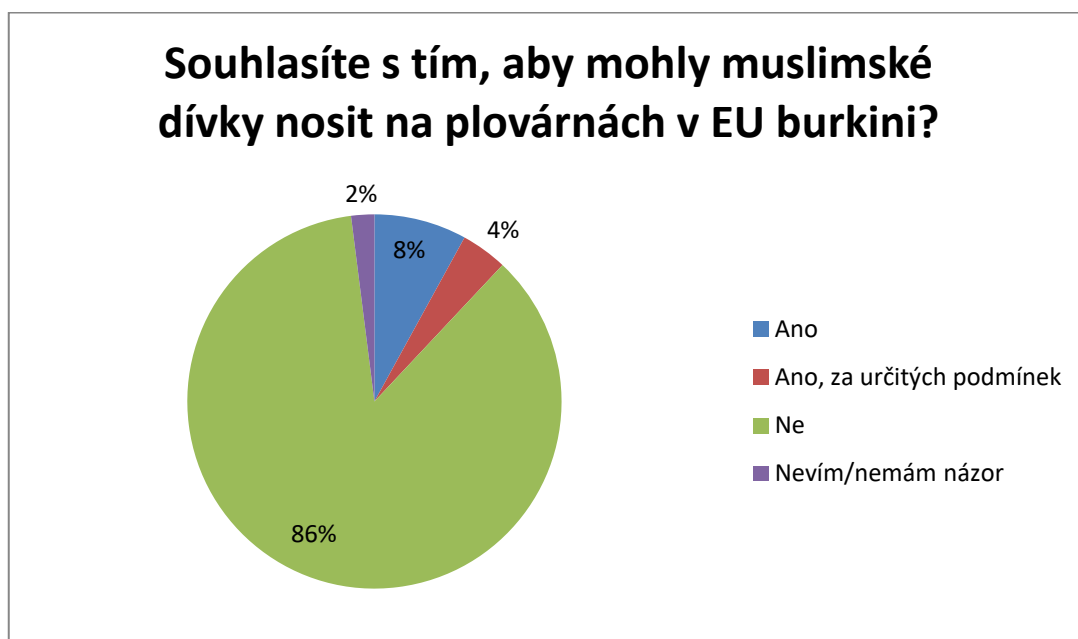
Graf č. 9

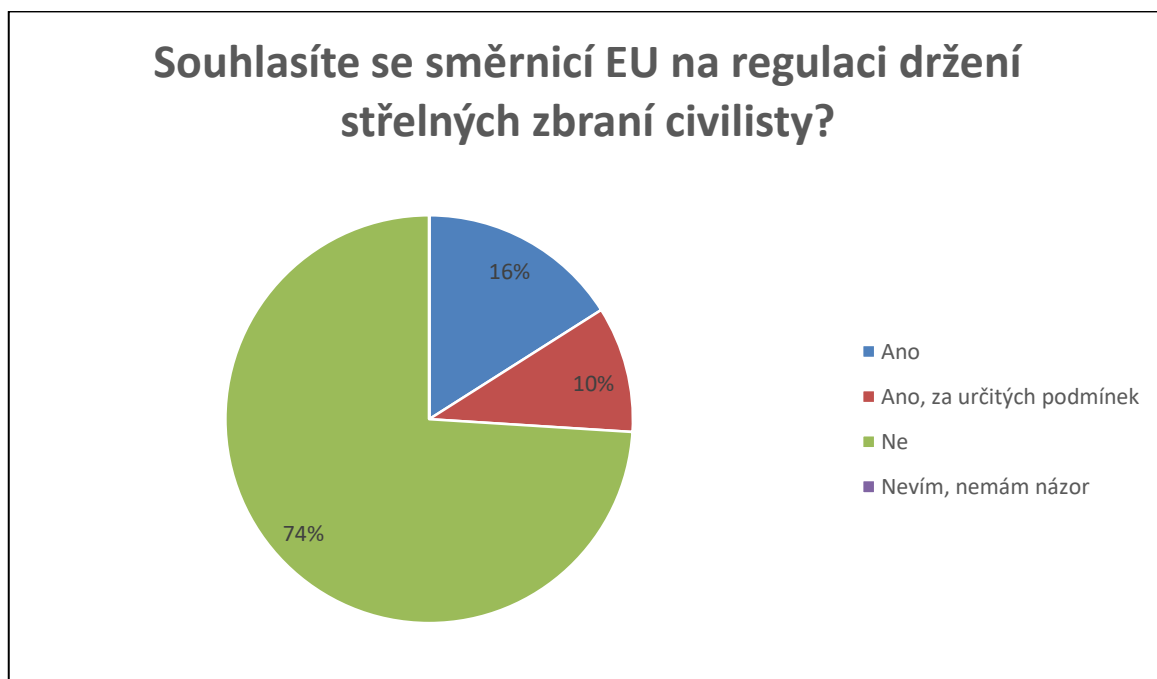
Graf č. 10

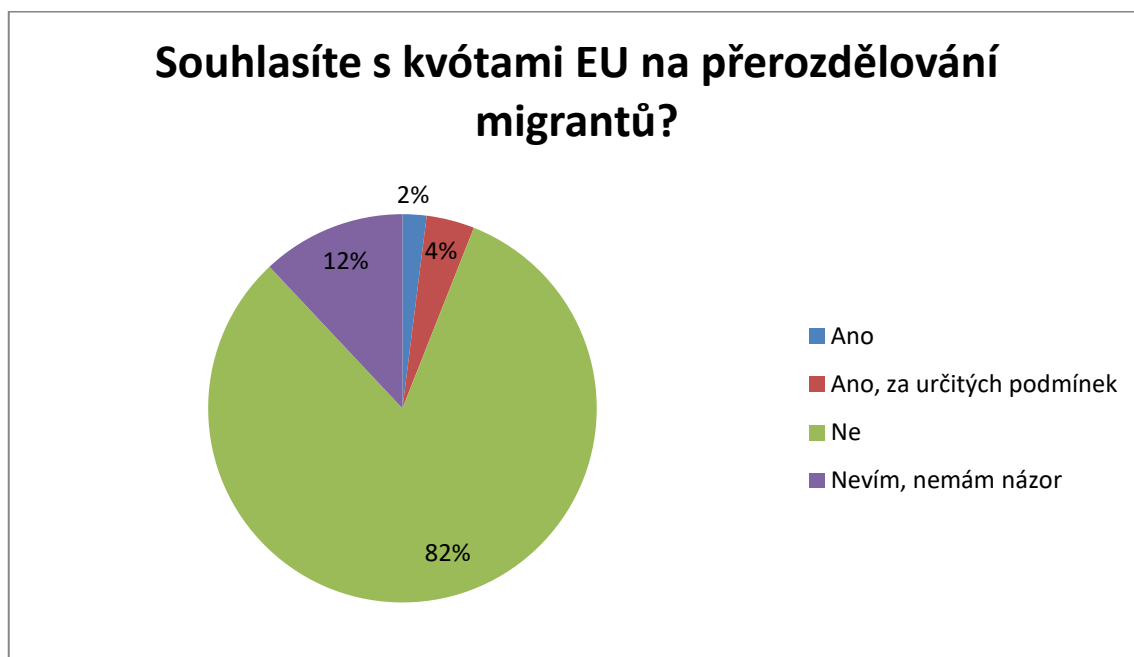
Graf č. 11

Graf č. 12

Graf č. 13

9.2. Výzkum na středních odborných školách s maturitou

Do výzkumu na středních odborných školách s maturitou byly zahrnuty následující obory:

- obchodní akademie
- dopravní prostředky – diagnostika silničních vozidel
- dopravní prostředky – konstrukce a design vozidel
- provoz a ekonomika dopravy
- Autotronik
- Mechanik – seřizovač

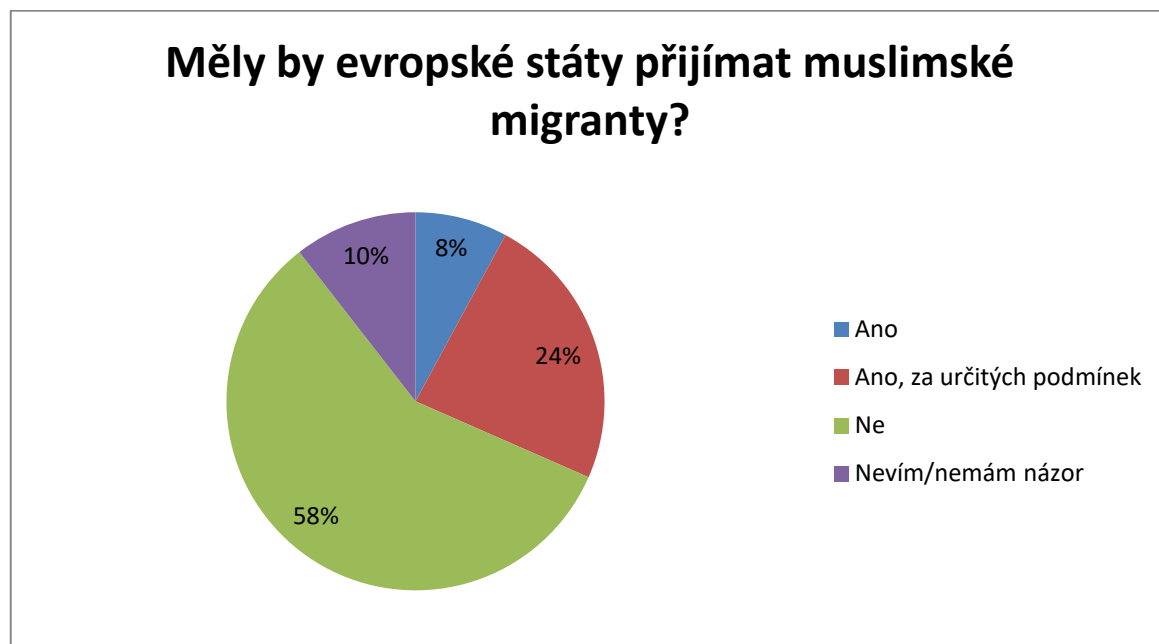
Výzkum na středních školách víceméně naplnil očekávání s výjimkou výše zmiňované obchodní akademie, která se umístila na předposledním místě a zanechala za sebou pouze odborné učiliště kategorie „E“. Z pedagogicko – psychologického hlediska je pochopitelné, že středoškolská studenti ve věku 15-19 let mají většinou jiné zájmy než rozvíjet svůj všeobecný přehled, a proto je nutné, aby se tohoto rozvoje zhostili učitelé s tím, že čím vyšší úroveň střední škola má, tím větší důraz by se měl na všeobecný přehled klást. Jestliže mají učni větší všeobecný přehled než absolventi maturitních oborů, tak to ukazuje na nevyváženost kritérií pro přijímací zkoušky. Výzkumu na obchodní akademii se zúčastnilo 40 studentů z toho 33 dívek a 7 chlapců, což odpovídá menšímu přehledu o tématu, který lze přisoudit menšímu zájmu o mezinárodní vztahy a politiku ze strany dívek (*kterým je bližší sociální oblast, která je zase méně atraktivním tématem u chlapců*).

Zajímavým zjištěním je skutečnost, že se v tomto případě nepotvrdila zažitá teorie, podle které mají ženy rozvinutější empatické citění a dalo se tak předpokládat, že i vůči migrantům budou mít solidární přístup, nicméně v případě muslimských migrantů převažují u studentek obavy nad zmíněnou solidaritou, což lze přisoudit postavení žen v islámu, přičemž některé studentky tento důvod samy uvádějí. Studenti obchodní akademie tak zastávají vůči muslimským migrantům odmítavý postoj s tím, že ti vstřícnější uvádějí argument, že jsou pro přijímání migrantů, ale ne na úkor bezpečnosti. Učitelé výchovy k občanství / občanské nauky na obchodní akademii přiznávají, že se aktuálnímu dění věnují okrajově v úvodu hodin, což není vzhledem k aktuálnosti a závažnosti tématu, který má dopady na atmosféru ve společnosti v celé Evropské unii dostačující.

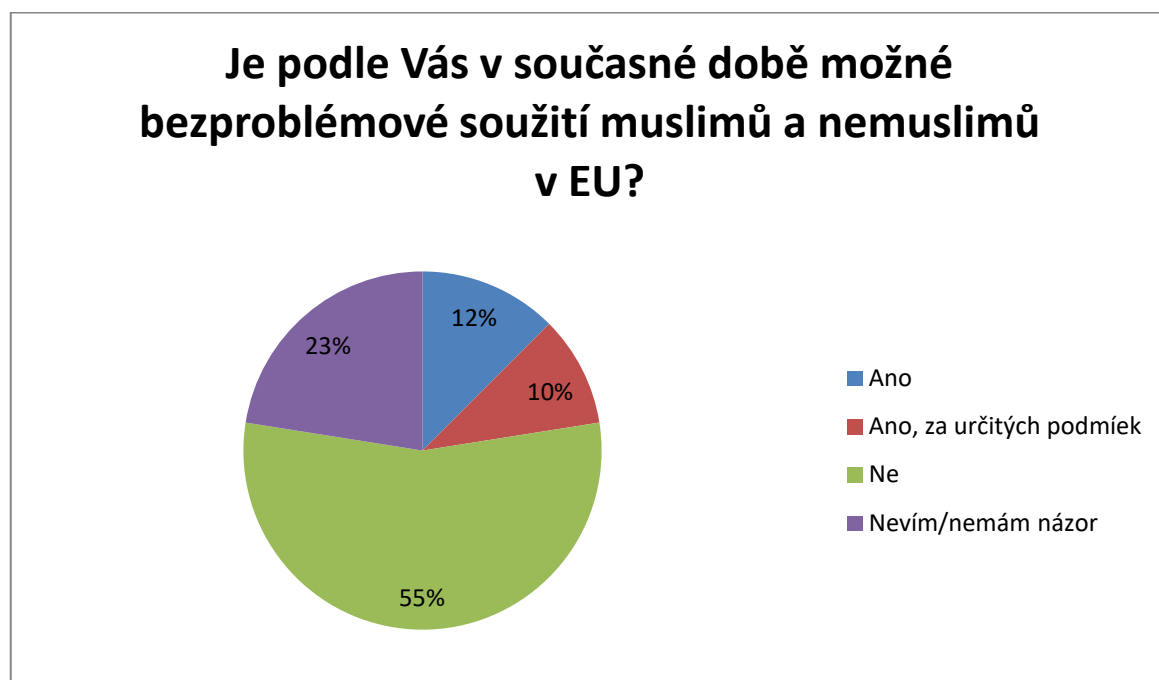
O poznání kritičtější byli studenti na střední průmyslové škole automobilní, kteří se k přijímání muslimských migrantů staví odmítavě, a to především na základě již výše zmiňovanému pragmatickému přístupu, že bezpečnost a zachování tradic jsou podle jejich názoru nadřazeny solidaritě a empatii.

Grafické vyjádření postojů k vybraným otázkám na obchodní akademii a ekonomickém lyceu.

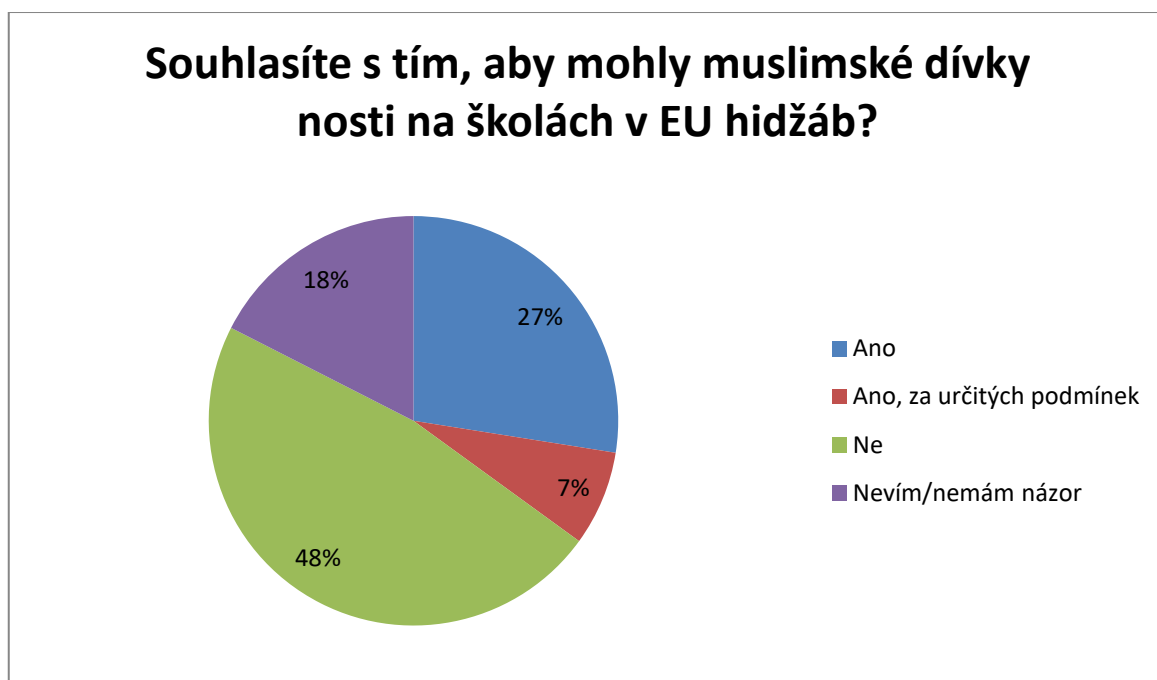
Graf č.14

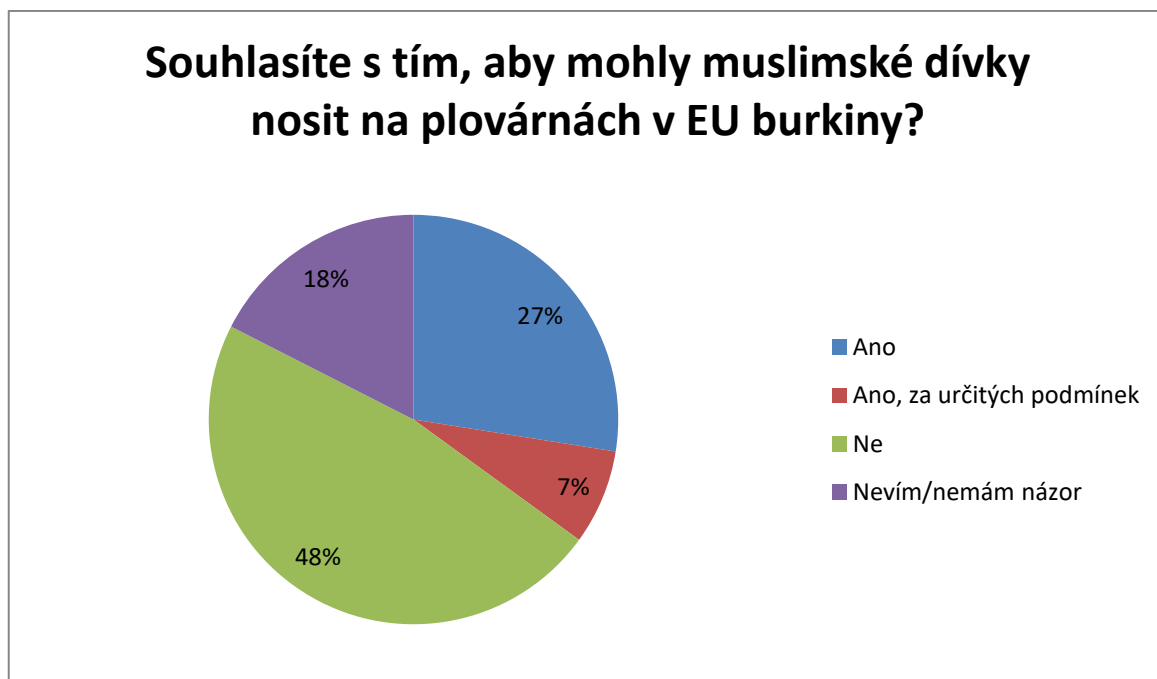
Graf č.15

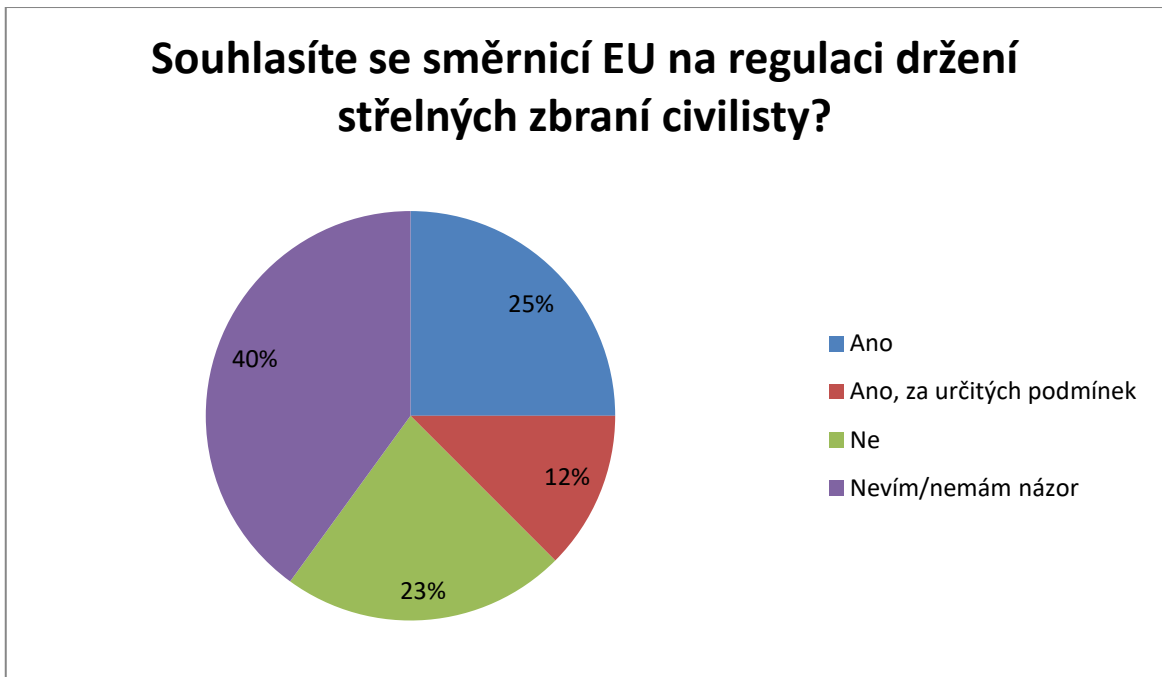
Graf č.16

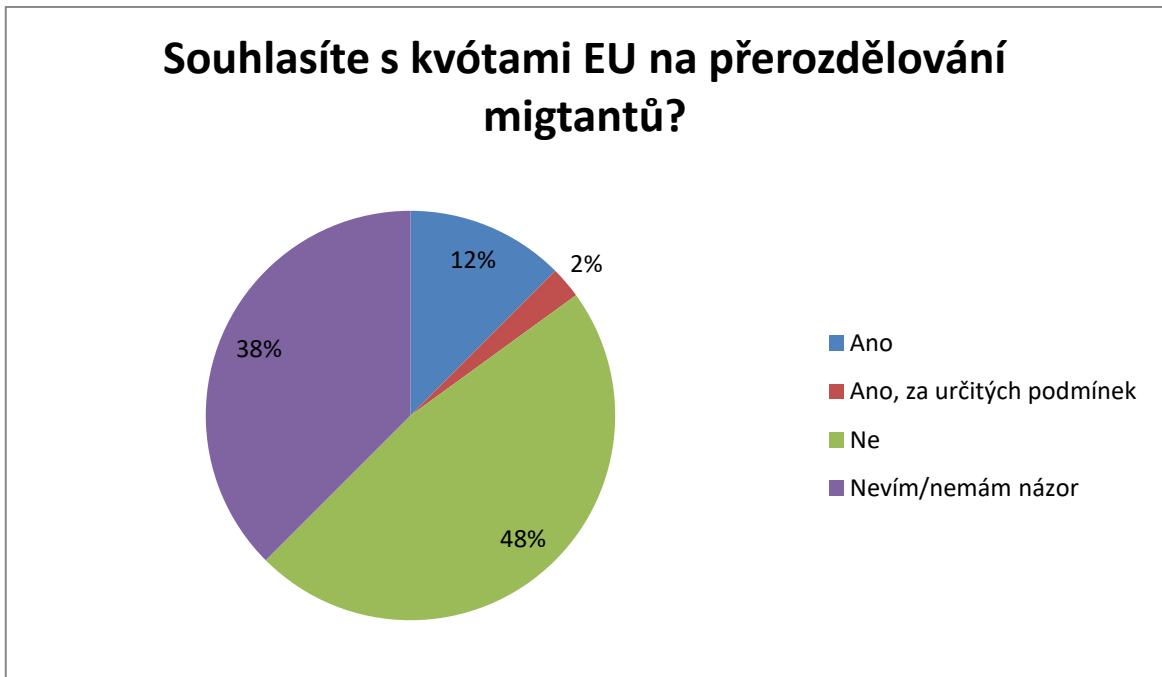
Graf č. 17

Graf č. 18

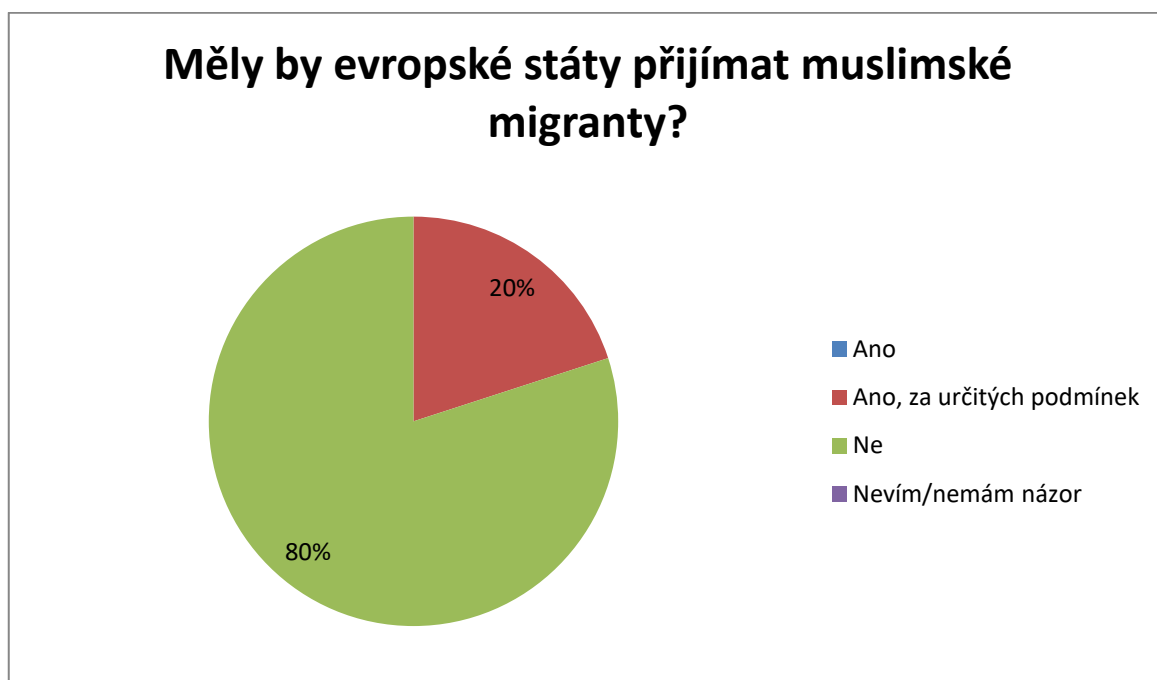

Graf č. 19

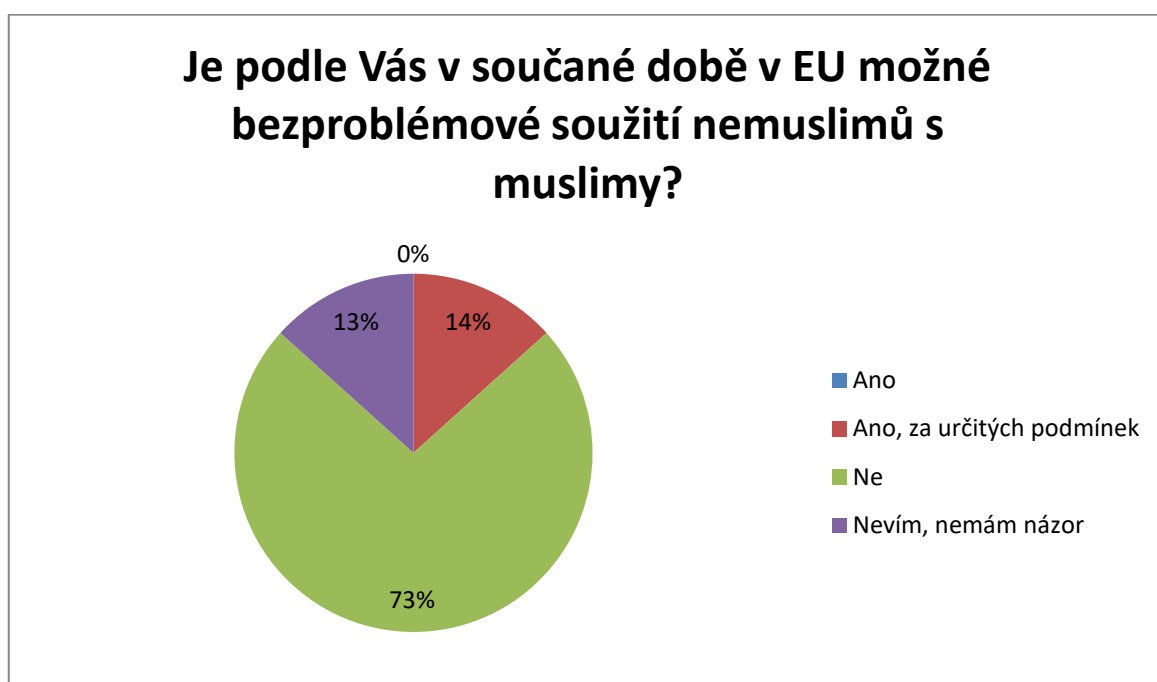

Grafické vyjádření postojů k vybraným otázkám na střední odborné škole automobilní

Graf č.20

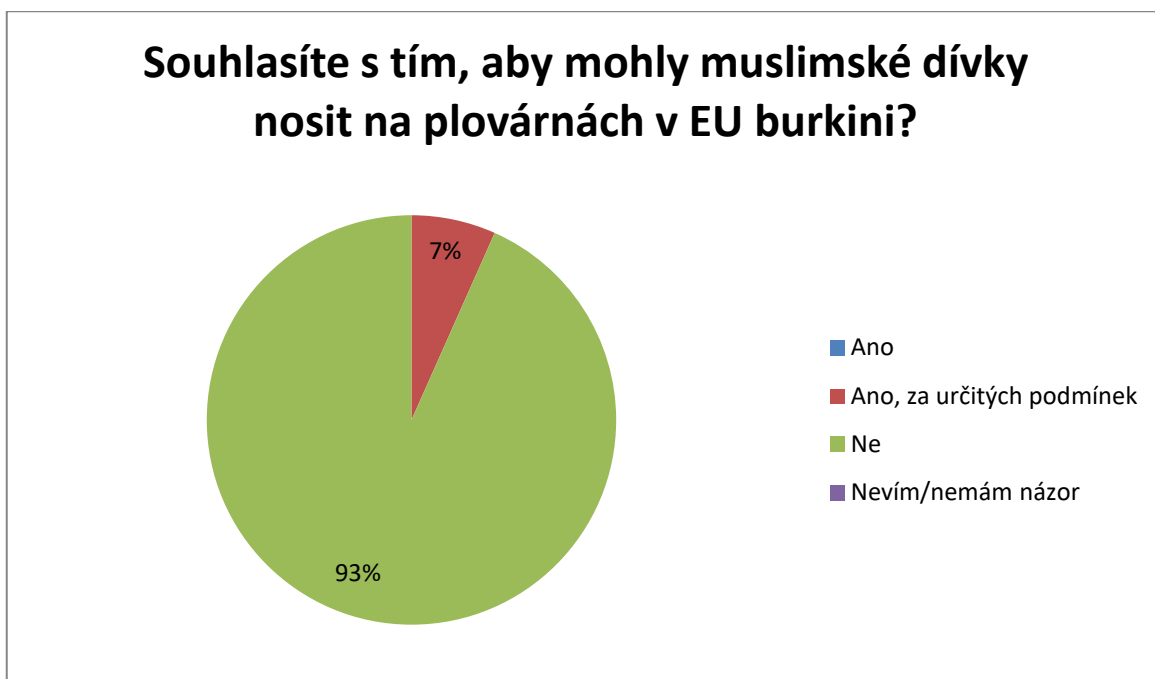
Graf č. 21

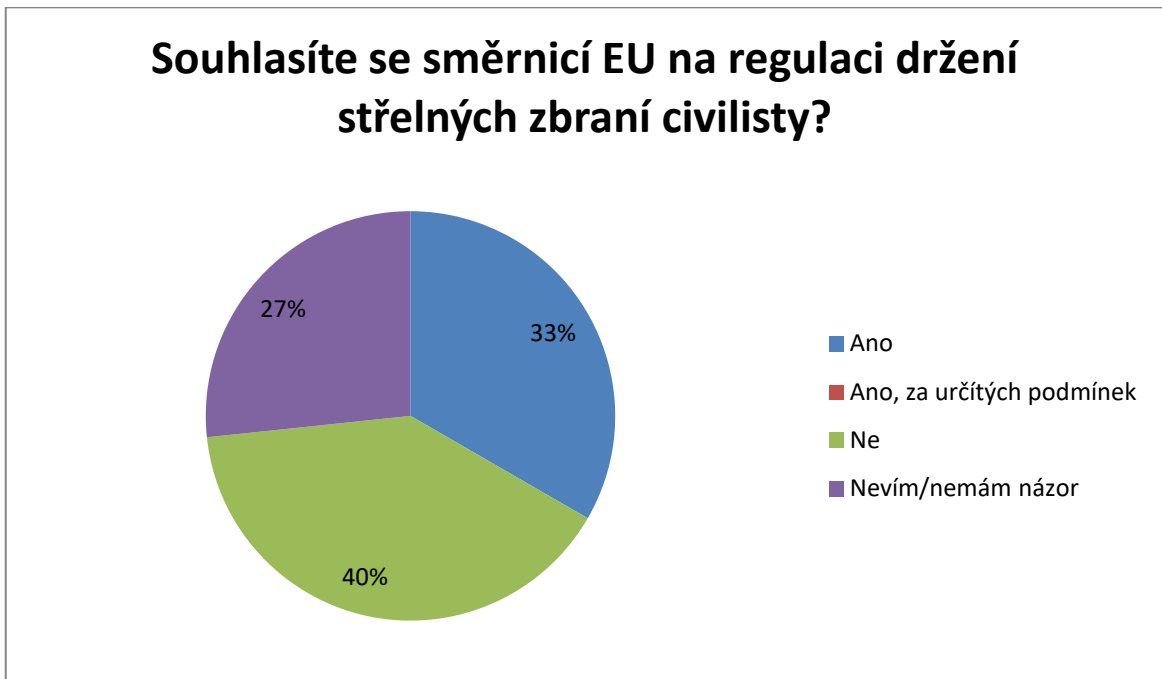
Graf č. 22

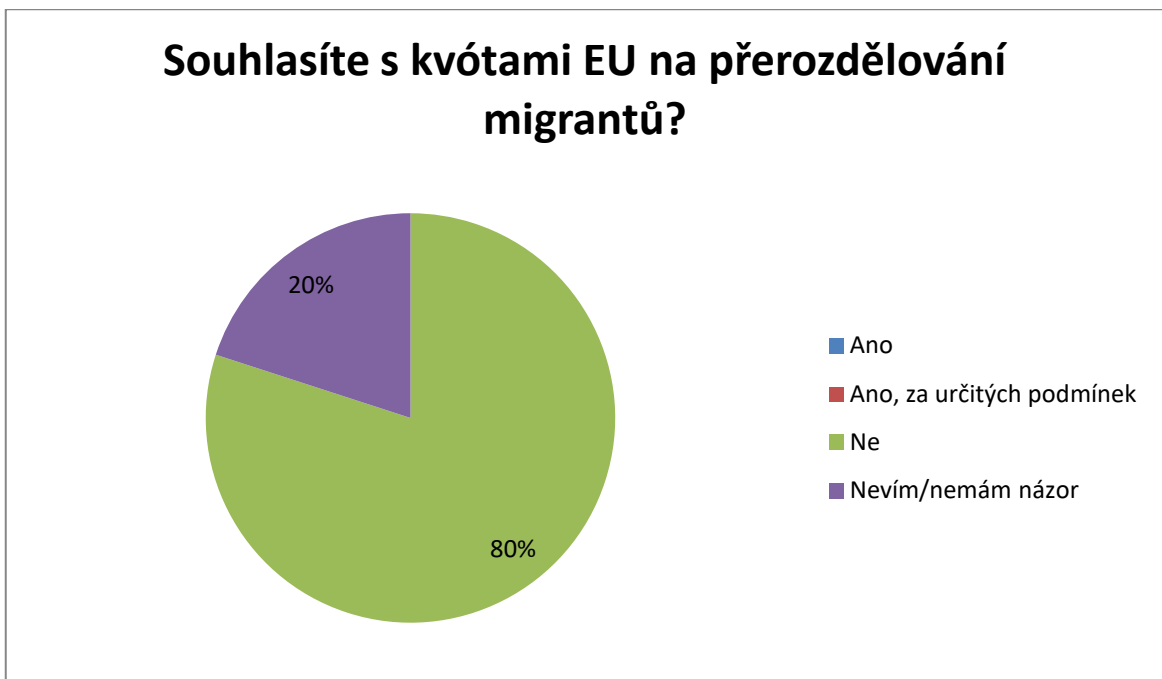
Graf č.23

Graf č. 24

Graf č. 25

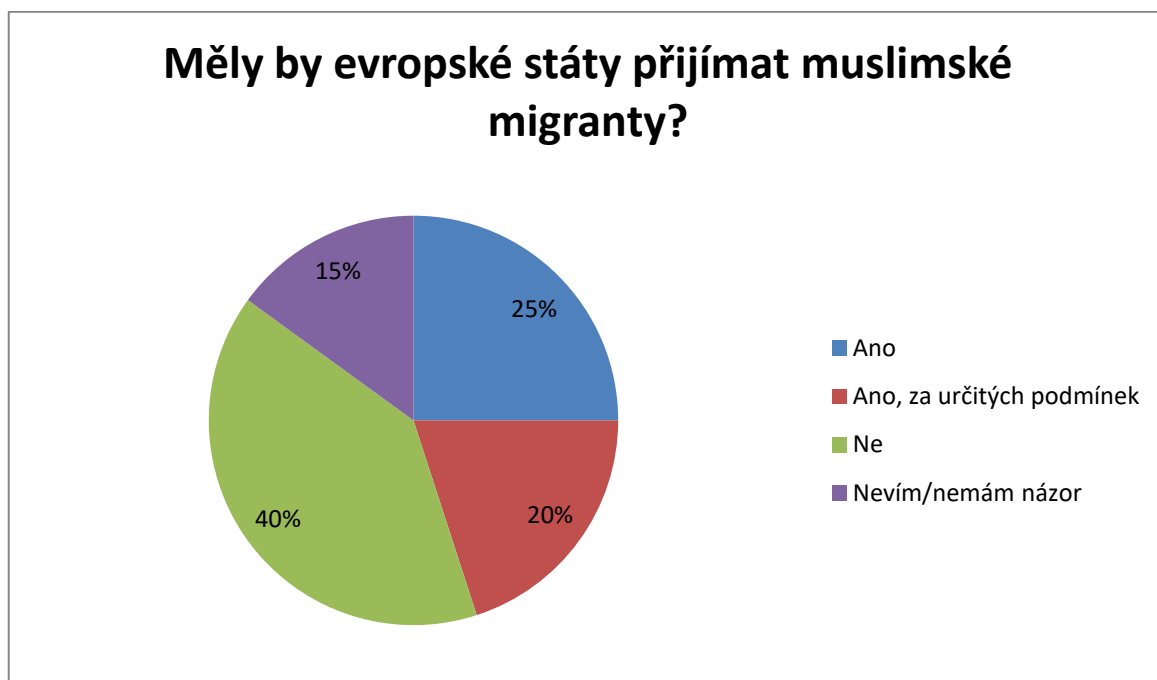

9.3. Výzkum na víceletém gymnáziu

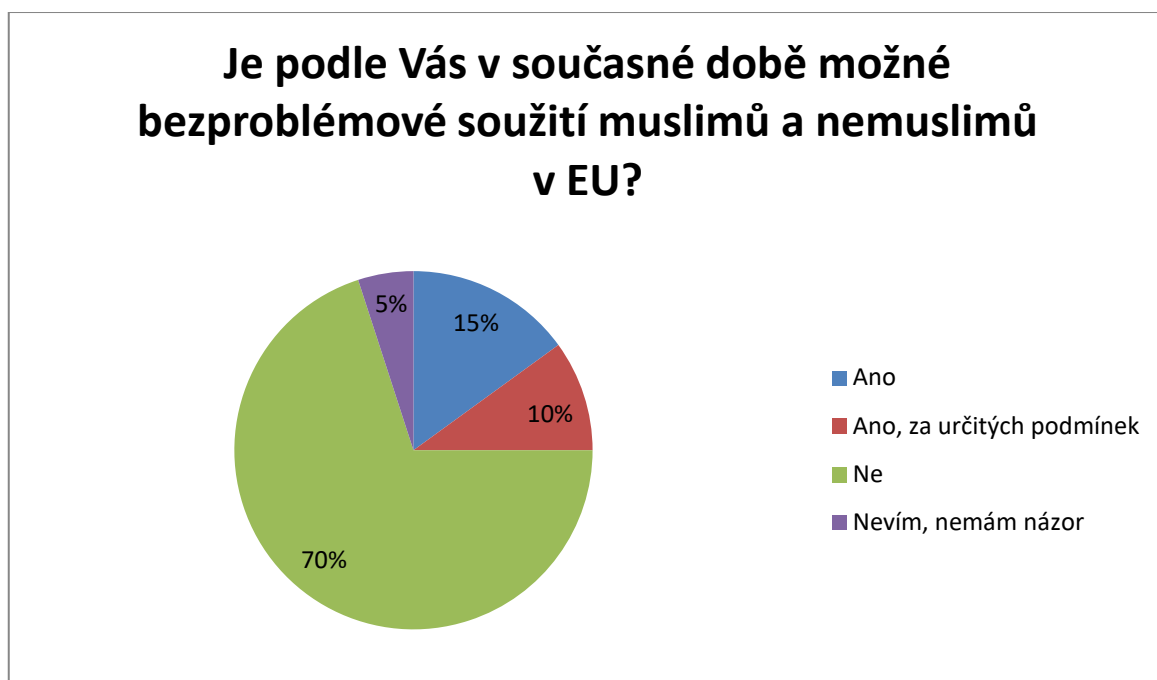
Předpokládaný výsledek výzkumu na gymnáziu byl naplněn pouze částečně, gymnazisté zpravidla bývají více humánně zaměřeni, nicméně názory na problematiku migrační krize se výrazně nelišily od studentů ostatních typů středního vzdělávání. Rozdíl byl pouze ve formulaci a obsáhlosti odpovědí. Neočekávaný byl postoj gymnazistek k držení zbraní, které na rozdíl od dívek z obchodní akademie nebo učebních oborů, jsou proti směrnicí na regulaci střelných zbraní, často poukazují na to, že by tato směrnice porušila práva držitelů zbrojních průkazů a považují ji za nedemokratickou. Přesto, že jsem u gymnazistů očekával vstřícnější promigrační postoje, tak i přes poměrně velkou kritičnost jsou procentuálně gymnazisté nejtolerantnější k uprchlíkům i k islámu. Odmítavé postoje vůči přijímání uprchlíků a multikulturalismu sice převažují, ale oproti ostatním školám je na gymnáziu poměr „pro“ a „proti“ nejvyrovnanější.

Grafické vyjádření postojů k vybraným otázkám na gymnáziu

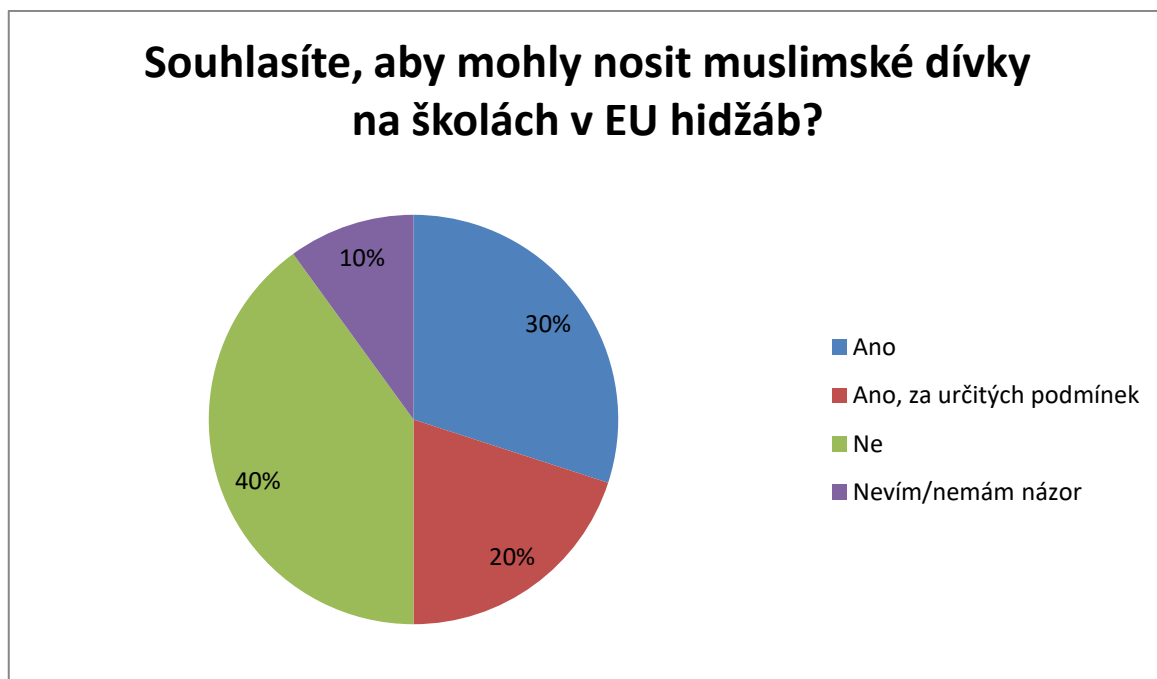
Graf č. 26

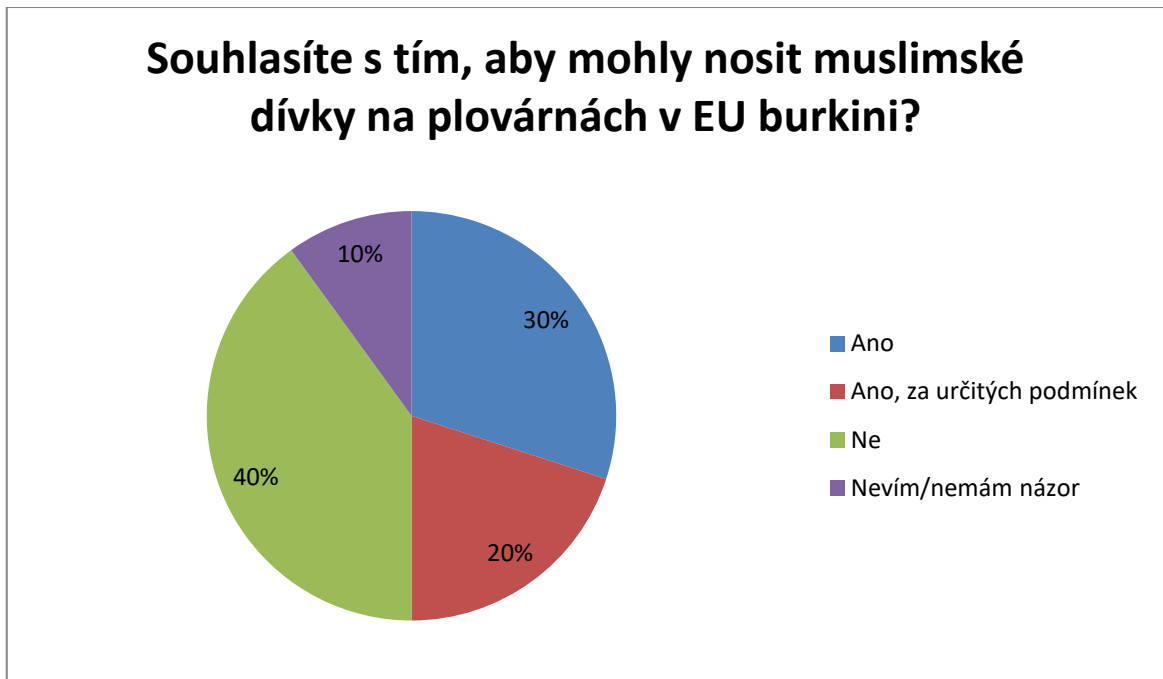
Graf č. 26

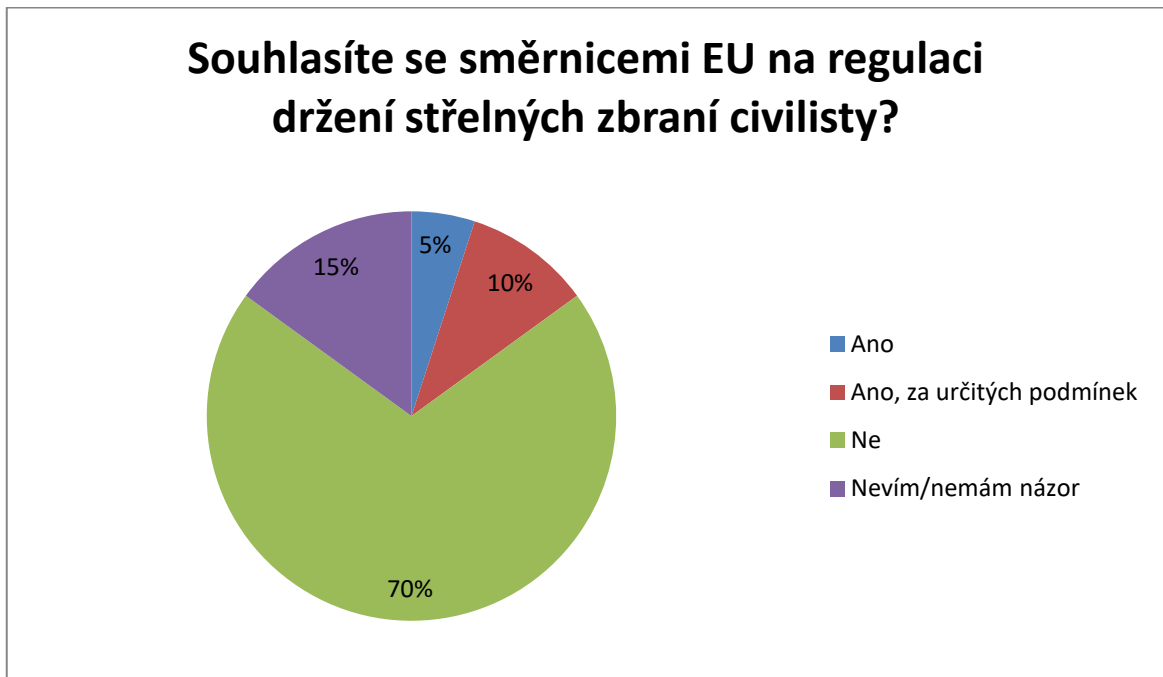
Graf č. 27

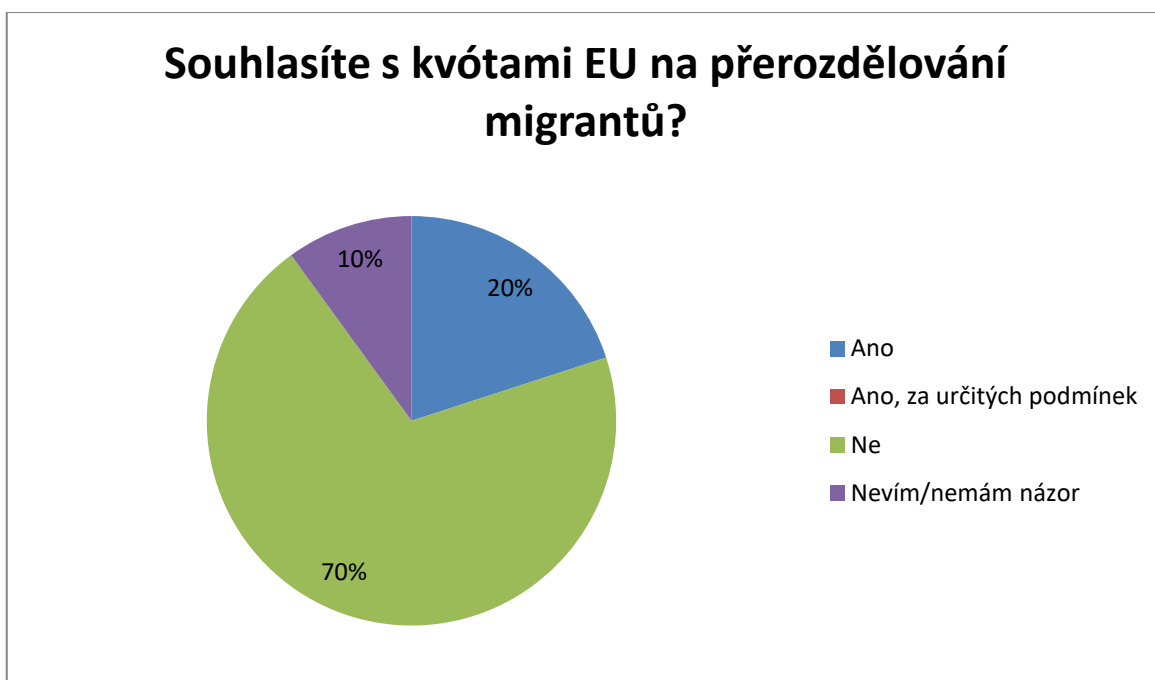
Graf č. 28

Graf č. 28

Graf č. 29

10. Závěr

Evropská unie stojí na prahu roku 2018 uprostřed migrační krize a čelí konfrontaci migrantů z islámského civilizačního okruhu, kterým je evropské prostředí, kultura a způsob života cizí. Migrační krize se stala v posledních třech letech hlavním problémem EU, respektive celé Evropy. Po oficiálním vyhlášení vítězství nad Islámským státem, by měla v zasažených oblastech Iráku a Sýrie začít obnova zničených území a pro tuto obnovu je nezbytná nejen podpora mezinárodních humanitárních organizací od ekonomicky vyspělých zemí, ale i návrat migrantů, kteří před válkou utekli do Evropy, především pak návrat mladých mužů v produktivním věku, kteří se musí podílet na obnově své země největší měrou. Pro pokračování migrace do Evropy tedy již není důvod, stejně jako pro přijímání migrantů do států EU. Migrační krize měla velmi negativní vliv na jednotu EU, která čelí největší krizi a vnitřní kritice od svého vzniku. Rozdílným pohledem na muslimské migranty, islám a rozdílnou představou, jak migrační krizi řešit se ukázala rozdílnost mezi jednotlivými členskými zeměmi a následně tato situace vyvolala diskusi, zda má jednotná EU budoucnost?

Pro to, aby EU zůstala jednotnou, fungující a prosperující zónou, se musí upustit od byrokracie, směrnic a zákonů, které jsou charakteristické pro federaci, nikoli pro skupinu suverénních států. Migrační krize byla zkouškou, která prokázala, že federační tendence je směr, o který občané EU nestojí. Společenské hodnoty jsou v EU rozmanité a jsou vnitřní identitou každého státu, a proto je nelze měnit příkazy z Bruselu, jak tomu bylo v případě přerozdělovacích kvót. Bylo by jistě mnohem efektivnější, pokud by se každý stát povinně podílel na pomoci potřebným, ale dle svých možností a svého uvážení, pro jaký typ pomoci se rozhodne. Některé země by tak mohly přispět finančními prostředky a pracovní silou na vybudování táborů pro uprchlíky, jiné vysláním bezpečnostních složek, zdravotnického personálu, dobrovolníků či podporou z potravinové banky a jiných naturálií. Pomoc a solidarita by měly být dobrovolné, nikoli nařízené, a proto musí země EU striktně odmítnout nařízení, jako jsou přerozdělovací kvóty. Při psaní závěrečné kapitoly (28.12. 2017), se dozvídám ze zpravodajství České televize, že v německém Kandelu ubodal afghánský „uprchlík“ patnáctiletou německou dívku. Tento patnáctiletý „uprchlík“ přišel do Německa s migrační vlnou v dubnu 2016 jako nezletilý běženeček bez doprovodu rodičů⁸⁵. Zpráv, jako je tato, bylo od počátku migrační krize mnoho a při psaní

⁸⁵ Česká televize (Události, 28.12. 2017)

závěrečných slov této práce jen upevnila mé přesvědčení, že integrace muslimských migrantů je přáním, které nemá šanci na reálné provedení.

Bohužel vedení Evropské unie k této problematice přistoupilo direktivně a v této zkoušce Evropské unie neobstála. Vedení Evropské unie v pohledu na migrační krizi netoleruje opačný názor, byť by měl racionálnější základ a svůj návrh řešení pod výhrůžkami nutí členskými státy, a představitelé států, kteří s tímto řešením nesouhlasí, jsou označováni za protievropské, xenofobní, populistické či nesolidární a obavy občanů z neslučitelnosti islámské a evropské kultury jsou bagatelizovány. Tímto postojem mohla být ovlivněna i část médií, politiků a škol, respektive ředitelů a učitelů.

Samotné závěrečné shrnutí výzkumu lze rozdělit na pozitivní a negativní zjištění:

Pozitivní zjištění – pozitivním zjištěním byla skutečnost, že studenti měli rozmanité názory na jednotlivé otázky a nelze tedy hovořit o tom, že by se jim učitelé snažili podsunout, co si mají myslet. Velmi pozitivním zjištěním bylo, že studenti, kteří vůči migrantům a islámu zastávají odmítavé stanovisko se až na několik málo výjimek zdrželi rasistických, xenofobních a nenávislných komentářů a zaměřili se na racionální argumenty. Překvapivý byl též již zmiňovaný výsledek učebních oborů a obchodní akademie, kdy někteří učni měli obsáhlejší znalosti než studenti obchodní akademie, což aspoň částečně může odstranit negativní pověst řemeslných škol, kde jsou žáci často intelektově podceňováni.

Negativní zjištění – negativním zjištěním byla především skutečnost, že se ve výuce nevěnuje aktuálním tématům dostatek prostoru, což učitelé zdůvodňují nedostatkem času na látku, kterou předepisují osnovy, nicméně v případě občanské výchovy je probírání aktuálního tématu jedním ze stěžejních témat a měl by mu být věnován větší prostor například na úkor prevence, která se vyučuje v rodinné výchově či výchově ke zdraví. Domnívám se, že určitý prostor by mělo mít aktuální geopolitické téma i ve výuce zeměpisu. Jako učitel zeměpisu a výchovy k občanství bych v obou předmětech věnoval prostor migrační krizi a v zeměpisu zmínil i aktuální geopolitickou problematiku, jako jsou například separatistické tendence či jiné problémy v regionu. Tato improvizace na základě aktuálního dění ve výuce zeměpisu chybí. Pokud jde o negativní zjištění v samotných odpovědích, je pochybením učitelů, že studenti často neznají pojmy multikulturalismus, politická korektnost a sekulární stát. Bylo možné předpokládat neznalost zmiňovaných pojmů ze strany učňů a studentů, nicméně neznalostí těchto pojmů ze strany učitelů je

znepokojující. Bylo by jistě zajímavé udělat výzkum o všeobecném přehledu mezi pedagogy. Mnozí by jistě obstáli velmi dobře, nicméně setkal jsem i s takovými, kteří by neobstáli o mnoho lépe než jejich studenti a učni. U pedagogů je všeobecný přehled velmi důležitý a neměly by je zaskočit základní otázky z humanitních a přírodních věd. Příkladem by mohly být znalosti prvorepublikových učitelů, kteří díky klasickému všeobecnému vzdělání nemohli být tak snadno zaskočeni otázkou mimo svou aprobaci jako někteří dnešní pedagogové. Tuto úlohu by jistě měla plnit gymnázia, nicméně i u jejich absolventů se často setkáváme s nedostačujícím všeobecným přehledem.

Jak školství, tak Evropské unii by k odstranění mnoha problémů stačila zdánlivá maličkost, která jim v mnoha ohledech chybí – zdravý rozum, aby se ve větší míře nedělo to, co mu odporuje.

11. Seznam literatury

1. **Arabské Jaro, II. díl Sýrie a Arabský poloostrov:** *Křížek, Tarant. Západočeská univerzita v Plzni, Plzeň 2014. ISBN 978-80-261-0441-4.*
2. **Arabské revoluce, Demokratické výzvy, politický islám a geopolitické dopady:** *Ondřej Beránek, Academia, Praha 2013. ISBN 978-80-200-2298-1.*
3. **Atlas mezinárodních vztahů:** *Šárka Waisová a kolektiv, Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň 2007. ISBN 978-80-7380-015-4.*
4. **Determinanty vzniku migrace a statistiky cizinců v Evropské unii:** *Milan Palát*
5. **Ekonomická a sociální geografie:** *Toušek, Kunc, Vystoupil. Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň 2008. ISBN 978-80-7380-114-4.*
6. **Ekonomický úpadek Evropy:** *Kamil Janáček, Stanislava Janáčková. Institut Václava Klause, Praha 2017. ISBN 978-80-7542-035-0.*
7. **Future Demographic Trends in Europe and North America:** *Winsborough H. Academi Press 1990. ISBN 9780124604452*
8. **House of European History: Belgium 2017.** *ISBN 978-92-823-8929-4.*
9. **Chalífa a Západ:** *Franco Cardini, Vyšehrad, Praha 2016. ISBN 978-80-7429-632-1.*
10. **Imigranti a právo:** *Joseph H. Carens, Filosofía, Praha 2016. ISBN 978-80-7007-471-8.*
11. **Islámský stát: Blízký východ na konci časů:** *Beránek, Ostřanský, Academia, Praha 2016. ISBN 978-80-200-2654-5.*
12. **Jeden rok konzervativní publicistiky:** *Aleš Valenta, Institut Václava Klause, Praha, 2017. ISBN 978-80-7542-029-9.*
13. **Konflikt světů a svět konfliktů:** *Tomeš, Festa, Novotný, P3K, Praha 2007. ISBN 978-80-90-3587-6-8.*
14. **LEE, E.S. A Theory of Migration.** *Univerzity of Pennsylvania (1966)*
15. **Masová imigrace – záchrana nebo zkáza Evropy?:** (soubor článků 22 autorů bez uvedení hlavního autora) *Institut Václava Klause, Praha 2016. ISBN 978-80-87806-95-1.*
16. **Milosrdenství? Bez rozumu?:** *Fuchs, Tejklová, Academia Bohemica, Praha 2016. ISBN 978-80-904469-5-3.*
17. **Národy na prahu 21. Století – emancipace nebo nacionalismus?:** *Vladimír Baar, Tilia, Šenov u Ostravy 2001. ISBN 80-7042-807-4.*
18. **Naši lidé v Kaddáfiho Libyi:** *Miroslav Belica, Epoque, Praha 2014. ISBN 978-80-7425-232-7.*
19. **Ohrožená Evropa, rodící se krize:** *George Friedman, Aligier, Praha 2015. ISBN 978-80-904895-5-4.*
20. **Právo šariíja pro nemuslimy:** *Bill Warner, Tribun EU, Brno 2014. ISBN 978-80-263-0765-5.*
21. **Regionální integrační procesy:** *Šárka Weisová a kol. Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň 2009. ISBN 978-80-7380-232-5.*

22. **Síra – život Mohameda:** *Bill Warner, Tribun EU, Brno 2015. ISBN 978-80-88089-06-3.*
23. **SOUDOBEÉ SPORY O MULTIKULTURALISMUS A POLITIKU IDENTIT** – *Tomáš Hirt, Marek Jakoubek*
24. **STALIN – krev a sláva:** *Svjatoslav J. Rybas, Ottovo nakladatelství, s.r.o., Bratislava 2015. ISBN 978-80-7451-438-8.*
25. **Střet civilizací:** *Samuel Huntington, Rybka Publishers, Praha 200. ISBN 80-86182-49-5.*
26. **Umění vládnout:** *Margaret Thatcherová, Prostor, Praha 2003. ISBN 80-7260-089-3.*
27. **Unie blízká i vzdálená:** *Tomáš Břicháček, Institut Václava Klause, Praha 2014. ISBN 978-80-87806-08-1.*
28. **Unie ve víru Migrační krize:** *Tomáš Břicháček, Institut Václava Klause, Praha 2016. ISBN 978-80-7542-023-7.*
29. **Uspořádání světa:** *Henry Kissinger, Prostor, Praha 2016. ISBN 978-80-7260-335-0.*
30. **VIOLENT BORDERS – Refugees and The Right to move:** *Reece Jones, Verso, London 2017. ISBN 978-1-78478-474-4*
31. **Výchova k myšlence v globálních a evropských souvislostech:** *Baar, Houdková*
32. **Výjimečné stavy a lidská práva:** *Bilková, Kysela, Šturma, Auditorium, Praha 2016. ISBN 978-80-87284-57-5.*
33. **Západ, nebo Východ:** *Petr Hlaváček*

12. Články

1. **INTERVENTIONS IN THE POLITICAL GEOGRAPHIES OF „AREA“** – *Richard C. Powell, Ian Klinke, Tariq Jazeel, Patricia Daley, Ng hanza Kamata, Michael Hefferman, Adam Swain, Fiona McConnell, Andrew Barry, Richard Philips. Political Geography 57, 2017m, s. 94-104.*
2. **INTERVENTIONS ON EUROPE'S POLITICAL FUTURES** – *Fiona McConell, Merje Kuus, Alex Jeffrey, Heaven Crawley, Nick Vaughn- Williams, Adrian Smith. Political Geography 60 2017m, s. 261-271.*

13. Periodika

- 1) Mezinárodní vztahy 1/2017
- 2) Mezinárodní vztahy 2/2017
- 3) Mezinárodní vztahy 3/2017
- 4) Informace České geografické společnosti 35/1 2016
- 5) Informace České geografické společnosti 36/1 2017
- 6) Political Geography 57 2017
- 7) Political Geography 60 2017

14. Internetové zdroje

- 1) Eurostat [online] 2019 [cit. 2019-20-06] Dostupné z: <http://ec.europa.eu/eurostat>
- 2) Frontext [online] 2019 [cit. 2019-20-06] Dostupné z: <http://frontex.europa.eu/>

15. Přílohy

Vybrané vzory dotazníků

Příloha č. 1 Výzkum na odborných učilištích a středních odborných učilištích - odborné učiliště kategorie „E“

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlík a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Pohlaví: muž žena

Věk: 17

Občanství: ČR

Národnost: Česká

Vzdělání rodičů: ~~Střední škola~~ Střední škola

Matka: Střední škola

Otec: Vyšší

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město
- Praha

1) Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.

Utíkají za lepšími podmínkami a životem.

2) Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?

Války, chudší státy chtějí lepší podmínky

3) Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky (uveďte důvody proč ano či ne)?

NE ☹ - 1. Všichni máš rovnou práva!

2. Čtějí aby jsme vyemahali Aláka.

3. Nechá aby ~~mladší~~ mladší generaci vládlí migranti.

Všichni si můžeme představit aby chodili všude o čem máš právo máš možnost rozhodit do 0 povětrí!

4) Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.

Více náboženství!

- 5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturní a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď)

Určitě ne jsou to silné možnosti ~~že~~ takže už
máme dost na výběr standardovat dělájí obrovit ale

- 6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus

přináší? Ti kteří vyžadují aláha věřit se to je když
sebou ~~domně~~ nemohou obětí (zaklíní sebe i oběti)
přijít do nebe. Co je to pakra se blbost?!!

- 7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž, Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

Jelikož je tam hodně ~~že~~ dává lidí ~~je~~
a mají tam samci vyhodit dopovědi hodně lidí

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

Smát se na věci malobornatě.
Ně mluvit řádně na bořenostech ale liči
co se odbojovému směřet ani mejdem.

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáchat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

Je v tom jodem velký problém ti kteří utíkali
před komunistickým nikoho nechtěli zařít ani
směřet ani neměli v plánu vybočovat.

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

No katolna se myslím že jme na tom dobře
ně jsme nějaké potkali ~~ale katolna~~
ale třeba bych se někdě ^{staly} vproh na tom hůř.
4
Samozřejmě bych opatřem' zvýšila.

- 11) Souhlasíte se směrnicí pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne?

Na jedné straně dobré opatření ale máme i u nás lidi který se mohou ~~přesvědčit~~ oblažnit a vystřílet nevinné lidi.

- 12) Souhlasíte s nařízením Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne?

Ne jelikož se jim to jednoduše vymstí.
Chtěla bych vidět poslance jak by se Anabázi
kdyby jim seděti doma nebo vedle v baráku.

- 13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

uprchlík - před něčím utíkat

migrant se stěhuje, snaží se uvolnit.

- 14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne?

Ne. Protože to nemají v hlavě v pořádku
trvat si jako nic ale je to napas.

- 15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuji někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

Ne kvůli tomu. Už mě to napadlo.
Kdyby napadlo něco inteligentního
a ne tohle.

- 16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

To musím ale dokud byli tam odkud jsem
byl klid.

17) Uveďte prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

18) Uveďte prosím, co znamená „sekulární stát“.

Ve státu je více náboženství.

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim podmínkám či ne? Uveďte proč ano či ne.

Nesouhlasím, když jsem byla v Anglii tak tam pradli co mohli cpali to pod ty kalhoty prostě ne mždo je tu nečece tak at se alespoň přizpůsobí

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly, které muslimy uráží (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů, na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromčků ve školách nebo odstranění vepřového masa ze školních jídelen v Rakousku)?

Uveďte proč ano či ne.

No to není v pořádku je to máse at jedem oděnd přišli

Příloha č. 2 Výzkum na odborných učilištích a středních odborných učilištích – odborné učiliště kategorie „H“

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlik a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „*Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií*“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Pohlaví: muž žena

Věk: 19

Občanství: ČR

Národnost: ČR

Vzdělání rodičů :

Matka gymnázium

Otec gymnázium

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město
- Praha

1) Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.

utíkají před válkou, za lepšími podmínkami

2) Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?

válčení, chudoba

3) Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky (uved'te důvody proč ano či ne)?

ne! - dělají bordel, chtějí obyč. jome koke!
uznávají jejich boha
mají systém kam kde jsou a ne mům
říkat co máme dělat
nikdo je tu nechce

4) Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.

více náboženství

- 5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturální a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď)

s migrantama určitě ne!
jsou to nevzdělané existence které se neumějí
chovat

- 6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus přináší?

začala by další válka, někdo z
české republiky by mohl udělat alóha
a být zahalená, to určitě ne, lidé mají
vářit v sami sebe ne v nějakého boha

- 7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž, Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

Muslimové chtějí aby lidé uznávali to co
oni, a když medíloji to co říkají tak je
zabijou. Počkají na nějaký dar lidí a
postřílí je. Nevinné lidi!

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

Směřá více nábožensky.
Je mi jedno kdo co vymýšlí ale nechtě
metodám kolokorok vraždění nevinných lidí

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáchat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

• v minulosti to bylo jiné a v současnosti
dobře, a v současnosti umírá mnohem
více lidí

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

Ne spíše měla být kontrola a všechno pořádně
oprotit. A nikoho nepustit. Ať si sámanou
bude byli před tím.

- 11) Souhlasíte se směrnicí pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne?

civilistům bych zbraně nedávala, abí rozhodně pořádně vybarvil policii, aby mohla pořádně chránit lidi

- 12) Souhlasíte s nařízeními Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne?

může bych je sem nepouštěla abí mi zůstane ve svoji zemi, kde jsou rychlejší a vyemíval klaka

- 13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

uprchlík - utíká se sem (válka)
migrant - má sem kde by se mohl usadit

- 14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne?

NE! Chtěli by nás stát předělníci
aby jsme věřili v alaha. A když by
jsem řekli ne tak by nás postříleli

- 15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuji někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

NE! Každý má mějky máser a
muže si říkat co chce.

- 16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

To meduším.
Ale vždy existovali tam kde mají
a meobrovovali

17) Uveďte prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

18) Uveďte prosím, co znamená „sekulární stát“.

ve státu je více náboženství

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim podmínkám či ne? Uveďte proč ano či ne.

ANO! Měly by se přizpůsobit nám.
a ne si určovat jistou věc v naší zemi

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly, které muslimy urážejí (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů, na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromečků ve školách nebo odstranění vepřového masa ze školních jídeln v Rakousku)? Uveďte proč ano či ne.

NE!

Příloha č. 3 Výzkum na odborných učilištích a středních odborných učilištích – obor: autolakýrník

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlík a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Škola: VIŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA AUTOMOBILNÍ A TECHNICKÁ

Obor: LAKÝRNÍK

Ročník: 3LP

Pohlaví: muž žena

Věk: 25

Občanství: ČR

Národnost: ČR

Vzdělání rodičů :

Matka STŘEDNÍ S VIVĚNÍM LÍSTEM

Otec STŘEDNÍ S VIVĚNÍM LÍSTEM

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město
- Praha

1) Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.

špatná, nechceme

2) Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?

válka, ekonomická krize a rodinná
a sociální krize, a bát se o svůj
život

3) Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky? (uved'te
důvody proč ano či ne)

ne, bozba terorismu

4) Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.

nice náboženská ve státě

5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturní a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď) ne nemyslím

hází sem má voje náboženská a
tam vzniká problém že se si hájí
hází voje = nepokoj, násilí

6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus přináší? stroch o děti, teror

7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž, Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

jsou netolerantní, a hojí voje náboženský
kvoli náke kom umírali lidé
ka v metropolích ka se kaž

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

upírání pravdy

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáhat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

ano
mi ~~to~~ sme prijali nabožstvi a menskolonali sme musu a ti pracoval

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

ne moc lidí
nemou peníze a místo aby pomohli
sem tak je lidí na osudu lidí

11) Souhlasíte se směrnicí pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne. *ne deloji s normalnich lidi co maji broni slozime*

12) Souhlasíte s nařízením Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne. *ne maji kvoty nemu a byz ona je tak vichni a me jenom s statu a ne laboré mire*

13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

*upchlik kom udeci nezakoně
imigrant rada a silu a seme
oficialni cesta*

14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne.

ne
nechce se jim dělat a ~~ne~~
a dělají každý bordel

15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuji někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

ne každý se musí vyjadřovat
ne vobodném světě

16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

ano sobota a moe

17) Uveďte prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

Bogdáň, Írán, Afghánistán, Pákistán, Turecko

18) Uveďte prosím, co znamená „sekulární stát“.

není poslušné na boží náboženství

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na

evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský

oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim

podmínkám či ne? Uveďte proč ano či ne.

ano, nechci je řídit
a mládo na mě nevidí

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly,

kteřé muslimy uráží (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů,

na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromečků ve školách

nebo odstranění vepřového masa ze školních jídelen v Rakousku)?

Uveďte proč ano či ne.

ne je to naše
kultura přizpůsobit se

Příloha č. 4 Výzkum na odborných učilištích a středních odborných učilištích – obor: nástrojař

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlík a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Škola: VOŠ, SPŠ automobilní a technická Č. B. Škuberského 3.

Obor: NÁSTROJAŘ

Ročník: 3. N

Pohlaví: muž žena

Věk: 18

Občanství: České

Národnost: Česká

Vzdělání rodičů :

Matka: Středověková

Otec: Středověková

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město
- Praha

1) Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.

V dnešní době už migrační krize není na vrcholu i když stále probíhá, ale nyní jde hlavně migrace přes Libyi a Itálii.

2) Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?

Válka na středním východě a v Libii sa mň např. v Libii může v mňšování Západu a hlavně USA.
ale také

3) Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky? (uveďte důvody proč ano či ne)

Podle mě by měli, ~~ale pouze ty kde žijí~~ ale na druhou stranu my nedokážeme zabezpečit hranice EU protože s nima jdou i teroristé. A musíme hlavně ~~žít~~

4) Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.

Více kultur a jazyků v jednom státě

5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturní a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď)

Podle mně to jde ale vše musíme pouštět jen prověřené lidi a to v dnešní době nejde.

6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus přináší?

Více pracovních míst více lidí, růst ekonomiky
- Na druhou stranu sem můžou v dnešní přicházet lidé nebezpeční.

7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž, Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

U Ať jako důvod že dnes mnoho lidí hledí na muslimy jako na ty kdo provádí teroristické útoky a když s tím většina muslimů nesouhlasí drtivá většina.

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

nevím

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáhat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

ano je sam rozdíl evropané utíkali

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

ne

- 11) Souhlasíte se směrnici pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne.

myslím si že to rozhodně nepomůže a teroristé si stejně najdou koupí na černém trhu zbraně nebo si najdou jiný způsob jak provést teroristický útok

- 12) Souhlasíte s nařízeními Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne.

Ne stejně to nepomůže a oni si najdou způsob jak odejít na západ.

- 13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

uprchlík - Je ten co pouze utíká přes hranici a chce jít dál.

migrant - Je ten kdo chce v zahraničí žít a žít chce.

14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne.

15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuji někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

ano. Každý má právo na vyjádření náboženství jenom musí být mezi jeho zákony = jeho zákoně.

16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

Prostě nebylo tolik teroristických útoků v Evropě jako nyní, a když na to dojde většinou to udělají lidé muslimského vyznání a soudit na ně směřuje kněz.

17) Uved'te prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

Irán, Irák, Sýrie, Egypt, Libie,
e

18) Uved'te prosím, co znamená „sekulární stát“.

Jen stát který nemůže lidem něco
májt věřit a je - to na nich

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim podmínkám či ne? Uved'te proč ano či ne.

ano muslimkám se musí líbit v
mesitě jako všichni a musí dodržovat zákony

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly, které muslimy uráží (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů, na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromečků ve školách nebo odstranění vepřového masa ze školních jídelen v Rakousku)?

Uved'te proč ano či ne.

Nemění na sobě nemají právo. každý má právo
na své myšlénky

Příloha č. 5 Výzkum na středních odborných školách s maturitou

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlik a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „*Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií*“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Pohlaví: muž žena

Věk: 16

Občanství: české

Národnost: česká

Vzdělání rodičů :

Matka VOŠ

Otec ZŠ

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město
- Praha

1) **Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.**

já bych je sem nepouštěla

2) **Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?**

jde sem hodně lidí, protože jsou v jejich zemích války, tak chtějí utéct. Je jasné, že všichni nejsou stejní, ale když se tu najde pár lidí, kteří tu dělají útoky, at se pak necliví, že je tu nechceme.

(Merkelová je výjimka samozřejmě, asi nemá rozum)

3) **Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky (uveďte důvody proč ano či ne)?**

ne, úvod jsem vlastně vedla v předchozí otázce

4) **Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.**

více národů (s jejich zvyky) v jedné zemi asi

5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturní a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď)

spíše ne. Zvyky třeba muslimů u nás nejsou normální a pak by z toho mohlo vzniknout nějaký spor. Protože se třeba Evropané nebudou chtít modlit za jejich boha a pod.

6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus přináší?

nevím přesně, co to je, je to jen můj názor, takže úplně nemůžu říct, jaké příležitosti to přináší, ale jestli je to, to co si myslím, tak to podle mě ~~ne~~ nepřináší nic moc dobrého. Já jsem proti tomu

7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž, Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

v některých školách → Muslimové mají jiné zvyky a my jsme ve většině proti. Třeba muslimské děti v nemuslimských školách - nemůžou chodit zahalené (dívký). ~~Podle mě to není~~ Jsem sice proti muslimům v Evropě, ale takle se mi nelíbí, je to jejich jakoby pravidla a do toho bych jim nezasahovala, ale nemají sem chodit, když tu máme jiná pravidla

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

nic

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáhat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

Podle mě to je rozdíl, když budu mluvit o těch muslimech. Evropané snad utíkali někam do Sýrie a pak tam vařdili lidi? Ne, tak nechápu, proč to takhle srovnávají. Nechci sice házet všechny do jednoho pytle, ale mám pak prostě strach, nechci je tu.

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

paní Merholová rozhodně ne. Uprímně nechápu, proč to dělá. To snad chce, aby tu za chvíli byli sami uprchlíci. Minulý rok jsem byla v Berlíně a bála jsem se jen pociť po ulici... A ta obrovská ⁴mešita mě tam taky děsila, vůbec jsem si tam nepřipadala, jako v Německu.

- 11) Souhlasíte se směrnici pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne?

Jestli to chápu správně, tak ano.

- 12) Souhlasíte s nařízeními Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne?

Nevím, co jsou přerozdělovací kvóty.
Ale jak už jsem ~~řekla~~ řekla, uprchlíky tu nechci.

- 13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

Uprchlík je ten, kdo utíká z své země, např. kvůli těm válkám a migrant je ten, kdo se sem chce legálně přistěhovat, ale já to beru jako skoro to samé. Nechci tu cizí lidi vůbec, protože se tu pak necítím bezpečně.

- 14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne?

Je to možné, protože chtějí hlavně do Německa a Merkelová si je tam paští.... Tak proč ne

- 15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuji někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

Ne, každý má svůj názor. Pokud tím nějak nehrozuje ostatní, nevidím důvod, proč by ho měli nějak trestat. Každý má mít právo na svůj názor a když ho chce projevit, tak ať.

- 16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

Týká.

17) Uved'te prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

Hlavně ta Arábie

18) Uved'te prosím, co znamená „sekulární stát“.

nevím, co to znamená

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim podmínkám či ne? Uved'te proč ano či ne.

Podle mě není správné zasahovat do jejich víry nebo jak to říct. Oni v něco věří a chtějí dodržovat pravidla jejich náboženství, tak ať to dodržují, ale v jejich zemi.
Praktičt

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly, které muslimy uráží (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů, na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromečků ve školách nebo odstranění vepřového masa ze školních jídeln v Rakousku)?

Uved'te proč ano či ne.

Ne, je to jejich problém, že je to uráží, nemají smys jezdit

Příloha č. 6 Výzkum na středních odborných školách s maturitou

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlík a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Pohlaví: muž žena

Věk: 16

Občanství: ČR

Národnost: česká

Vzdělání rodičů :

Matka ~~SS~~ SS

Otec ~~SS~~ SS

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město
- Praha

- 1) Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.

Není to dobré. Krize je velká kvůli velkému počtu migrantů. Někteří lidé mají strach a nechtějí, aby migrovali migranti do naší země.

- 2) Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?

Válka v Sii, migrují kvůli (penězi, práci) lepšímu podmínkám.

- 3) Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky (uveďte důvody proč ano či ne)?

Ano i ne, neč je přijímat, měli by je prověřit, jestli nepředstavují hrozbu.

- 4) Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.

Více kultur na jednom území

- 5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturní a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď)

Nesouhlasím, asi ano, ale lidé by museli být více toleranční, jinak to nepůjde.

- 6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus přináší?

přilivnost - rozdílné obzory

hrozby - neshody v náboženství, kultuře, ... atd.
→ možné války

- 7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž, Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

~~Největší problém~~ Rodné nemuslimy má strach, že se jim něco stane, díky teroristickým útokům. Velké rozdíl v kultuře, neshody v náboženství.

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

bezdělní - slušný
když se chová a respektuje
svoje nároky.
Děsím tento termín poprvé.

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáhat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

Ano, je tam rozdíl, přijímáme nás
uprchlíků, kteří nejsou chráněni na
živote a děti se nemají lepší
podmínkami.

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

Ne, nedávají si pozor takže přijímají.

- 11) Souhlasíte se směrnicí pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne?

Ano i ne, někdo navíc střílet na ulicích a někde mu to možná bude lepší v komunitě. ~~Stav~~ Zabránila bych to, ale ne všem.

- 12) Souhlasíte s nařízením Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne?

Ano, rozdělení počet migrantů také, aby to bylo rovinné.

- 13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

migrant - migruje, aby si našel lepší život (před válkou)

uprchlík - jde do jiné země za lepšími podmínkami (peníze, práce...)

- 14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne?

Ne, nemuslimové nemohou žít s muslimy, děti teroristických útoků, kterým mají být lidé muslimy.

- 15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuji někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

Ano. Každý má právo věřit/nověřit, a ostatní by se měli choval, ale každému věřit by se neměl ošklivým musovat.

- 16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

Ano

17) Uveďte prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

Irak, Kuvajt, Saúdská Arábie,

18) Uveďte prosím, co znamená „sekulární stát“.

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim podmínkám či ne? Uveďte proč ano či ne.

Ne, protože pokud se jejich náboženství. Ale měli si přeorganizovat pokud se přizpůsobí nebo ne - Bylo by to lepší společně by je rozhodovala.

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly, které muslimy uráží (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů, na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromčků ve školách nebo odstranění vepřového masa ze školních jídelen v Rakousku)?

Uveďte proč ano či ne.

Ne, jsme jimi a oni by ho měli respektovat jako my je: Tak ať nakupují, nejedí vepřové maso, vepřovky z Lidlu.

Příloha č. 7 Výzkum na středních odborných školách s maturitou – obor Autotronik

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlík a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Škola: ^{SPŠ} Automobilní a Technická

Obor: autotronik

Ročník: 3.

Pohlaví: muž žena

Věk: 17

Občanství: české

Národnost: česká

Vzdělání rodičů :

Matka střední s maturitou

Otec střední s maturitou

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město
- Praha

1) Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.

Evropa se začíná přeplnovat uprchlíky.
Dobývá teroristických útoků

2) Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?

války a chudoba
přítiz velká benevolence vyspělých států

3) Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky? (uved'te důvody proč ano či ne)

ne
přítiz rozdílná kultura

4) Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.

vymáání více náboženství

- 5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturní a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď)

Z důvodu migrace muslimů myslím že ne

- 6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus přináší?

možné útoky a teroristické útoky které už několikrát proběhly, ovšem bojujeme se o muslimy, ne izraele, křesťany a podobně

- 7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž, Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

Z důvodu mediálních teroristických útoků

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

dobrovolání věcí za kterými si stojíme

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáhat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

Ano, rozdíl je v tom že tehdy lidé respektovali země do kterých utíkali. Dnes si většina ještě ztěžuje a prosazuje svou kulturu

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

měli by více dbát na prověření lidí migrujících do evropy a neměli by jich sem pouštět kolik

- 11) Souhlasíte se směrnicí pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne.

ano, větší bezpečnost

- 12) Souhlasíte s nařízeními Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne.

Co se týče Ukrajinců, vězňů, ano, ti jsou krapet
Co se týče muslimů, ne

- 13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

migrant občanem s rozdílem

14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne.

pokud se přizpůsobí naší kultuře ano
v opačném případě ne

15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuji někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

každý by měl respektovat víru jiného,
i když on nevěří. Pokud nedojde ke konfliktu
když ne, pokud dojde tak ano

16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

ano třeba, ale platí to o všech náboženstvích

17) Uveďte prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

Srabs, Iran, Spojené Arabské Emiráty,
Egypt, Libie, Pákistán, Afghánistán

18) Uveďte prosím, co znamená „sekulární stát“.

nerozumím pojmu

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim podmínkám či ne? Uveďte proč ano či ne.

Měly by se přizpůsobit, ne všem je příjemné být v okolí těchto kalášených žen.
Kdyby evropanka šla v našem oděvu po jejich městě, byla by při nejlepším zalknou.

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly, které muslimy uráží (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů, na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromečků ve školách nebo odstranění vepřového masa ze školních jídelen v Rakousku)? Uveďte proč ano či ne.

ne jedná se o naši kulturu, musí se přizpůsobit

Příloha č. 8 Výzkum na středních odborných školách s maturitou – obor Autotronik

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlík a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Škola: VOŠ a SPŠ automobilní a technická Skuherského České Budějovice
Obor: Autotronik

Ročník: 3.

Pohlaví: muž žena

Věk: 18

Občanství: české

Národnost: česká

Vzdělání rodičů :

Matka

Otec

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město
- Praha

1) Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.

Podle mě na to není Evropa připravená. Je zde málo produktů a neustalé se vše zděkuje aby se jim mohlo pomoci.

2) Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?

Podle mého názoru jsou hlavní příčiny války, čím dál větší nedostatek jídla a politické změny.

3) Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky? (uved'te důvody proč ano či ne)

Podle mě ano, ale pouze v případě že přijde o určitý počet a budou se ochotní přizpůsobit našemu státu.

4) Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.

Že můžeme v jednom státě žít lidé různé barvy, občanství, náboženství atd...

- 5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturní a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď)

Podle mě ne. Jelikož se zdejší migranti nechtějí přilít přizpůsobovat našim zálzám.

- 6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus přináší?

Příležitosti: Možný rozvoj obchodu, jazyku atd.

Hrozby: vzpovy, terorismus, zavádění vlastních zálzám

- 7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž, Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

Jsou to velkoměsta. Mění se finanční rozemí lidí i státu.

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

Že stát (politik) se chová províděl (sakeoně)
který si učil.

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáhat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

Na tohle nemám názor.

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

Podle mě ne. V podstatě státy musí aby si je vzali i přes to že to stát nemusí uvěřit.

- 11) Souhlasíte se směrnicí pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne.

Ano. Omezí se nebezpečí či teroristické útoky

- 12) Souhlasíte s nařízením Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne.

Ne nesouhlasím. Podle mě by měl každým státem přijmout migrantů kolik si přeje a ne aby do toho byl sloučen

- 13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

V dnešní době už ne.

- 14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne.

Ne není. Už kvůli náboženství. Evropa je spíše katolický či křesťanské území. Navíc jejich pravidla a zákony se nemuslimům příliš nelíbí.

- 15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuje někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

Podle mě ne. Polsko je stále demokratický, tak by měl mít člověk svobodu se vyjádřit.

- 16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

Podle mě ano.

17) Uved'te prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

Irán
Irák
Pakisťán
Somálsko

18) Uved'te prosím, co znamená „sekulární stát“.

Má svobodu náboženství.

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim podmínkám či ne? Uved'te proč ano či ne.

Podle mě by se měly přizpůsobit, jelikož žijí zde a měli by se řídit zákony státu.

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly, které muslimy uráží (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů, na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromečků ve školách nebo odstranění vepřového masa ze školních jídelen v Rakousku)? Uved'te proč ano či ne.

Ne, v pořádku to není. To oni jsou migranti.

Příloha č. 9 Výzkum na víceletém gymnáziu

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlík a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Škola: GJVJ

Obor:

Ročník: VII. E

Pohlaví: muž žena

Věk: 18

Občanství: ČESKÉ

Národnost: ČESKA

Vzdělání rodičů :

Matka SS

Otec VS

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město ČESKÉ BUDEJOVICE
- Praha

* Jenso svo plasi pro Itálii a druce
i pro Řecko. Branióm beue jejich
napor nezvládaji, a proto tito lidé
hájí v neúspěšných podnikáních.

1) Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.

Obyvatelé chudých, křovných
nebo socialistických států třetího
světa směřují do Evropy ve
vidině lepšího života, lepší
nebo jinou před cílovou
přesahují. Využívají službu
převážně lidí a v ^{evropských} ^{průběh} ^{přelomové}
krizi Evropy. *

2) Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?

Jedná se o kombinaci několika
faktorů. Spojuje se zde katastrofální
situace v Africe, na Blízkém a
středním východě. Spolu s bouhou
lidé po lepší životě.

3) Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky? (uveďte
důvody proč ano či ne)

Ano, pokud se jedná o občany
zemí, se kterými jsou státy
sousedí. Jak ~~se~~ ^{posaduje} ^{meziměstské}
právo.

4) Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.

Ideologie, která tvrdí, že je možné
společně néholit² kultur na stejném
území, bez toho, aby jedna z nich ^{dominovala}

5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturní a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď)

Ne, není to možné. V každém státu existují humanitární elementy a nejde všude zrušit vstup emigrantů do Evropy odhlásit ani nelze

6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus přináší?

Showbusiness prvky z každé kultury mohou obohatit každou z nich. Stejně jako desantismus a socialistické prvky mohou ohrozit samostatné příklady svobodné společnosti, která musí být

uvnitř, kdo je poselství porovná se 100% přesností.

7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž, Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

Pravděpodobně se jedná o klasický koloběh chudoby, nezaměstnanosti, humanitarity a poistru soužití vyloženě.

aby multikulturalismus možná

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

Gnako o vymýšlení výrazů,
které způsobují bolest
mnohým skupinám nebo
jednostlivcům.

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáhat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

Ano, rozdíl zde je. Během "migrace"
obyvatel Východního bloku bylo dodržováno
pravidlo prvního bezpečného státu. Dohod
chtěl uprklík, který přišel do Rakouska
až se v jiné zemi, požádal o něj na
místní ambasádě a čekal na výsledek. To
se nyní
neděje

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize
správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

Státní státy EU se vrátily k uzavření
svojích hranic. a Evropská komise je
v jejích jednání podporuje.

11) Souhlasíte se směrnicí pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne.

Ne, pokud si případy teroristů/špionů bude chstít povídit zbraní stejně se mu to povede. EU/národní státy tak vstupují do práv občanů, bez jistoty že případná regulace bude mít vyšší efekt.

12) Souhlasíte s nařízením Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne.

Ne.
Kapuce, jedná se o přerozdělování uprchlíků kteří mají nárok na azyl. Ne o migrace. ale, o tímto návrhem nesouhlasím, se dvou důvodů.

1. Běží důsledk, že přičinem dnešní krize.

2. Jedná o azylance jako o komoditu. Lidé kteří přišli požádat o azyl v určité době. to je mrtvá

13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se

vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

Uprchlík je člověk, který svou zemi opouští z důvodu obav o své bezpečí nebo bezpečí svých blízkých. ^{migrants, nebo odmítnut, že je poslat dale, kam oni - přirodatně.}

"migrant" je člověk, který svou zemi opouští v hledání lepšího života nebo příležitosti

14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne.

Ne, pokud se majorita muslimů nezda usilování o provedení svých pravidel, která nekompakibilních s západním pojetím svobody. Jedná se především o právo šaría.

15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuji někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

Ne. Občané svobodných států mají právo kritizovat cokoliv a kohokoliv, dokud neomezují svobodu ostatních. Kritikou náboženství jako podmínka není splněna. Kritizovat možnosti a ideologie je možné, kritizovat lidi na základě ras/y/etnicity/možnosti je nepřijatelné. Dříve na základě jejich cílů.

16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

Jež. Několik evropských států má ve svých legislativách "proti-rohání" zákony, které podobným způsobem omezují svobodu slova. Existuje mnoho lidí, kteří se snaží o změnu těchto zákonů.

17) Uveďte prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

~~17~~ Saudská arábie, Egypt,
Irán, Jordánsko, Marokánie

18) Uveďte prosím, co znamená „sekulární stát“.

Stát nábožensky neutrální,
na jehož fungování nemá
náboženství jeho občanů žádný
vliv. Náboženství je

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim podmínkám či ne? Uveďte proč ano či ne.

Ano, pokud se jedná o jejich
svoborné rozhodnutí. Pokud jsou
to součásti učebny pod kontrolou města,
jedná se o to strany těch, kteří
je musí, o povinném zákona.

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly, které muslimy uráží (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů, na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromečků ve školách nebo odstranění vepřového masa ze školních jídelen v Rakousku)?

Uveďte proč ano či ne.

Ne. Nejistější jediný důvod, proč by se
kdokoliv měl podřizovat právním
někoho jiného. Muslimové mají právo

Příloha č. 10 Výzkum na víceletém gymnáziu

Výzkumné otázky pro žáky středních odborných škol a gymnázií

Vážené studentky, vážení studenti, jmenuji se Petr Stehlík a v současnosti píši rigorózní práci na Univerzitě Palackého v Olomouci, po jejímž úspěšném obhájení získám titul RNDr. Téma práce je: „Migrační krize jako indikátor společenských hodnot v zemích Evropské unie ve výuce středních odborných škol a gymnázií“. Právě toto velmi aktuální téma je i předmětem níže uvedeného anonymního dotazníku o jehož vyplnění bych Vás rád požádal.

Škola: GYMNAZIUM J.V. JIRSIKA

Obor:

Ročník: 7.

Pohlaví: muž žena

Věk: 18

Občanství: ČR

Národnost: ČESKÁ

Vzdělání rodičů :

Matka VŠ

Otec SŠ

Bydliště:

- Obec
- Město
- Krajské město
- Praha

1) Popište vlastními slovy současnou migrační krizi v Evropě.

- hodně špatná
- uprchlíci by měli zůstat tam, odkud přišli

2) Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní příčiny migrační krize?

- nejsou vlastenci
- nemají zájem bojovat o vlast
- je mnohem snazší jít např. do Německa a obstarávat dávky než pracovat

3) Měly by evropské státy přijímat muslimské uprchlíky? (uved'te důvody proč ano či ne)

- ne
- ohrožují nás a peníze
- jsou to teroristi
- šíří tedy islamismus

4) Definujte, co si představujete pod pojmem multikulturalismus.

- bezproblémové soužití více kultur

5) Je podle Vás možné, aby byla Evropa multikulturní a zároveň bezpečná? (zdůvodněte odpověď)

- ne
- s islamismem v Evropě nemůže být žádné bezpečí

6) Jaké příležitosti nebo naopak hrozby podle Vás multikulturalismus přináší?

- příležitosti nepřináší žádné
- přináší jenom hrozby - terorismus, šíření nemoci, šíření islamismu

7) Uveďte hlavní příčiny, proč je v evropských metropolích (Paříž,

Londýn, Brusel) problematické soužití muslimů s nemuslimy.

- protože zde žije až moc muslimů
- > dochází k tomu, že muslimové jsou rasističtí vůči nemuslimům

8) Co si představujete pod pojmem „politická korektnost“?

- správně "zabalene" to:

9) Zastánci přijímání uprchlíků argumentují tím, že Evropané mají morální povinnost pomáhat migrantům, protože i Evropané v historii utíkali před totalitními režimy. Je podle Vás rozdíl mezi přijímání migrantů v současné migrační krizi a migrací obyvatel Východního bloku, kteří utíkali mezi lety 1948 – 1989 před komunistickými režimy? Pokud vnímáte rozdíl, uveďte jaký.

- rozdíl
- obyvatelé z Východního bloku se utkali proto, že potřebovali opravdovou pomoc, nejen peníze

10) Přistupuje podle Vás Evropská unie při řešení migrační krize správně? Uveďte argumenty proč ano či ne.

- nepřistupuje správně
- neměla by uprchlíky pouštět přes hranice

11) Souhlasíte se směrnicí pro regulaci střelných zbraní, kterou chce uplatnit Evropská unie jako opatření proti terorismu (omezuje držení zbraní civilisty) Uveďte proč ano či ne.

- spíše by civilisté měli mít hodně zbraní, aby mohli proti terorismu bojovat

12) Souhlasíte s nařízeními Evropské unie, podle kterých mají členské státy povinnost přijímat migranty podle přerozdělovacích kvót? Uveďte proč ano či ne.

- uprchlíci by se neměli přijímat vůbec

13) Vnímáte rozdíl mezi pojmy „uprchlík“ a „migrant“? Pokuste se vlastními slovy případné odlišnosti popsat.

- migrant je ten, který se stěhuje
- uprchlík je obětec, který utíká ze své země před problémy

14) Je podle Vás možné v současné době trvalé soužití muslimů a nemuslimů v Evropské unii? Uveďte proč ano či ne.

- hodně lidí je proti muslimům → soužití není možné

15) Souhlasíte s tím, aby byl člověk trestně stíhán za kritiku náboženství, jak navrhuje někteří představitelé Evropské unie? Zdůvodněte vaši odpověď.

- ne, máme náboženskou svobodu

16) Týká se výše uvedená otázka především islámu? Před vznikem migrační krize a problémů s migranty se kritikou náboženství nikdo příliš nezabýval.

- ano, protože u nás bylo jenom křesťanství
- žádné náboženské problémy se řešit nemusely

17) Uved'te prosím 5 států, kde je islám převažujícím náboženstvím.

- Súdán
- Libanon
- Írán
- Irák
- Arábie

18) Uved'te prosím, co znamená „sekulární stát“.

-nevím

19) Souhlasíte s tím, aby mohly muslimské dívky nosit hidžáb na evropských školách či používat v evropských plovárnách muslimský oděv burkini? Měly by se muslimské ženy přizpůsobit našim podmínkám či ne? Uved'te proč ano či ne.

- ano, všichni by se nám měli přizpůsobit
- my se v jejich zemích musíme přizpůsobovat jim

20) Domníváte se, že je v pořádku, aby se v EU odstraňovaly symboly, které muslimy uráží (případ odstranění křížů z pravoslavných kostelů, na potravinových obalech v Lidlu, z vánočních stromečků ve školách nebo odstranění vepřového masa ze školních jídelen v Rakousku)?

Uved'te proč ano či ne.

- ne, měli by se odstraňovat muslimové
- oni se musí přizpůsobit nám